

Skatteministeriet
Udkast (1)

J. nr. 2009-511-0038

Forslag

til

Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love
(Harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning m.v.)

§ 1

I lov om den skattemæssige behandling af gevinst og tab ved afståelse af aktier m.v. (aktieavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 171 af 6. marts 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, ændres ”ligningslovens § 16 A, stk. 1, 4. pkt.” til: ”ligningslovens § 16 A, stk. 3, nr. 1.” og ”§ 21, stk. 2” ændres til: ”§ 21, stk. 1”.

2. I § 2, stk. 2, ændres ”ligningslovens § 16 A, stk. 2, og § 16 A, stk. 3” til: ”ligningslovens § 16 A, stk. 3, nr. 2” og ”ligningslovens § 16 A, stk. 12” ændres til: ”ligningslovens § 16 A, stk. 3, nr. 3”.

3. I § 2, stk. 3, nr. 2, ændres ”ligningslovens § 16 B, stk. 3, 1. pkt.” til: ”ligningslovens § 16 B, stk. 2, nr. 2”.

4. I § 2, stk. 3, nr. 4, ændres ”ligningslovens § 16 B, stk. 4” til: ”ligningslovens § 16 B, stk. 3”.

5. I § 2, stk. 3, nr. 5, ændres ”ligningslovens § 16 B, stk. 2” til: ”ligningslovens § 16 B, stk. 2, nr. 6”.

6. Efter § 4 indsættes:

”Definition af datterselskabsaktier

§ 4 A. Ved datterselskabsaktier forstås aktier, som ejes af et selskab, som ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i datterselskabet, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Det er en betingelse, at datterselskabet er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, 2, 2 e eller 2 f, eller at beskatningen af udbytter fra datterselskabet frafalder eller nedsættes efter bestemmelserne i direktiv 90/435/EØF om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater eller efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst med

Færøerne, Grønland eller den stat, hvor datterselskabet er hjemmehørende.

Stk. 3. Det er en betingelse, at moderselskabet ikke af dets aktionærer er indsat som ejer af datterselskabsaktierne med henblik på at opnå mindst 10 pct. af aktiekapitalen. 1. pkt. finder alene anvendelse i tilfælde, hvor moderselskabets primære funktion er ejerskab af aktier i datterselskabet og hovedparten af moderselskabets aktiekapital direkte eller indirekte ejes af selskaber, hvis indirekte besiddelse af datterselskabet er mindre end 10 pct. af aktiekapitalen.

Stk. 4. Datterselskabsaktier omfatter ikke konvertible obligationer og tegningsretter til konvertible obligationer.

Definition af koncernselskabsaktier

§ 4 B. Ved koncernselskabsaktier forstås aktier, hvor ejeren og det selskab, hvori der ejes aktier, er sambeskattede efter selskabsskattelovens § 31 eller kan sambeskattes efter selskabsskattelovens § 31 A.

Stk. 2. § 4 A, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Koncernselskabsaktier omfatter ikke konvertible obligationer og tegningsretter til konvertible obligationer.”

7. I § 6 ændres ”§§ 5 og 8-11, kapitel 4-6 og §§ 30, 31, 33, 36-40 og 43” til: §§ 5, 8-10, 16-19, 20, stk. 1, 20 A, kapitel 6 og §§ 29 A-31, 33, 36-37 og 43”.

8. I § 7 ændres ”kapitel 4-8” til: ”kapitel 4, §§ 19, 20, stk. 2, 21-22, kapitel 6 og 7 og §§ 37-39 B, 41”.

9. I overskriften før § 8 ændres ”Aktier ejet i mindre end 3 år” til: ”Datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier”.

10. §§ 8-11 ophæves og i stedet indsættes:

”§ 8. Gevinst og tab ved afståelse af datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Andre aktier - porteføljeaktier

Selskaber m.v.

§ 9. Gevinst og tab på aktier, der ikke er omfattet af § 8, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog stk. 2 og § 10.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan tab ved afståelse af koncerninterne konvertible obligationer og tegningsretter til sådanne konvertible obligationer ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. § 23 A, stk. 2. Ved koncerninterne konvertible obligationer forstås obligationer i koncernforbundne selskaber, jf. selskabsskattelovens § 31 C.

*Egne aktier
Selskaber m.v.*

§ 10. Gevinst og tab på egne aktier medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.”

11. § 17, stk. 2, 4. og 5. pkt., ophæves.

12. I § 17, stk. 4, ændres ”§§ 8-9A og 12-14, § 21, stk. 1” til: ”§§ 8-9, 12-14, 17 A og 21, stk. 2” og ”§ 15, § 16, stk. 1, og §§ 18 og 19” ændres til: ”§§ 10, 15, 16, stk. 1, 18 og 19”.

13. Efter § 17 indsættes:

*”Aktier ejet af kapitalfondspartnere
Personer*

§ 17 A. For skattepligtige med en fortrinsstilling i en kapital- eller venturefond medregnes gevinst og tab vedrørende aktier erhvervet via kapital- eller venturefonden ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Den skattepligtige har en fortrinsstilling, når

- 1) den skattepligtiges forholdsmæssige andel af resultatet i investeringsenheden overstiger den skattepligtiges forholdsmæssige andel af den indskudte kapital eller
- 2) resultatet fordeles ligeligt i forhold til den indskudte kapital, men den væsentligste andel af den samlede kapital består af lånekapital, som indskydes af andre deltagere.

Stk. 2. Gevinster efter stk. 1 skal opdeles i

- 1) gevinster, der ikke overstiger en standardforrentning, jf. selskabsskattelovens § 11 B, stk. 2, af den indskudte kapital, og
- 2) gevinster, der overstiger standardforrentningen.

Stk. 3. Ved kapital- og venturefonde forstås investeringsenheder, der investerer i aktier med henblik på helt eller delvist at erhverve selskaber m.v. med henblik på at deltage i ledelsen og driften af disse.

Stk. 4. I tilfælde, der er omfattet af stk. 1, finder reglerne i §§ 12-15, 21, stk. 2, 22, 44 og 47 ikke anvendelse. Stk. 1 finder ikke anvendelse i de i §§ 16, stk. 1, 17, 18 og 19 nævnte tilfælde.”

14. I § 18, stk. 3, ændres ”§§ 8, 9, 12-14, 17” til: ”§§ 9, 12-14, 17, 17 A”.

15. § 19, stk. 2, nr. 2, 3. pkt., ophæves.

16. I § 19, stk. 3 og 5, ændres ”stk. 2, nr. 2, 5. pkt.” til: ”stk. 2, nr. 2, 4. pkt.”

17. I § 19, stk. 6, ændres ”§§ 8-9A, 12-14 og 17” til: ”§§ 8-9, 12-14, 17 og 17 A” og ”§ 16, stk. 1,

§ 18, § 21, stk. 1” ændres til: ”§§ 10, 16, stk. 1, 18 og 21”.

18. § 20 affattes således:

”§ 20. For skattepligtige omfattet af § 6 medregnes gevinst og tab på omsættelige beviser for indskud i akkumulerende investeringsforeninger, jf. selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5a, efter de regler, der er angivet i kapitel 1-2, §§ 8-10 og 17 og kapitel 6-9.

Stk. 2. For skattepligtige omfattet af § 7 medregnes gevinst og tab ved afståelse af omsættelige beviser for indskud i akkumulerende investeringsforeninger, jf. selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5a, efter de regler, der er angivet i kapitel 1-2, §§ 12-14, 17 og 17 A og kapitel 6-9.”

19. Efter § 20 indsættes:

*”Investeringsforeningsbeviser i udloddende investeringsforeninger
Selskaber m.v.*

§ 20 A. Gevinst og tab på omsættelige beviser for indskud i udloddende investeringsforeninger, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 1, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter de regler, der er angivet i kapitel 1-2, §§ 9-10 og 17 og kapitel 6-9.

Stk. 2. Er investeringsforeningen omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 8, er det dog en betingelse for at kunne fradrage tab, at investeringsforeningen ikke investerer i fordringer på selskaber, med hvilke et medlem af investeringsforeningen er koncernforbundet efter kursgevinstlovens § 4, stk. 2.”

20. I overskriften til § 21 ændres ”*Selskaber m.v. og personer*” til: ”*Personer*”.

21. § 21, stk. 1 og 2, affattes således:

”§ 21. Gevinst og tab ved afståelse af omsættelige beviser for indskud i udloddende investeringsforeninger, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 1, der er aktiebaserede, jf. stk. 3-8, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter de regler, der er angivet i kapitel 1-2, §§ 12-14, 17 og 17 A og kapitel 6-9. Det er en forudsætning, at investeringsforeningen har valgt, at gevinst og tab ved afståelse af omsættelige beviser for indskud i foreningen, skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter de regler, der er nævnt i 1. pkt.
Stk. 2. Er betingelsen i stk. 1, 2. pkt., ikke opfyldt, finder reglerne i § 22 anvendelse.”

22. I § 21, stk. 7, ændres ”stk. 2” til: ”stk. 1”.

23. § 21, stk. 12, ophæves.

24. I overskriften til § 22 ændres ”*Selskaber m.v. og personer*” til: ”*Personer*”.

25. § 22, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

26. § 22, *stk. 3, 1. pkt.*, der bliver stk. 2, 1. pkt., affattes således:

”Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages tab ved afståelse af investeringsforeningsbeviser som omhandlet i stk. 1, når investeringsforeningen udelukkende investerer i fordringer i fremmed valuta omfattet af kursgevinstlovens § 16.”

27. § 22, *stk. 4*, der bliver stk. 3, affattes således:

”*Stk. 3.* I tilfælde, der er omfattet af stk. 1 og 2, finder reglerne i §§ 12-14 og 44 ikke anvendelse. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse i de i §§ 17, 17 A og 19 nævnte tilfælde.”

28. § 23, *stk. 2, 1. pkt.*, affattes således:

”Skattepligtige omfattet af § 7 kan for gevinst og tab omfattet af § 17 i stedet én gang for alle vælge at medregne urealiseret gevinst og tab på beholdningen af aktier til den skattepligtige indkomst (lagerprincippet).”

29. I § 23, *stk. 4*, ændres ”Den skattepligtige” til: ”Skattepligtige omfattet af § 7” og ”den skattepligtige” ændres til: ”skattepligtige omfattet af § 7”.

30. I § 23 indsættes efter *stk. 4*, som nye stykker:

”*Stk. 5.* Skattepligtige omfattet af § 6, skal anvende lagerprincippet ved opgørelse af gevinst og tab på aktier omfattet af §§ 9, 17, 19, 20, *stk. 1* og 20 A, jf. dog *stk. 6*. Ved anvendelse af lagerprincippet på investeringsforeningsbeviser m.v. omfattet af § 19 finder *stk. 7* anvendelse.

Stk. 6. Uanset *stk. 5* skal skattepligtige omfattet af § 6 anvende realisationsprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på aktier i selskaber m.v., hvis formål er at fremme aktionærernes fælles erhvervmæssige interesser gennem deres deltagelse som aftagere, leverandører eller på anden lignende måde som led i den skattepligtiges erhvervmæssige virksomhed.”

Stk. 5-8 bliver herefter *stk. 7-10*.

31. § 23, *stk. 6- 7*, der bliver *stk. 8-9*, ophæves.

Stk. 10 bliver herefter *stk. 8*

32. I § 23, *stk. 8*, ændres ”*stk. 5-7*” til: ”*stk. 7*”.

33. Efter § 23 indsættes:

”§ 23 A. Ved opgørelse af gevinst og tab på aktier omfattet af § 9, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller på en multilateral handelsfacilitet, skal skattepligtige omfattet af § 6 til brug for lagerbeskatningen efter § 23, *stk. 5*, ved opgørelsen af aktiernes værdi ved indkomstårets begyndelse og indkomstårets slutning anvende det største beløb af den skattemæssige anskaffelsessum for aktierne og aktiernes forholdsmæssige andel af selskabets

indre værdi. Ved opgørelsen af den skattemæssige anskaffelsessum finder § 26, stk. 6, tilsvarende anvendelse. Ved opgørelsen af indre værdi i selskaber, der årligt aflægger regnskab, anvendes det senest aflagte årsregnskab inden udløb af den skattepligtiges selvangivelsesfrist. Aflægges der ikke årligt regnskab, finder 1. pkt. ikke anvendelse. Er aktierne i selskabet tillagt forskellige rettigheder, skal der korrigeres herfor ved opgørelsen af aktiernes andel af selskabets indre værdi efter 1. pkt., hvis de forskellige rettigheder har betydning for disse værdier.

Stk. 2. Ved opgørelse af gevinst og tab på koncerninterne konvertible obligationer omfattet af § 9 anvendes lagerprincippet på den enkelte konvertible obligation. Værdien ved indkomstårets slutning og afståelsessummen kan ikke være mindre end den skattemæssige anskaffelsessum. Ved koncerninterne konvertible obligationer forstås obligationer i koncernforbundne selskaber, jf. selskabsskattelovens § 31 C. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på tegningsretter til konvertible obligationer.”

34. I § 24, *stk. 3*, indsættes som *3. pkt.*:

”1. og 2. pkt. finder dog ikke anvendelse i de tilfælde, der er omfattet af § 33 A.”

35. I § 24, *stk. 4, 2. pkt.*, indsættes efter ”har valgt”: ”, jf. § 23, stk. 2,”.

36. I § 24, *stk. 6*, udgår ”, jf. dog § 40,”.

37. I § 25 indsættes som *stk. 3*:

”*Stk. 3.* Stk. 1 finder ikke anvendelse i de tilfælde, hvor gevinst og tab skal opgøres efter reglerne i § 23, stk. 5, om lagerprincippet.”

38. I § 26, *stk. 1*, ændres ”§ 23, stk. 2 og 4-8” til: ”§ 23, stk. 2, 4, 5, 7 og 8”.

39. I § 27, *stk. 2, nr. 2*, ændres ”ligningslovens § 16 A, stk. 1, 4. pkt.” til: ”ligningslovens § 16 A, stk. 3, nr. 1”.

40. § 28, *stk. 1, 2. pkt.*, ophæves.

41. § 29 affattes således:

”§ 29. Udloddede beløb fra et anpartsselskab, der ikke har skullet medregnes ved opgørelsen af anpartshaverens skattepligtige indkomst, jf. stk. 2, fragår i den samlede anskaffelsessum for anparterne i selskabet. Resten af den samlede anskaffelsessum betragtes som anskaffelsessum for de i behold værende anparter.

Stk. 2. Udloddede beløb, der ikke har skullet er medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, er beløb udloddet i forbindelse med en kapitalnedsættelse i et anpartsselskab med en anpartskapital, der ikke oversteg nominelt 225.000 kr., hvor kapitalnedsættelsen var anmeldt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i perioden fra den 1. juni 1996 til og med den 30. september

1997, og hvor anpartskapitalen i selskabet var blevet forhøjet ved kontantindskud, apportindskud eller konvertering af gæld i perioden fra og med den 6. december 1991 til og med den 31. maj 1996 eller hvor selskabet var blevet stiftet i denne periode. 1. pkt. omfatter kun den del af det udloddede beløb, der ikke oversteg den nominelle værdi af de annullerede anparter.

Stk. 3. Stk. 2 omfatter ikke anparter i selskabet, der var erhvervet som led i den skattepligtiges næringsvej, jf. § 17, hvis kapitalnedsættelsen medførte, at anpartshavernes indflydelse i selskabet blev forrykket, eller hvis det udloddede beløb helt eller delvis var fritaget for udbyttebeskatning efter reglerne om fritagelse for udbyttebeskatning af likvidationsprovenu.”

42. I § 33, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres ”afstået” til: ”afstået og anskaffet igen”.

43. I § 33, *stk. 3*, udgår to steder ”, jf. § 21,”, ”§ 21, stk. 2” ændres til: ”§ 21, stk. 1” og ”ligningslovens § 16 C, stk. 15” ændres til: ”ligningslovens § 16 C, stk. 14”.

44. § 33, *stk. 5, 2. pkt.*, ophæves.

45. Efter § 33 indsættes:

”§ 33 A. I tilfælde, hvor aktier skifter skattemæssig status, jf. stk. 2, skal aktierne anses for afstået og anskaffet igen på tidspunktet for skift af skattemæssig status til handelsværdien på dette tidspunkt.

Stk. 2. Ved skift af skattemæssig status forstås, at gevinst og tab på aktierne enten

1) skifter fra at være omfattet af reglerne i § 8 til reglerne i §§ 9, 17, 18, 19, 20, stk. 1 eller § 20 A, eller

2) skifter fra at være omfattet af reglerne i §§ 9, 17, 18, 19, 20, stk. 1 eller § 20 A til reglerne i § 8.

Stk. 3. Stk. 1-2 finder tilsvarende anvendelse, hvor aktier som led i en skattefri transaktion ombyttes med aktier i samme eller et andet selskab, der har en anden skattemæssig status end de ombyttede aktier. Stk. 1-2 medfører beskatning efter de almindelige regler i §§ 9, 17, 18, 19, 20, stk. 1 eller § 20 A, uanset at statusskiftet indtræder i forbindelse med en skattefri fusion, spaltning, tilførsel af aktiver eller ombytning af aktier med eller uden tilladelse.

Stk. 4. Stk. 1-3 gælder ikke de i § 33 nævnte tilfælde.”

46. I § 36, *stk. 3*, ændres ”§§ 8, 12-14, 17-19, § 21, stk. 1 og § 22” til: ”§§ 9, 12-14, 17-19, 21, stk. 2, og 22”.

47. I § 36, *stk. 5, 2. pkt.*, ændres to steder ”§ 21, stk. 1” til ”§ 21, stk. 2” og i *3. pkt.* ændres to steder ”§ 21, stk. 2” til: ”§ 21, stk. 1”.

48. I § 36 indsættes efter *stk. 5*, som nye stykker:

”*Stk. 6.* Ombytning af aktier efter *stk. 1-5* kan gennemføres, uden at der er opnået tilladelse hertil

fra told- og skatteforvaltningen. Det er en betingelse, at det erhvervende selskab ikke afstår aktier i det erhvervede selskab i en periode på 3 år efter ombytningsdatoen. Uanset 2. pkt. kan aktierne i det erhvervede selskab i den nævnte periode afstås i forbindelse med en skattefri omstrukturering af det erhvervende eller det erhvervede selskab, hvis der ved omstrukturen alene sker vederlæggelse med aktier. I sådanne tilfælde finder den i 2. pkt. nævnte betingelse i sin restløbetid anvendelse på selskabsdeltageren henholdsvis det eller de deltagende selskaber i den efterfølgende skattefri omstrukturering. Det er videre en betingelse for ombytning af aktier uden tilladelse, at aktionærer, der har bestemmende indflydelse i det erhvervede selskab, jf. ligningslovens § 2, ombytter aktierne i dette selskab med aktier i et selskab, der er hjemmehørende i en stat, der er medlem af EU/EØS, Færøerne eller Grønland, eller i en stat, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark.

Stk. 7. Senest samtidig med indgivelsen af selvangivelsen for det indkomstår, hvor aktieombytningen er gennemført, skal det erhvervende selskab give told- og skatteforvaltningen oplysning om, at selskabet har deltaget i en aktieombytning efter reglerne i stk. 6. Hvis det erhvervende selskab afstår aktier som nævnt i stk. 6, 2. pkt., skal told- og skatteforvaltningen gives oplysning herom senest en måned efter afståelsen.”

49. § 36 A ophæves.

50. I § 38, *stk. 3*, indsættes som *4. pkt.*:

”Betingelserne i 1. pkt. gælder ikke for personer, der efter § 39 B har fået nedsat handelsværdien for aktier, der på tilflytningstidspunktet fortsat indgik på den i § 39 A, *stk. 1*, nævnte beholdningsoversigt.”

51. I § 38, *stk. 4*, ændres ”§§ 13, 14 og 17-22” til: ”§§ 13-14, 17-19, 20, *stk. 2* og 21-22”.

52. I § 39, *stk. 1*, ændres ”§ 38, *stk. 1, 2. pkt.*” til: ”§ 38, *stk. 1, 3. pkt.*”.

53. Overskriften til § 40 ophæves.

54. § 40 ophæves.

55. § 43 affattes således:

”§ 43. Ved opgørelse af gevinst og tab på aktier efter § 26 ses der bort fra aktier, der er erhvervet den 18. november 1990 eller tidligere. Reglen i 1. pkt. gælder dog ikke, såfremt selskabet m.v. den 18. november 1993 eller senere tegner nye aktier til overkurs i forhold til aktiernes handelsværdi. Endvidere gælder reglen i 1. pkt. ikke for aktier, der er erhvervet fra et dødsbo ved udlodning med succession den 18. november 1993 eller senere. Har selskabet m.v. tegnet nye aktier til overkurs, jf. 2. pkt., kan selskabet m.v. for aktier erhvervet den 18. november 1990 eller tidligere anvende aktiernes handelsværdi den 19. maj 1993 eller den 18. november 1993 i stedet

for anskaffelsessummen ved opgørelsen af den gennemsnitlige anskaffelsessum.

Stk. 2. Tab, der realiseres som følge af, at et selskab m.v. i indkomståret 2009 skifter status, således at det omfattes af § 19, kan ikke fradrages efter § 8, stk. 2, i lovbekendtgørelse nr. 171 af 6. marts 2009, selvom de ellers er omfattet af denne bestemmelse. Tabene indgår i stedet i opgørelsen efter § 19 som et tillæg til værdien af aktien eller beviset ved opgørelsen efter § 23, stk. 7.

Stk. 3. Uudnyttede fradragsberettigede tab som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 8, stk. 3, jf. § 43, stk. 1, og § 9 A, stk. 3, i lovbekendtgørelse nr. 171 af 6. marts 2009, fra indkomstårene 2002-2009 kan fradrages i gevinster efter § 9 i indkomståret 2010 eller senere, jf. dog 2. pkt. Tab kan kun overføres til fradrag i senere indkomstår, hvis det ikke kan rummes i nettogevinster i et tidligere indkomstår.”

56. I § 44, stk. 5, udgår ”, § 21, stk. 1, ”.

§ 2

I lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1191 af 10. oktober 2007, som senest ændret ved § 3 i lov nr. 521 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 3, 2. pkt., § 6, stk. 1, nr. 2, § 11, stk. 3 og 5, § 42, stk. 2, og § 43, stk. 2, ændres ”(i 1987-niveau) på 6.700 kr.” til: ”på 12.300 kr. (2010-niveau)”

2. I § 10, 2. pkt., ændres ”(i 1987-niveau) på mindst 385.000 kr.” til: ”på mindst 703.400 kr. (2010-niveau)”

3. I § 21, stk. 1, ændres ”stk. 2-7” til: ”stk. 2-6”.

4. I § 21 ophæves stk. 6.

Stk. 7 bliver herefter til stk. 6.

5. I § 24, stk. 5, ophæves 4. pkt.

6. I § 29, stk. 1, nr. 3, ændres ”(i 1987-niveau) på 770.000 kr.” til: ”på 1.406.800 kr. (2010-niveau).”

§ 3

I arbejdsmarkedsbidragsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 961 af 25. september 2008, som ændret ved § 99 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 7, stk. 1, litra e, og § 8, stk. 1, litra g, ændres ” ligningslovens § 16 A, stk. 9” til: ”ligningslovens § 16 A, stk. 6”.

§ 4

I lov om beskatning ved dødsfald (dødsboskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 908 af 28. august 2006, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1580 af 20. december 2006, § 1 i lov nr. 521 af 17. juni 2008 og § 2 i lov nr. 532 af 17. juni 2008 og senest ved § 2 i lov nr. 1343 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 27, stk. 3, indsættes efter ”en nær medarbejder”: ”, en tidligere nær medarbejder”.

2. I § 29, stk. 3, ændres ”§ 21, stk. 1” til: ”§ 21, stk. 2”.

3. I § 37, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter ”nær medarbejder”: ” eller tidligere nær medarbejder”.

§ 5

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom (ejendomsavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 891 af 17. august 2006, som ændret ved § 4 i lov nr. 335 af 7. maj 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 3, 7. pkt., og § 5, stk. 2, 14. og 15. pkt., ændres ”§ 16 A, stk. 10” til: ”§ 16 A, stk. 6”.

2. I § 4, stk. 5, ændres ”mælkekvoter” til: ”mælkekvoter omfattet af denne lov”

3. I § 5, stk. 2, 4. pkt., indsættes efter ”§ 21, stk. 2,”: ”samt forbedringsudgifter på fredede bygninger, der kan fradrages i efterfølgende indkomstår,”

4. I § 6, stk. 2, 1. pkt., ændres: ”(i 1987-niveau) på 147.000 kr.” til: ”på 268.600 kr. (2010-niveau).”

5. § 6 A, stk. 1, 4. pkt., affattes således:

”Udlejning af fast ejendom anses i denne forbindelse ikke for erhvervsvirksomhed.”

6. § 6 A, stk. 4, 1. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

”Stk. 4. Nedsættelse af anskaffelsessummen efter stk. 1 er betinget af, at den erhvervede faste ejendom ikke er beliggende i en fremmed stat, på Færøerne eller i Grønland. Hvis ejeren på

nedsættelsestidspunktet er skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1, selskabsskattelovens § 1 eller fondsbeskatningslovens § 1 uden at være hjemmehørende i en fremmed stat, på Færøerne eller i Grønland i henhold til bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, kan der ske nedsættelse af anskaffelsessummen, når den erhvervede faste ejendom er beliggende i en fremmed stat, der er medlem af EU eller EØS, på Færøerne eller i Grønland. Det er en betingelse for nedsættelse af anskaffelsessummen, at den fremmede stat, Færøerne eller Grønland, hvor den faste ejendom er beliggende, udveksler oplysninger med de danske myndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager.”

7. I § 8, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter ”stk. 1-3”: ”og 8”.

8. I § 8 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

”Stk. 8. Fortjeneste eller tab ved afståelse af ejerbolig inkl. et grundareal på under 1.400 m² medregnes ikke til den skattepligtige indkomst, hvis

- 1) ejeren har anmodet om, at der vedrørende ejendommen foretages en matrikulær udstykning af et grundareal efter lov om udstykning og anden registrering i matriklen, og
- 2) ejeren, inden sagsbehandlingen af anmodningen om udstykning er færdigbehandlet, ifølge erklæring fra de sociale myndigheder er flyttet fra ejendommen til en beskyttet bolig eller til et plejehjem.

1. pkt. omfatter alene en- og tofamiliehuse som nævnt i stk. 1, der har tjent til bolig for ejeren umiddelbart forud for fraflytningen.”

§ 6

I lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto (Etableringskontoloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1012 af 5. oktober 2006, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1343 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 7, *litra h*, affattes således:

”h) Udgifter omfattet af ligningslovens § 8 B, sk.1, som den skattepligtige har valgt ikke at afskrive.”

2. § 7, *stk. 10, 3. pkt.*, affattes således:

”For udgifter omfattet af ligningslovens § 8 B, stk.1, kan de nævnte 45 pct. af udgiften i stedet vælges afskrevet efter ligningslovens § 8 B, stk. 1.”

3. § 7, *stk. 10, 5. pkt.*, affattes således:

”For udgifter omfattet af ligningslovens § 8 B, stk. 1, kan de nævnte 35 pct. af udgiften i stedet

vælges afskrevet efter ligningslovens § 8 B, stk. 1.”

§ 7

I lov om beskatning af fonde og visse foreninger (fondsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1192 af 11. oktober 2007, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 1534 af 19. december 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 ændres ”stk. 2 og 3” til: ”stk. 2-4”.

2. I § 3 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

”Stk. 3. Fonde omfattet af § 1, nr. 1, skal anvende realisationsprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på porteføljeaktier, jf. aktieavancebeskatningslovens § 9, såfremt de vedtægter, der gælder for fonden, indeholder en bestemmelse om, at aktierne ikke frit kan omsættes, jf. dog 3. pkt., samt at vedtægterne indeholdt bestemmelsen den 1. marts 2009. Anvendelse af 1. pkt. er betinget af, at vedtægtsbestemmelsen om, at aktierne ikke frit kan omsættes, alene kan ændres efter tilladelse fra fondsmyndigheden. Fonde omfattet af § 1, nr. 1, som efter vedtægter, der er gældende pr. den 1. marts 2009, kan overdrage aktier til en anden fond omfattet af § 1, nr. 1, der har samme stifter, kan uanset 2. pkt. anvende reglerne i 1. pkt.”

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

3. I § 4, stk. 2, ændres ”§ 3, stk. 3” til: ”§ 3, stk. 4”.

4. I § 10 udgår ”og stk. 3-7,”.

§ 8

I lov om fusion, spaltning og tilførsel af aktiver m.v. (fusionsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1286 af 8. november 2007, som ændret bl.a. ved § 7 i lov nr. 527 af 17. juni 2008 og § 3 i lov nr. 530 af 17. juni 2008 og senest ved § 3 i lov nr. 98 af 10. februar 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 4, udgår ”§ 8, stk. 2, og”.

2. I § 8, stk. 8, ændres ”aktieavancebeskatningslovens § 8, stk. 3, og 9 A, stk. 3” til: ”aktieavancebeskatningslovens § 43, stk. 3”.

3. § 10 affattes således:

”§ 10. Fortjeneste og tab på aktier, der annulleres af et modtagende selskab ved fusionen, medregnes ikke ved indkomstopgørelsen, hvis det modtagende selskab ejer 10 pct. eller mere af

kapitalen i det indskydende selskab.”

4. I § 14 a, stk. 1, § 14 d, stk. 3, § 14 h, stk. 1, og § 14 k, stk. 1, ændres ”, § 8 og § 10, stk. 2,” til: ”og § 8”.

5. I § 14 g, stk. 1, udgår ”, § 10, stk. 2.”.

6. § 15 a, stk. 1, 4.-8. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

”Ved spaltning af et selskab har selskaberne som nævnt i 1. pkt. adgang til beskatning efter reglerne i § 15 b, stk. 1 og 2, uden at der er opnået tilladelse hertil fra told- og skatteforvaltningen, jf. dog 5.-10. pkt. Anvendelsen af 4. pkt. er betinget af, at selskaber, der efter spaltningen ejer mere end 10 pct. af kapitalen i et af de deltagende selskaber, ikke afstår aktier i det eller de pågældende selskaber i en periode på 3 år efter spaltningdatoen. Uanset 5. pkt. kan aktierne i et deltagende selskab i den nævnte periode afstås i forbindelse med en skattefri omstrukturering af den nævnte selskabsdeltager eller det pågældende deltagende selskab, hvis der ved omstruktureringen alene sker vederlæggelse med aktier. I sådanne tilfælde finder den i 5. pkt. nævnte betingelse i sin restløbetid anvendelse på selskabsdeltageren henholdsvis det eller de deltagende selskaber i den efterfølgende skattefri omstrukturering. 4. pkt. finder ikke anvendelse, hvis det indskydende selskab har mere end én selskabsdeltager, og en eller flere af disse har været selskabsdeltagere i mindre end 3 år uden at have rådet over flertallet af stemmerne og samtidig er eller ved spaltningen bliver selskabsdeltagere i det modtagende selskab, hvor de tilsammen råder over flertallet af stemmerne. 4. pkt. finder heller ikke anvendelse på spaltning omfattet af stk. 3, hvis en selskabsdeltager, der beskattes efter aktieavancebeskatningslovens § 17 af aktierne i det indskydende selskab og som samtidig kan modtage skattefrit udbytte af disse aktier, vederlægges med andet end aktier i det eller de modtagende selskaber. 4. pkt. finder heller ikke anvendelse, hvis en selskabsdeltager, der har bestemmende indflydelse i det indskydende selskab, jf. ligningslovens § 2, er hjemmehørende i en stat, der ikke er medlem af EU/EØS, Færøerne eller Grønland, eller en stat, som ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark.”

7. I § 15 a, stk. 6, indsættes som 2. pkt.:

”Hvis der afstås aktier i et af de deltagende selskaber som nævnt i stk. 1, 5. pkt., skal told- og skatteforvaltningen gives oplysning herom senest en måned efter afståelsen.”

8. I § 15 b, stk. 4, ændres ”ligningslovens § 16 A, stk. 12” til: ”ligningslovens § 16 A, stk. 3, nr. 3”.

9. § 15 b, stk. 6, affattes således:

”Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 4, 2.-14. pkt., kan anvendes tilsvarende, når et selskab hjemmehørende i udlandet spaltes, og selskaberne ikke beskattes efter reglerne i stk. 1.”

10. § 15 b, stk. 7-9, ophæves.

11. § 15 c, stk. 1, 4.-5. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

”Ved tilførsel af aktiver har selskaberne som nævnt i 1. pkt. adgang til beskatning efter reglerne i § 15 d, uden at der er opnået tilladelse hertil fra told- og skatteforvaltningen, jf. dog 5.-8. pkt. Anvendelsen af 4. pkt. er betinget af, at det indskydende selskab ikke afstår aktier i det modtagende selskab i en periode på 3 år efter tilførselsdatoen. Uanset 5. pkt. kan aktierne i det modtagende selskab i den nævnte periode afstås i forbindelse med en skattefri omstrukturering af det indskydende eller det modtagende selskab, hvis der ved omstruktureringen alene sker vederlæggelse med aktier. I sådanne tilfælde finder den i 5. pkt. nævnte betingelse i sin restløbetid anvendelse på selskabsdeltageren henholdsvis det eller de deltagende selskaber i den efterfølgende skattefri omstrukturering. 4. pkt. finder kun anvendelse, hvis det indskydende selskab er hjemmehørende i en stat, der er medlem af EU/EØS, Færøerne eller Grønland, eller en stat, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark.”

12. I § 15 c, stk. 6, indsættes som 2. pkt.:

”Hvis det indskydende selskab afstår aktier som nævnt i stk. 1, 5. pkt., skal told- og skatteforvaltningen gives oplysning herom senest en måned efter afståelsen.”

13. § 15 d, stk. 4-8, ophæves og i stedet indsættes:

”Stk. 4. Aktier i det modtagende selskab, som det indskydende selskab modtager i forbindelse med tilførslen, anses for erhvervet for et beløb, der svarer til handelsværdien af de tilførte aktiver og passiver.”

§ 9

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1086 af 14. november 2005, som ændret bl.a. ved § 7 i lov nr. 1414 af 21. december 2005, § 7 i lov nr. 540 af 6. juni 2007 og § 7 i lov nr. 335 af 7. maj 2008 og senest ved § 1 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1, nr. 6, affattes således:

”6) Erhverver udbytter omfattet af ligningslovens § 16 A, stk. 1 og 2, bortset fra udlodninger fra udloddende investeringsforeninger, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 1, der udelukkende investerer i fordringer omfattet af kursgevinstloven, aktier i det administrationselskab, der forestår investeringsforeningens administration, og afledte finansielle instrumenter efter Finanstilsynets regler herom, eller erhverver afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, idet selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, 5. og 6. pkt., dog finder tilsvarende anvendelse.”

2. I § 65, stk. 1, ændres ”ligningslovens § 16 A, stk. 1, 4. pkt.” til: ”ligningslovens § 16 A, stk. 3,

nr. 1” og ”ligningslovens § 16 C, stk. 2 eller 15” ændres til: ”ligningslovens § 16 C, stk. 2 eller 14”.

3. I § 65, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres ”ligningslovens § 16 C, stk. 2 eller 15” til: ”ligningslovens § 16 C, stk. 2 eller 14”.

4. § 65, *stk. 3, 3. pkt.*, affattes således:

”1. og 2. pkt. gælder dog ikke udlodninger fra udloddende investeringsforeninger, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 1, der udelukkende investerer i fordringer omfattet af kursgevinstloven, aktier i det administrationsselskab, der forestår investeringsforeningens administration, og afledte finansielle instrumenter efter Finanstilsynets regler herom.”

5. I § 65, *stk. 6*, ændres ”ligningslovens § 16 A, stk. 4 og 8, eller § 16 B, stk. 7” til: ”ligningslovens § 16 A, stk. 4, nr. 2, eller § 16 B, stk. 5”.

6. I § 65, *stk. 7*, ændres to steder ”16,5 pct.” til: ”25 pct.”.

7. I § 65, *stk. 8, 3. pkt.*, ændres ”16,5 pct.” til: ”25 pct.”

8. I § 65, *stk. 8, 5. pkt.*, ændres ”obligationsbaserede investeringsforeninger som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 2.” til: ”udloddende investeringsforeninger, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 1, der udelukkende investerer i fordringer omfattet af kursgevinstloven, aktier i det administrationsselskab, der forestår investeringsforeningens administration, og afledte finansielle instrumenter efter Finanstilsynets regler herom.”

9. I § 65 A, *stk. 1*, ændres ”ligningslovens § 16 A, stk. 1” til: ”ligningslovens § 16 A, stk. 1 og 2”.

§ 10

I lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 471 af 23. maj 2006, foretages følgende ændring:

1. I § 18, *1. pkt.*, udgår ”eller selskabet”.

§ 11

I lov om skattemæssig behandling af gevinster og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 140 af 5. februar 2008, som ændret bl.a. ved § 6 i lov nr. 1534 af 19. december 2007 og senest ved § 4 i lov nr. 906 af 9. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

”Stk. 3. Uanset ligningslovens § 16 A og § 16 B omfatter loven gevinster på fordringer på koncernforbundne selskaber, jf. ligningslovens § 2.”

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

2. I § 25, *stk. 1*, ændres ”stk. 2-9” til: ”stk. 2-12”.

3. § 25, *stk. 2*, affattes således:

”Stk. 2. Skattepligtige omfattet af § 12 kan ved opgørelsen af gevinst og tab på børsnoterede obligationer, vælge at anvende lagerprincippet, jf. § 33, stk. 1, i stedet for realisationsprincippet. Valget træffes samlet for børsnoterede obligationer (fordringer) og børsnoteret obligationsgæld. Når lagerprincippet er valgt, kan denne opgørelsesmåde kun ændres efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen.”

4. § 25, *stk. 3*, ophæves og i stedet indsættes:

”Stk. 3. Skattepligtige omfattet af § 12 kan uanset stk. 2 og 8 vælge at opgøre gevinst og tab efter realisationsprincippet, for så vidt angår gæld, der er omfattet af § 19, stk. 2, § 19, stk. 3, § 19, stk. 4, og § 19, stk. 5. Valget skal træffes samlet for gæld, der er omfattet af henholdsvis § 19, stk. 2, § 19, stk. 3, § 19, stk. 4, og § 19, stk. 5. Når realisationsprincippet er valgt, kan denne opgørelsesmåde kun ændres efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Skattepligtige omfattet af § 2 skal anvende lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer. 1. pkt. omfatter ikke fordringer omfattet af § 4 og fordringer, der er erhvervet som skattepligtigt vederlag for leverede varer og andre aktiver samt tjenesteydelser. 1. og 2. pkt. finder ikke anvendelse for fordringer omfattet af stk. 7. Endvidere omfatter 1. og 2. pkt. ikke fordringer omfattet af stk. 9 og fordringer, hvor den skattepligtige efter stk. 10-12 har valgt at anvende reglerne i stk. 9. Endelig finder 2. pkt. ikke anvendelse for livsforsikringselskaber.

Stk. 5. Skattepligtige omfattet af § 2 kan vælge at anvende lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer, der ikke er omfattet af stk. 4 og ved opgørelsen af gevinst og tab på børsnoteret gæld. Valget træffes samlet for henholdsvis fordringer og børsnoteret gæld. Når lagerprincippet er valgt, kan denne opgørelsesmåde kun ændres efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 6. Skattepligtige omfattet af § 2 kan uanset stk. 5 og 8 vælge at opgøre gevinst og tab efter realisationsprincippet, for så vidt angår gæld, der er omfattet af § 7, stk. 1, og § 7, stk. 2. Valget skal træffes samlet for gæld, der er omfattet af henholdsvis § 7, stk. 1, og § 7, stk. 2. Når realisationsprincippet er valgt, kan denne opgørelsesmåde kun ændres efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen.”

Stk. 4-9 bliver herefter stk. 7-12.

5. I § 25, *stk. 4*, der bliver stk. 7, ændres ”jf. dog stk. 6” til: ”jf. dog stk. 9”.

6. I § 25, *stk. 5*, der bliver *stk. 8*, ændres ”jf. dog *stk. 4*” til: ”jf. dog *stk. 4* og *7*”.

7. I § 25, *stk. 7*, der bliver *stk. 10*, ændres ”*stk. 1-3*” til: ”*stk. 1* og *4-6*”, ”*stk. 9*” ændres til: ”*stk. 12*”, ”*stk. 6*” ændres tre steder til: ”*stk. 9*” og ”*stk. 9, nr. 2*” ændres to steder til: ”*stk. 12, nr. 2*”.

8. I § 25, *stk. 8*, der bliver *stk. 11*, ændres ”*stk. 9*” til: ”*stk. 12*”, ”*stk. 6*” ændres tre steder til: ”*stk. 9*” og ”*stk. 9, nr. 2*” ændres to steder til: ”*stk. 12, nr. 2*”.

9. I § 25, *stk. 9*, der bliver *stk. 12*, ændres ”*stk. 7*” til: ”*stk. 10*”.

10. § 28 ophæves.

11. I § 31, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt.:

”1. pkt. omfatter kun kontrakter, der indeholder ret eller pligt til at afstå aktier i selskaber, hvori den skattepligtige eller koncernforbundne selskaber, jf. § 4, *stk. 2*, ejer aktier, der er omfattet af definitionerne i aktieavancebeskatningslovens §§ 4 A-B og kontrakter, der indeholder ret eller pligt til at afstå aktier i det selskab, der er udsteder eller erhverver af kontrakten.”

12. I § 31, *stk. 1, 2. pkt.*, der bliver 3. pkt., ændres ”selskabsskattelovens § 13, *stk. 8-13*” til: ”selskabsskattelovens § 13, *stk. 3-8*”.

13. § 31, *stk. 4*, affattes således:

”*Stk. 4. Stk. 1-3* gælder tilsvarende kontrakter, som er baseret på:

1) Et aktieindeks, hvori indgår aktier i selskaber, hvori udsteder eller erhverver eller selskaber, der er koncernforbundne med udsteder eller erhverver, jf. § 4, *stk. 2*, ejer aktier, der er omfattet af definitionerne i aktieavancebeskatningslovens §§ 4 A-B.

2) Et aktieindeks, hvori indgår aktier i det selskab, der er udsteder eller erhverver af kontrakten.”

14. I § 37, *stk. 2*, ændres ”§§ 25-28 og §§ 31-34” til: ”§§ 25-26 A og §§ 32-34”.

15. I § 37, *stk. 3*, udgår ”og for selskaber m.v., der har været skattepligtige efter selskabsskattelovens § 2,” og ”eller flytningen af skattemæssigt hjemsted”.

16. I § 37, *stk. 6*, udgår ”eller selskabsskattelovens § 2” og ”eller selskabet”.

17. I § 38, *stk. 3*, ændres ”§ 14, *stk. 2*, sidste pkt.” til: ”§ 14, *stk. 2, 3. pkt.*”

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 176 af 11. marts 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 7 Q, stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. Udgifter, hvortil der kan ydes godtgørelse efter skatteforvaltningslovens kapitel 19, kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.”

2. § 8 I ophæves.

3. § 8 J affattes således:

”§ 8 J. Udgifter til rådgivning vedrørende investering i aktier m.v. med henblik på helt eller delvist at erhverve selskaber m.v. med henblik på at deltage i ledelsen og driften af disse kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.”

4. I § 12 B, stk. 5, ændres ”§ 34 og § 35” til: ”§§ 34, 35 og 35 A”.

5. I § 15, stk. 2, ændres ”aktieavancebeskatningslovens § 8, stk. 3, og § 9 A, stk. 3” til: ”aktieavancebeskatningslovens § 43, stk. 3”.

6. I § 15, stk. 4, udgår ”(i kalenderåret 2006 udgør den nævnte ejerandel dog 20 pct., og i kalenderårene 2007 og 2008 udgør den nævnte ejerandel 15 pct.)”.

7. § 16 A affattes således:

”§ 16 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes udbytte af aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer, jf. dog stk. 4.

Stk. 2. Til udbytte henregnes

- 1) Alt, hvad der af selskabet udloddes til aktuelle aktionærer eller andelshavere, jf. dog stk. 3.
- 2) Udlodning af likvidationsprovenu for tiden fra begyndelsen af det indkomstår, i hvilket ophør sker, til ophørstidspunktet fra en investeringsforening, der har valgt beskatning efter aktieavancebeskatningslovens § 21, stk. 1, i det omfang udlodningen ikke overstiger minimumsudlodningen, jf. § 16 C, stk. 2 og 14.
- 3) Den del af minimumsudlodningen efter § 16 C, stk. 2 eller 14, der ikke udloddes.
- 4) Udbytteskat, der tilbagebetales fra udlandet, Færøerne eller Grønland vedrørende aktier, der tilhører et selskab eller en investeringsforening, bortset fra en kontoførende investeringsforening, og som ikke tilfalder selskabet eller investeringsforeningen.

Stk. 3. Følgende udlodninger behandles efter reglerne om beskatning af gevinst og tab ved afståelse af aktier m.v.:

- 1) Udlodning af likvidationsprovenu foretaget i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, medmindre udlodningen er omfattet af stk. 2, nr. 2, eller:

- a) Det modtagende selskab ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i det selskab, der likvideres, og udlodninger omfattes af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c.
 - b) Det modtagende selskab ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen, men er koncernforbundet med det selskab, der likvideres, jf. § 2.
- 2) Efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen:
- a) De beløb eller en del af disse, der udbetales ved udlodning af likvidationsprovenu fra aktieselskaber og andelsselskaber forud for det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, når særlige omstændigheder taler derfor. Der kan ikke gives tilladelse, når modtageren er som beskrevet i nr. 1.
 - b) Beløb, der udloddes i forbindelse med en nedsættelse af aktiekapitalen eller andelskapitalen i et selskab, der ikke er under likvidation.
- 3) Udlodning, som nævnt i nr. 2, hvor aktierne i det udbyttegivende selskab er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 17 og det modtagende selskab opfylder betingelserne for at modtage skattefrit udbytte efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, eller § 13, stk. 1, nr. 2.

Stk. 4. Følgende udlodninger medregnes ikke i den skattepligtige indkomst for modtageren:

- 1) Friaktier og friandele.
- 2) Udlodninger af beløb, som er skattepligtige for foreninger og selskaber efter selskabsskattelovens § 5 B, stk. 4, og fusionsskattelovens § 12, stk. 3.
- 3) Udlodninger fra udloddende investeringsforeninger, jf. § 16 C, stk. 1, i det omfang det fremgår af stk. 5, hvis udlodningerne modtages af personer m.v., der er skattepligtige efter kildeskattelovens § 1 eller dødsboskattelovens § 1, stk. 2. Skattefriheden gælder dog ikke, hvis modtageren af udlodningen omfattes af kursgevinstlovens § 13.

Stk. 5. Den skattefri del af udlodningerne efter stk. 4, nr. 3, opgøres som forskellen mellem på den ene side udlodningerne og på den anden side den del af udlodningerne, som hidrører fra investeringsforeningens nettoindtægter som nævnt i § 16 C, stk. 3, nr. 1-9, nedsat efter § 16 C, stk. 4, 1.-5. pkt., stk. 5, nr. 1-3, og stk. 6, jf. stk. 4, 1.-5. pkt. Uanset 1.pkt. kan den skattefri del af udlodningerne efter stk. 4, nr. 3, ikke overstige den del af udlodningerne, som hidrører fra investeringsforeningens nettogevinster som nævnt i § 16 C, stk. 3, nr. 10, nedsat efter § 16 C, stk. 5, nr. 4.

Stk. 6. En hovedaktionær som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4, der modtager udbytte fra selskabet i form af, at der stilles en bil, en sommerbolig, en lystbåd eller en helårsbolig til rådighed, skal ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregne værdien af godet tillagt eventuelt sparet privatforbrug i relation til godet. Godernes værdi ansættes efter reglerne i henholdsvis § 16, stk. 4, 5, 6 og 9. 1. og 2. pkt. finder dog ikke anvendelse for udbytte i form af en helårsbolig, der stilles til rådighed for en hovedaktionær, som nævnt i § 16, stk. 9, sidste pkt.”

8. § 16 B affattes således:

”**§ 16 B.** Afstår en aktionær eller andelshaver aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer, herunder konvertible obligationer, samt tegningsret til sådanne værdipapirer til det selskab, der

har udstedt de pågældende værdipapirer, medregnes afståelsessummen i den pågældendes skattepligtige indkomst.

Stk. 2. Gevinst og tab ved afståelsen behandles efter reglerne om gevinst og tab ved afståelse af aktier m.v. til andre end det udstedende selskab:

- 1) Ved afståelse af aktier m.v., der er omfattet af § 7 A, aktier omfattet af § 7 H, aktier erhvervet ved udnyttelse af en købe- eller tegningsret omfattet af § 7 H og aktier erhvervet ved udnyttelse af en købe- eller tegningsret omfattet af § 28, og når det ved udstedelsen af aktierne er betinget, at aktierne ved afståelse eller ved medarbejderens død tilbagesælges til selskabet, der i så fald er forpligtet til at erhverve disse. Det er dog en betingelse, at medarbejderaktionæren ikke er hovedaktionær i selskabet efter aktieavancebeskatningslovens § 4.
- 2) Ved afståelse af aktier m.v. til et selskab i likvidation i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, medmindre
 - a) Det afstående selskab ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i det selskab, der likvideres, og udlodninger omfattes af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c.
 - b) Det afstående selskab ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen, men er koncernforbundet med det selskab, der likvideres, jf. § 2.
- 3) Ved afståelse af aktier m.v., der er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 17, når det afstående selskab opfylder betingelserne for at modtage skattefrit udbytte efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, eller § 13, stk. 1, nr. 2.
- 4) Ved afståelse af aktier m.v., der er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, eller ved afståelse af investeringsforeningsbeviser.
- 5) Ved en aktionærs afståelse af børsnoterede aktier til det selskab, som har udstedt dem, jf. dog stk. 3.
- 6) Ved afståelser, hvor told- og skatteforvaltningen tillader det.

Stk. 3. Ved en aktionærs afståelse af børsnoterede aktier i det selskab, der har udstedt dem, kan sælger, når afståelsen ikke er omfattet af stk. 2, nr. 2-4, overfor told- og skatteforvaltningen tilkendegive, at salget er omfattet af stk. 1. Det er en betingelse, at tilkendegivelsen fremkommer inden selvangivelsesfristens udløb for det år, hvor afståelsen sker.

Stk. 4. Stk. 1 omfatter ikke tegningsretter til aktier omfattet af § 28, der afstås ved tilbagesalg til det udstedende selskab.

Stk. 5. Uanset stk. 1 er beløb, som er skattepligtige for foreninger og selskaber efter selskabsskattelovens § 5 B, stk. 4, og fusionsskattelovens § 12, stk. 3, skattefrie for modtageren.”

9. § 16 C, stk. 3, nr. 6, affattes således:

”6) Gevinst fratrukket tab ved afståelse af aktier m.v. Gevinst og tab opgøres under anvendelse af aktieavancebeskatningslovens § 25 og § 26, stk. 2-4 og 6.”

10. I § 16 C, stk. 4 og stk. 7, ændres ”aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 3” til: ”aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 2”.

11. § 16 C, stk. 11, ophæves.

Stk. 12-15 bliver herefter stk. 11-14.

12. I § 16 C, stk. 13, der bliver stk. 12, ændres ”stk. 12” til: ”stk. 11”.

13. I § 16 C, stk. 14, der bliver stk. 13, ændres ”stk. 13” til: ”stk. 12”.

14. § 16 H, stk. 4, 2. pkt., indsættes efter ”det faktiske anskaffelsestidspunkt”: ”, medmindre lagerprincippet skal anvendes” og 6. pkt. ophæves.

15. Efter § 16 H indsættes:

”§ 16 I. Skattepligtige omfattet af kildeskattelovens § 1 eller dødsboskattelovens § 1, stk. 2, der direkte eller indirekte kontrollerer et dansk eller et udenlandsk selskab eller forening m.v., som direkte erhverver aktier via kapital- og venturefonde, skal medregne selskabets positive aktieindkomst opgjort efter stk. 4 som CFC-indkomst, når selskabet har en fortrinsstilling i kapital- eller venturefonden. Den skattepligtige anses for at kontrollere selskabet m.v., når enten betingelserne i § 16 H, stk. 6, er opfyldt, eller antallet af fysiske personer, der direkte eller indirekte besidder aktier i selskabet, er mindre end 8.

Stk. 2. Selskabet har en fortrinsstilling som nævnt i stk. 1, når

- 1) selskabets forholdsmæssige andel af resultatet i investeringsenheden overstiger selskabets forholdsmæssige andel af den indskudte kapital eller
- 2) resultatet fordeles ligeligt i forhold til den indskudte kapital, men den væsentligste andel af den samlede kapital består af lånekapital, som indskydes af andre deltagere.

Stk. 3. Ved kapital- og venturefonde i stk. 1 forstås investeringsenheder, der investerer i aktier med henblik på helt eller delvist at erhverve selskaber m.v. med henblik på at deltage i ledelsen og driften af disse.

Stk. 4. Selskabets aktieindkomst i stk. 1 opgøres som summen af:

- 1) Udbytter og afståelsessummer vedrørende aktier m.v., der omfattes af aktieavancebeskatningsloven, uanset ejerandelens størrelse.
- 2) Gevinst og tab vedrørende aktier m.v., der omfattes af aktieavancebeskatningsloven, uanset ejerandelens størrelse.
- 3) Fradrag for standardforrentningen, jf. selskabsskattelovens § 11 B, stk. 2, af selskabets indskudte kapital i kapital- og venturefonden.

Stk. 5. Ved opgørelsen af gevinst og tab ved afståelse af aktier m.v. anvendes realisationsprincippet, jf. aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 1. Den skattepligtige kan vælge i stedet at anvende lagerprincippet, jf. aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 2. Hvis lagerprincippet er valgt for et indkomstår, kan opgørelsesmetoden ikke ændres for senere indkomstår.

Stk. 6. Hvis aktieindkomsten efter stk. 4 for et indkomstår udviser underskud, kan dette

underskud fradrages i indkomst efter stk. 4 for de følgende indkomstår. Fradraget kan kun overføres til et senere indkomstår, i det omfang det ikke kan rummes i tidligere års indkomst.

Stk. 7. Ved opgørelsen af den skattepligtiges indkomst medregnes den del af selskabets aktieindkomst, der svarer til den gennemsnitlige direkte eller indirekte andel af selskabets samlede aktiekapital, som den skattepligtige har ejet i indkomståret. Der medregnes dog kun aktieindkomst optjent af selskabet i den del af selskabets indkomstår, hvor den skattepligtige har kontrol over selskabet.

Stk. 8. Der gives nedslag for selskabets danske og udenlandske skatter efter ligningslovens § 33, stk. 1 og 6. Nedslaget skal dog ikke kunne overstige den del af selskabets samlede danske og udenlandske skat, der forholdsmæssigt falder på selskabets aktieindkomst efter stk. 4.

Stk. 9. For skattepligtige omfattet af stk. 1 medregnes udbytte fra selskaber m.v. omfattet af stk. 1 ikke til den skattepligtige indkomst, i det omfang udbyttet ikke overstiger den skat, som den skattepligtige skal betale af indkomsten i selskabet.”

§ 13

I lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 959 af 19. september 2006, som ændret bl.a. ved § 109 i lov nr. 90 af 31. januar 2007 og senest ved § 3 i lov nr. 1343 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, *stk. 2, nr. 2*, udgår ”, 8 I, 8 J”.
2. I § 4, *stk. 1, nr. 4*, ændres ”ligningslovens § 16 A, stk. 1-8” til: ”ligningslovens § 16 A, stk. 1, stk. 2, nr. 1-3, stk. 3, nr. 1 og 2, og stk. 4 og 5”.
3. I § 4, *stk. 1, nr. 5*, ændres ”§ 21, stk. 1” til: ”§ 21, stk. 2”.
4. I § 4, *stk. 1, nr. 18*, ændres ”ligningslovens § 16 C, stk. 15” til: ”ligningslovens § 16 C, stk. 14”.
5. I § 4, *stk. 5, 1. og 2. pkt.*, indsættes efter ”aktieavancebeskatningslovens § 17”: ”eller § 17 A”.
6. I § 4 a, *stk. 1, nr. 4*, indsættes efter ”§§ 12-14”: ”og fortjeneste efter § 17 A, stk. 2, nr. 1”.
7. I § 4 a, *stk. 2*, ændres ”ligningslovens § 16 A, stk. 9” til: ”ligningslovens § 16 A, stk. 6”.
8. I § 4 b, *stk. 1*, indsættes efter ”§ 16 H”: ”og § 16 I”.

§ 14

I lov om indkomstbeskatning af selskaber mv. (selskabsskatteloven) jf. lovbekendtgørelse nr. xxx af xx. xxxx 2009 [ny lovbekendtgørelse er på trapperne], som ændret ved § 2 i lov nr. 513 af 7. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, nr. 5 b, affattes således:

”5 b) fonde og foreninger som nævnt i §§ 214-216 i lov om finansiel virksomhed, KommuneKredit og Dansk Eksportfinansieringsfond,”

2. § 1, stk. 8, 3. pkt., ophæves.

3. § 2, stk. 1, litra a, 8.-10. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

”For så vidt angår aktier, omfatter skattepligten for faste driftssteder med undtagelse af selskaber omfattet af § 2 A, stk. 1, gevinst, tab og udbytte på selskabets aktier, når afkastet vedrører det faste driftssted, herunder gevinst, tab og udbytte af aktier, der indgår i det faste driftsstedes anlægskapital, samt genbeskatningssaldo efter § 31 A.”

4. I § 2, stk. 1, litra c, 1. pkt., ændres ”ligningslovens § 16 A, stk. 1” til: ”ligningslovens § 16 A, stk. 1 og 2” og ”obligationsbaserede investeringsforeninger som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 2” ændres til: ”udloddende investeringsforeninger, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 1, der udelukkende investerer i fordringer omfattet af kursgevinstloven, aktier i det administrationselskab, der forestår investeringsforeningens administration, og afledte finansielle instrumenter efter Finanstilsynets regler herom”.

5. I § 2, stk. 1, litra c, ophæves 3.-5. pkt., og i stedet indsættes:

”Skattepligten omfatter ikke udbytte af datterselskabsaktier, jf. aktieavancebeskatningslovens § 4 A, når beskatningen af udbytter fra datterselskabet skal frafaldes eller nedsættes efter bestemmelserne i direktiv 90/435/EØF om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater eller efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Færøerne, Grønland eller den stat, hvor datterselskabet er hjemmehørende. Skattepligten omfatter ikke udbytte af koncernselskabsaktier, jf. aktieavancebeskatningslovens § 4 B, når koncernselskabet er hjemmehørende på Færøerne, i Grønland eller en fremmed stat, der er medlem af EU eller EØS og som udveksler oplysninger med Danmark.”

6. I § 2, stk. 1, litra c, udgår i 6. pkt., der bliver 4. pkt., ”som nævnt i 3. pkt.”.

7. I § 2, stk. 2, 5. pkt., ændres ”2. pkt.” til: ”3. pkt.” og i 7. pkt. ændres ”2.-5. pkt.” til: ”2.-6. pkt.”.

8. I § 2, stk. 5, 3. pkt., ændres ”ligningslovens § 16 H, stk. 2, 3.-5. pkt.” til: ”ligningslovens § 16 H, stk. 6, 3.-5. pkt.”.

9. I § 2 A, stk. 5, ændres ”aktieavancebeskatningslovens § 8, stk. 3, og § 9 A, stk. 3” til: ”aktieavancebeskatningslovens § 43, stk. 3”.

10. I § 2 C, stk. 4, 10. pkt., udgår ”§ 8, stk. 2, og” og i 11. pkt., ændres ”aktieavancebeskatningslovens § 8, stk. 3, og § 9 A, stk. 3” til: ”aktieavancebeskatningslovens § 43, stk. 3”.

11. I § 3, stk. 1, nr. 19, ændres ”ligningslovens § 16 A, stk. 1” til: ”ligningslovens § 16 A, stk. 1 og 2”, ”et selskab, der er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 2,” ændres til: ”en udloddende investeringsforening, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 1, der udelukkende investerer i fordringer omfattet af kursgevinstloven, og i afledte finansielle instrumenter efter Finanstilsynets regler herom” og ”aktier og andele i et selskab, der er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 2,” ændres til: ”investeringsforeningsbeviser i en udloddende investeringsforening, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 1, der udelukkende investerer i fordringer omfattet af kursgevinstloven, og i afledte finansielle instrumenter efter Finanstilsynets regler herom”.

12. § 7 A, stk. 2, ophæves.

13. I § 9, stk. 2, ændres ”ligningslovens § 16 A, stk. 4 til: ”ligningslovens § 16 A, stk. 4, nr. 2”.

14. I § 11 B stk. 1, 2. pkt., ændres ”20 mio. kr.” til: ”21.300.000 kr. (2010-niveau).”

15. § 11 B, stk. 3., 1.-3. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

”Stk. 3. Grundbeløbet i stk. 1 reguleres efter personskattelovens § 20, dog således at det regulerede beløb afrundes opad til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 100.000.”

16. I § 11 B, stk. 6, 1. pkt., indsættes efter ”20 pct. pro anno”: ”, jf. dog stk. 12,”.

17. Efter § 11 B, stk. 11, indsættes som nyt stykke:

”Stk. 12. Ved anvendelse af stk. 6, 1. pkt., bruges de medregningsprocenter, som er anført i 2.-9. pkt. For indkomståret 2010 udgør procenten 17,5. For indkomståret 2011 udgør procenten 15. For indkomståret 2012 udgør procenten 12,5. For indkomståret 2013 udgør procenten 10. For indkomståret 2014 udgør procenten 7,5. For indkomståret 2015 udgør procenten 5. For indkomståret 2016 udgør procenten 2,5. For indkomståret 2017 og senere indkomstår udgør procenten 0.”

18. § 13, stk. 1, nr. 2, 2.- 4. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

”Dette gælder dog kun udbytter af datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier, jf. aktieavancebeskatningslovens §§ 4 A og 4 B. Bestemmelsen omfatter ikke udbytter, hvor det

udbyttegivende selskab har fradrag for udbytteudlodningen, medmindre beskatningen i udlandet frafalder eller nedsættes efter bestemmelserne i direktiv 90/435/EØF om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater.”

19. I § 13, stk. 2, ændres ”stk. 8-14” til: ”stk. 3-9”.

20. § 13, stk. 3-7, ophæves.

Stk. 8-14 bliver herefter stk. 3-9.

21. I § 13, stk. 8, 2. pkt., der bliver stk. 3, 2. pkt., indsættes efter ”aktier i de af sambeskatningen omfattede datterselskaber”: ”og egne aktier”.

22. I § 13, stk. 9, der bliver stk. 4, ændres ”stk. 8” til: ”stk. 3”.

23. I § 13, stk. 10, der bliver stk. 5, ændres to steder ”stk. 8” til: ”stk. 3” og ”stk. 9” ændres til: ”stk. 4”.

24. I § 13, stk. 11, der bliver stk. 6, ændres to steder ”stk. 8 og 9” til: ”stk. 3 og 4”.

25. I § 13, stk. 12, der bliver stk. 7, ændres to steder ”stk. 8, 10 og 11” til: ”stk. 3, 5 og 6” og ”stk. 8, 1. pkt.” ændres til: ”stk. 3, 1. pkt.”

26. I § 13, stk. 13, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt., ændres ”stk. 8” til: ”stk. 3”.

27. § 13, stk. 13, 3. pkt., ophæves.

28. I § 13, stk. 14, der bliver stk. 9, ændres ”stk. 8-13” til: ”stk. 3-8”.

29. I § 13 F, stk. 8, ændres ”§ 13, stk. 8-14” til: ”§ 13, stk. 3-9”.

30. § 17, stk. 2, 4. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

”1.-3. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis udbyttedtageren er et tilsvarende selskab eller en forening m.v., som nævnt i § 2, stk. 1, litra a, og selskabet eller foreningen m.v. er hjemmehørende i en fremmed stat, der er medlem af EU eller EØS, på Færøerne eller i Grønland eller en stat, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark. Ved bedømmelsen af, om et selskab eller en forening m.v., som nævnt i § 2, stk. 1, litra a, opfylder betingelsen i 3. pkt. medregnes samtlige aktiebesiddelser, som selskabet eller foreningen m.v. har i det udbyttegivende selskab.”

31. I § 17, stk. 3, udgår ”eller stk. 3.”.

32. I § 21, 3. pkt., ændres ”§ 13, stk. 1, nr. 2, 7. pkt.,” til: ”§ 13, stk. 1, nr. 2, 6. pkt.”

33. I § 31 D, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

”Ved tilskud mellem to selskaber (søsterselskaber) med fælles direkte eller indirekte moderselskab finder 1. pkt. kun anvendelse, hvis det fælles moderselskab kan modtage skattefrit udbytte fra tilskudsyderen.”

34. § 31 D, stk. 1, 4. og 7. pkt., ophæves.

35. I § 32, stk. 4, 2. pkt., indsættes efter ”det faktiske anskaffelsestidspunkt”: ”, medmindre lagerprincippet skal anvendes” og 7. pkt. ophæves.

36. I § 32, stk. 5, nr. 5, ændres ”og udnyttede tab ved afståelse af” til: ”og tab vedrørende”.

37. I § 32, stk. 10, 3. pkt., ændres ”§§ 8 eller 17” til: ”§ 17”.

§ 15

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 907 af 28. august 2006, som ændret bl.a. ved § 9 i lov nr. 343 af 18. april 2007 og § 1 i lov nr. 527 af 17. juni 2008 og senest ved § 1 i lov nr. 1341 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 23 ændres ”150 kr.” til: ”300 kr. (2010-niveau)”.

2. I § 26, stk. 4, ændres ”selskabsskattelovens § 13, stk. 8-14” til: ”selskabsskattelovens § 13, stk. 3-9”.

3. I § 26, stk. 5, indsættes som 2. pkt.:

”Tilsvarende gælder for skattepligtige efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, d, g eller h, som oppebærer udbytter, renter, royalties eller kursgevinster fra koncernforbundne selskaber m.v., jf. skattekontrollovens § 3 B.”

4. I § 26, stk. 8, ændres ”aktieavancebeskatningslovens § 36 A, stk. 7, eller fusionsskattelovens § 15 b, stk. 8, eller § 15 d, stk. 8” til: ”aktieavancebeskatningslovens § 36, stk. 6, 2. pkt., eller fusionsskattelovens § 15 a, stk. 1, 5. pkt., eller § 15 c, stk. 1, 5. pkt.”.

5. I § 29, stk. 3, 1. pkt., ændres ”1.100 kr. (i 1987-niveau)” til: ”2.100 kr. (2010-niveau)”.

6. I § 34 a, stk. 3, indsættes efter ”transaktioner”: ”eller begrænset skattepligt”.

7. I § 42 a, stk. 1. 1. pkt., ændres ”beløb på 400 kr. (i 1987-niveau)” til: ”grundbeløb på 800 kr. (2010-niveau)”

8. I § 42 a, stk. 1, 2. pkt., ændres ”Beløbet” til: ”Grundbeløbet”

9. § 53 affattes således:

”§ 53. Godtgørelsesberettigede er fysiske personer og juridiske personer bortset fra de, der er nævnt i stk. 2, som

- 1) er berettiget til at klage over en afgørelse i en sag, som er nævnt i § 55,
- 2) kan indbringe en afgørelse i en sag, som er nævnt i § 55, for domstolene,
- 3) i øvrigt må anerkendes som part i en sag, som er nævnt i § 55, eller
- 4) inddrages i en sag omfattet af § 55 af en myndighed, fordi myndigheden skønner, at den pågældende har en direkte retlig interesse i sagens udfald.

Stk. 2. Følgende juridiske personer er ikke godtgørelsesberettigede:

- 1) Skattepligtige efter selskabsskattelovens §§ 1 eller 2.
- 2) Skattepligtige efter fondsbeskatningslovens § 1.”

10. § 55, stk. 1, nr. 5, affattes således:

”5) I en sag om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (EF-voldgiftskonventionen), når sagen er opstået som følge af, at de danske skattemyndigheder har forhøjet et dansk foretagendes skattepligtige indkomst.”

§ 16

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 24. november 2005, som ændret bl.a. ved § 18 i lov nr. 1414 af 21. december 2005, § 17 i lov nr. 404 af 8. maj 2006 og § 5 i lov nr. 530 af 17. juni 2008 og senest ved § 6 i lov nr. 98 af 10. februar 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 2, ændres ”ligningslovens § 16 A, stk. 1” til: ”ligningslovens § 16 A, stk. 1 og 2”.

2. I § 3 C, stk. 7, udgår ”§ 8, 9 A og”.

3. I § 3 C, stk. 14, ændres ”ligningslovens § 16 H, stk. 2” til ”§ 16 H, stk. 6”.

4. I § 6 D, stk. 1 og 2, ændres ”kursgevinstlovens § 25, stk. 6” til: ”kursgevinstlovens § 25, stk. 9”.

5. I § 6 D, stk. 3, ændres ”kursgevinstlovens § 25, stk. 7” til: ”kursgevinstlovens § 25, stk. 10” og ”kursgevinstlovens § 25, stk. 6” ændres (2 steder) til: ”kursgevinstlovens § 25, stk. 9”.

6. I § 6 D, stk. 4, ændres ”kursgevinstlovens § 25, stk. 7” til: ”kursgevinstlovens § 25, stk. 10”, ”kursgevinstlovens § 25, stk. 6” ændres til: ”kursgevinstlovens § 25, stk. 9” og ”kursgevinstlovens § 25, stk. 9, nr. 2” ændres til: ”kursgevinstlovens § 25, stk. 12, nr. 2”.

7. I § 7 C, stk. 1, ændres ”ligningslovens § 16 A, stk. 10” til: ”ligningslovens § 16 A, stk. 6”.

§ 17

I lov om beskatning af rederivirksomhed (tonnageskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 834 af 29. august 2005, som ændret bl.a. ved § 11 i lov nr. 540 af 6. juni 2007 og senest ved § 3 i lov nr. 1341 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

1. § 15, stk. 1 affattes således:

”§ 15. For skibe m.v. omfattet af denne lov opgøres den skattepligtige indkomst på grundlag af nettotonnagen. Den skattepligtige indkomst udgør for hvert skib følgende grundbeløb pr. 100 nettoton (NT) pr. påbegyndt døgn, uanset om skibet er i drift eller ej:

1. Til og med 1.000 NT – 8,97 kr. pr. 100 NT
2. Fra 1.001 NT til og med 10.000 NT – 6,44 kr. pr. 100 NT
3. Fra 10.001 NT til og med 25.000 NT – 3,85 kr. pr. 100 NT
4. Mere end 25.000 NT – 2,53 kr. pr. 100 NT”

§ 18

I lov om skattefri virksomhedsomdannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1166 af 2. oktober 2007, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 98 af 10. februar 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 6, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

”Aktiver og passiver, hvor den hidtidige ejer ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst har medregnet fortjeneste eller tab efter realisationsprincippet, og hvor selskabet ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst skal medregne fortjeneste eller tab på de pågældende aktiver og passiver efter lagerprincippet, dvs. skal medregne urealiseret fortjeneste eller tab, anses for erhvervet henholdsvis påtaget af selskabet på omdannelsesdatoen til den værdi, der følger af 1. pkt.”

§ 19

I lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (virksomhedsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1075 af 10. september 2007, som ændret ved § 13 i lov nr. 1235 af 24.

oktober 2007 og § 7 i lov nr. 530 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 22 c, stk. 2, nr. 2, ændres ”343.150 kr.” til: ”627.000 kr. (2009-niveau).”
2. I § 22 d, stk. 1, 5. pkt., ændres ”96.500 kr. (i 1987-niveau).” til: ”176.400 kr. (2009-niveau).”
3. I § 22 d, stk. 1, 6. pkt., og § 22 d, stk. 2, ændres ”321.700 kr. (i 1987-niveau)” til: ”587.800 kr. (2009-niveau)”.
4. I § 23 a, stk. 1, 1. pkt., ændres ”25.150 kr.” til: ”et grundbeløb på 46.000 kr. (2009-niveau)”
5. I § 23 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »Beløbet« til: »Grundbeløbet«

§ 20

I lov om vurdering af landets faste ejendomme (Vurderingsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 740 af 3. september 2002, som ændret bl.a. ved § 11 i lov nr. 406 af 8. maj 2006 og § 11 i lov nr. 514 af 7. juni 2006 og senest ved § 14 i lov nr. 335 af 7. maj 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 33, stk. 5, 6 og 7, ændres ”§ 16 A, stk. 9” til: ”§ 16 A, stk. 6”.
2. I § 33 A, stk. 5, 1. pkt., ændres ”450 kr.” til: ”900 kr. (2009-niveau)”.

§ 21

I lov om fonde og visse foreninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 698 af 11. august 1992, som senest ændret ved § 10 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 9, stk. 2, indsættes efter ”kursgevinstloven”: ”og aktieavancebeskatningsloven”.

§ 22

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 2. Loven har virkning fra og med indkomståret 2010, jf. dog stk. 3-5.

Stk. 3. § 9, nr. 6-7, og § 14, nr. 5-6, 18-20, 22-26 og 28-34, har virkning for udbytter og tilskud, der udloddes henholdsvis ydes fra og med 1. januar 2010.

Stk. 4. § 15, nr. 3, har virkning for indkomstår, hvor fristen for afsendelse af varsel om foretagelse eller ændring af skatteansættelsen ikke er udløbet den 1. maj 2009. § 15, nr. 6, har virkning for krav afledt af en ansættelse, hvor told- og skatteforvaltningen varsler eller træffer afgørelse om

ændring af ansættelsen, eller hvor en skattepligtig anmoder om genoptagelse af ansættelsen, den 1. maj 2009 eller senere.

Stk. 5. § 15, nr. 9-10, har virkning fra og med den 1. januar 2010. Juridiske personer, der ifølge skatteforvaltningslovens § 53, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 15, nr. 9, ikke længere er godtgørelsesberettigede, kan få godtgjort udgifter, der er afholdt inden den 1. januar 2010, efter de hidtil gældende regler herom, hvis de inden den 1. januar 2010 indsender ansøgning om godtgørelse for sådanne udgifter. For ansøgninger efter 2. pkt. gælder i øvrigt de almindelige regler, som er fastsat af skatteministeren efter skatteforvaltningslovens § 58.

Stk. 6. Ved beskatning af porteføljeaktier, jf. aktieavancebeskatningslovens § 9 som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, og ved beskatning efter ligningslovens § 16 I, som affattet ved denne lovs § 12, nr. 15, anvendes som værdien ved begyndelsen af indkomståret 2010:

- 1) Den skattemæssige anskaffelsessum, hvis aktierne på dette tidspunkt har været ejet i mindre end 3 år, jf. dog 2.-5. pkt. Hvis handelsværdien ved begyndelsen af indkomståret 2010 er mindre end den skattemæssige anskaffelsessum, skal anskaffelsessummen nedsættes med de modtagne udbytter, som selskabet m.v. i ejertiden har været fritaget for at medregne ved indkomstopgørelsen. Til modtagne udbytter fra porteføljeselskabet medregnes ethvert tilskud og udbytte af udbyttepræferenceaktier ydet af porteføljeselskabet og koncernselskaber, som porteføljeselskabet har direkte eller indirekte bestemmende indflydelse over, til koncernselskaber, som porteføljeselskabet ikke har direkte eller indirekte indflydelse over. Ved koncernforbundne selskaber forstås selskaber i samme koncern efter selskabsskattelovens § 31 C. Nedsættelsen efter 2.-4. pkt. kan maksimalt udgøre forskellen mellem den skattemæssige anskaffelsessum og handelsværdien.
- 2) Handelsværdien ved begyndelsen af indkomståret 2010, hvis aktierne på dette tidspunkt har været ejet i 3 år eller mere.

Stk. 7. Ved beskatningen af investeringsforeningsbeviser omfattet af § 20 A, jf. denne lovs § 1, nr. 19, anvendes uanset stk. 6 den skattemæssige anskaffelsessum som værdien ved begyndelsen af indkomståret 2010. Hvis den skattemæssige anskaffelsessum overstiger handelsværdien, anvendes handelsværdien, hvis investeringsforeningen ikke udelukkende investerer i fordringer omfattet af kursgevinstloven eller hvis investeringsforeningen er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 8, og foreningen investerer i fordringer med hvilke et medlem af investeringsforeningen er koncernforbundet efter kursgevinstlovens § 4, stk. 2.

Stk. 8. Ved ændring fra realisationsprincippet til lagerprincippet på næringsaktier omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 17 anvendes anskaffelsessummen på aktien som værdien ved begyndelsen af indkomståret 2010.

Stk. 9. Ved fastsættelsen i stk. 6, nr. 2, af handelsværdien på aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, anvendes aktiernes forholdsmæssige andel af selskabets indre værdi. Ved opgørelsen af indre værdi i selskaber, der årligt aflægger regnskab, anvendes det senest aflagte årsregnskab inden selvangivelsesfristen for indkomståret 2009. Hvis regnskabsåret afsluttes inden 1. januar 2010, nedsættes værdien, i det omfang

selskabet har været fritaget for at medregne modtagne udbytter i perioden fra regnskabsårets afslutning til den 1. januar 2010 ved indkomstopgørelsen. Aflægges der ikke årligt regnskab, finder 1. pkt. ikke anvendelse. Er aktierne i selskabet tillagt forskellige rettigheder, skal der korrigeres herfor ved opgørelsen af selskabets indre værdi pr. aktie, hvis de forskellige rettigheder har betydning for disses værdi.

Stk. 10. Forsikringsselskaber skal ved opgørelsen af summen af skattefri udbytter og avancer i henhold til selskabsskattelovens § 13, stk. 8, der bliver stk. 3, jf. denne lovs § 14, nr. 20, for indkomståret 2010 medregne et beløb svarende til skattepligtige gevinst og det fradragsberettigede tab, der ville være opstået, hvis alle porteføljeaktier omfattet af stk. 6, nr. 1, var afstået til handelsværdien ved udløbet af indkomståret 2009.

Stk. 11. Ved ændring fra realisationsprincippet til lagerprincippet på fordringer omfattet af kursgevinstloven anvendes fordringens anskaffelsessum, jf. dog kursgevinstlovens § 41, stk. 14-17, som værdien ved begyndelsen af indkomståret 2010.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti har den 1. marts 2009 indgået en aftale om *forårspakke 2.0*.

Forårspakken 2.0 indeholder bl.a. forslag om:

”Færre særordninger og mindre støtte til erhvervslivet

Afskaffelsen af mellemskatten og nedsættelsen af topskatten finansieres blandt andet ved færre særordninger i erhvervsskatte- og afgiftssystemet og mindre støtte (se nedenfor). Det medvirker desuden til mere ensartede regler og dermed mindre begunstigelser af enkeltsektorer.

Erhvervslivets medfinansiering skal ses i lyset af de fordele, danske virksomheder får som følge af lavere marginalskat. Det bliver fx lettere at tiltrække og fastholde højt kvalificeret arbejdskraft og at belønne en ekstra arbejdsindsats.

Parterne lægger vægt på en gradvis indfasning for visse ordninger, så virksomhederne får mulighed for at tilpasse sig de nye vilkår.”

2. Lovforslagets formål og baggrund

Lovforslaget indeholder de forslag i Forårspakke 2.0, der vedrører:

	Bemærkninger	
	Alm.	Økonomiske
1. Harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning	3.1	4.1
2. Afskaffelse af fradragsretten for renter ved køb af udenlandske aktier	3.2	4.2
3. Afskaffelse af muligheden for, at afdrag på fordringer anses for udbytte	3.3	4.3
4. Afskaffelse af fradrag for advokat- og revisoromkostninger og undersøgelser af nye markeder i forbindelse med etablering af virksomhed	3.4	4.4
5. Fuld beskatning af genvundne afskrivninger på bygninger m.v.	3.5	4.5
6. Afskaffelse af omkostningsgodtgørelse for selskabers omkostninger ved skattesager	3.6	4.6
7. Stramning af genanbringelsesregler for fast ejendom	3.7	4.7
8. Engangsforhøjelse af tonnageskatten	3.8	4.8

Aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti om forårspakke 2.0 indeholder følgende tekst om

de enkelte forslag:

”Harmonisering af den skattemæssige behandling af selskabers udbytter og aktieavancer

Harmoniseringen af selskabers udbytter og aktieavancer skal sikre en mere enkel og ens beskatning af udbytter og aktieavancer

Parterne er enige om:

- At alle udbytter og avancer til selskaber og fonde af datterselskabsaktier og af koncernselskabsaktier gøres skattefrie uanset ejertid.
- At alle udbytter og avancer til selskaber og fonde af andre aktiebesiddelser (porteføljeaktier) beskattes fuldt ud uanset ejertid.
- Lagerbeskatning af selskabers og fondes porteføljeaktier og obligationer.
- At kapitalfondspartneres merafkast (overnormalafkast) beskattes som erhvervsindkomst.

Initiativerne træder i kraft for indkomståret 2010.

Afskaffelse af fradrag for advokat- og revisoromkostninger i forbindelse med etablering af virksomhed

Selskaber og fysiske personer kan få fradrag for deres udgifter til advokater og revisorer samt undersøgelser af nye markeder i forbindelse med etablering af eller udvidelse af erhvervsvirksomhed. Det strider mod det skattemæssige princip om, at der ikke er fradrag for etablering af erhvervsvirksomhed. Og ordningen er konkurrenceforvridende i forhold til andre rådgivningsbrancher, der leverer tilsvarende ydelser.

Parterne er derfor enige om, at fradragsretten ophæves.

Initiativerne træder i kraft for indkomståret 2010.

Fradragsret for renter ved køb af udenlandske aktier

Efter gældende regler medregnes 20 pct. af købesummen for aktier i udenlandske, direkte ejede datterselskaber til de driftsaktiver, der berettiger til rentefradrag. Afkastet på aktierne vil imidlertid som oftest være skattefrit, idet der er tale om datterselskaber. Der gives således fradragsret for renteudgifterne, uden at der nødvendigvis senere opstår en skattepligtig indkomst i Danmark.

Parterne er derfor enige om at fjerne fradragsretten for renter ved køb af udenlandske selskaber.

Fradragsretten udfases i perioden 2010 til 2017.

Genvundne afskrivninger

Personer medregner alene 90 pct. af genvundne afskrivninger på bygninger ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Reglen blev indført ved overgang fra beskatning som særlig indkomst (proportional beskatning) til beskatning efter en progressiv skala. Skattesatserne er reduceret væsentligt siden da.

Parterne er derfor enige om at ophæve nedslaget i skattegrundlaget.

Initiativerne træder i kraft for indkomståret 2010.

Stramning af genanbringelsesregler for fast ejendom

Parterne er enige om, at genanbringelsesreglerne for fast ejendom strammes, således at der ikke kan ske genanbringelse i udlejet fast landbrugsejendom mv. Dermed sikres en mere ensartet behandling af forskellige erhverv. Endvidere skal der alene kunne ske genanbringelse inden for EU og EØS.

Initiativet træder i kraft hurtigst muligt.

Engangsforhøjelse af tonnageskatten

I den frivillige tonnageskatteordning beskattes rederier af størrelsen af deres tonnage. Den skattepligtige indkomst beregnes pr. skib efter en særlig skala med et kronebeløb pr. 100 nettoton og beskattes med selskabsskattesatsen. Eftersom rederiernes indkomster i gennemsnit følger udviklingen i priser og lønninger, og tonnageskattesatserne er et fast kronebeløb, sker en gradvis reduktion af den effektive beskatning.

Parterne er derfor enige om, at tonnageskattesatserne engangsforhøjes med 15 pct.

Initiativerne træder i kraft for indkomståret 2010.

Afskaffelse af omkostningsgodtgørelse for selskabers omkostninger ved skattesager

Parterne er enige om, at omkostningsgodtgørelse for selskaber i visse skatte- og afgiftssager afskaffes. Samtidig gøres udgifterne fradragsberettigede. Den nuværende godtgørelse belaster klagesystemet unødigt. En afskaffelse vil medføre betydelige administrative fordele.

Initiativet træder i kraft 1. januar 2010.

Enkel og effektiv kontrol samt mindre skatteplanlægning

- [...]
- **Afskaffe muligheden for, at afdrag på fordringer anses for udbytte:** Efter gældende regler kan der systematisk opnås fradrag og skattefrie indtægter ved at opkøbe aktier og

fordringer i nødlidende selskaber med gæld. Det indebærer et provenutab for staten. Selskabers afdrag på fordringer ejet af et koncernforbundet selskab skal derfor ikke længere betragtes som udbytte.

- [...]”

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning

Selskabers beskatning af aktieavancer og aktieudbytter foreslås harmoniseret, således at det bliver skattemæssigt neutralt, om en fortjeneste på aktier fremkommer i form af udlodning af udbytte eller som en gevinst ved afståelse af aktier.

De elementer, der indgår i forslaget om harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning, er i god overensstemmelse med de hensyn, der i øvrigt bør tages og har været taget ved indretningen af den danske kapitalbeskatning. Der er her især tale om afvejningen mellem at undgå dobbeltbeskatning ved beskatning af selskabsindkomst i flere led, undgå forvriddningen mellem investeringer i forskellige typer af aktiver (her primært obligationer og aktier) samt undgå at forvride og forøge omkostningerne ved investeringer i realkapital.

Gældende ret

Efter de gældende regler skal selskaber medregne gevinst og tab ved afståelse af aktier ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, såfremt aktierne har været ejet i mindre end 3 år på afståelsestidspunktet. Tabet er kildeartsbegrænset. Det vil sige, at tabet kun kan fradrages i gevinster på aktier, der afstås efter en ejertid på mindre end 3 år. Ved afståelse af aktier, der på afståelsestidspunktet har været ejet i 3 år eller mere, er gevinster skattefri, og tab kan ikke fradrages.

For aktier, der er erhvervet som led i selskabets næringsvej, skal gevinst og tab medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst uanset ejertid.

Gevinst og tab, der er skattepligtige, skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvori gevinsten eller tabet realiseres (realisationsprincippet).

For gevinst og tab på næringsaktier er der adgang til én gang for alle at vælge at medregne urealiserede gevinster og tab på beholdningen af disse aktier ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst (lagerprincippet).

I forhold til udbytter sondres der mellem datterselskabsaktier, næringsaktier, egne aktier og aktier, der falder uden for disse kategorier (andre aktier).

Datterselskaber er selskaber, hvori moderselskabet ejer 10 pct. eller mere af aktiekapitalen og som er hjemmehørende på Færøerne, i Grønland, i en fremmed stat, der er medlem af EU eller EØS, eller i et land, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark. Udbytte af datterselskabsaktier er skattefrit, såfremt moderselskabet har ejet aktierne i datterselskabet i mindst 1 år, inden for hvilken periode udbytteudlodningstidspunktet skal ligge. Udbytte af koncernselskabsaktier vil som hovedregel falde ind under reglen om datterselskabsaktier. Koncernselskaber er selskaber, der kontrolleres af samme moderselskab. Kontrol er defineret som besiddelse af mere end 50 pct. af stemmerne. Tilskud mellem koncernselskaber er ligeledes skattefrie, når koncernforbindelsen eksisterer i mindst 1 år.

Udbytte af næringsaktier skal medregnes fuldt ud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, og udbytte af egne aktier er skattefrit, mens der for udbytte af andre aktier gælder, at alene 66 pct. af udbyttet skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Forslaget

Med forslaget indføres en ny sontring i forhold til beskatning af aktieavancer, der er baseret på karakteren af ejerskab i stedet for ejertid. Efter forslaget sondres der mellem datterselskabs- og koncernselskabsaktier og porteføljeaktier, idet der samtidig indføres en særskilt regulering af egne aktier. Den særlige bestemmelse om beskatning af næringsaktier, der i dag gælder for både selskaber og personer, videreføres, således at den fortsat gælder for både selskaber og personer.

Det foreslås, at gevinst og tab på datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Tilsvarende foreslås det, at udbytter af datterselskabs- og koncernselskabsaktier og koncerninterne tilskud skal være skattefrie uanset ejertid.

Afgrænsningen af de datterselskaber, der omfattes af reglen om skattefrihed for aktieavancer og aktieudbytter, foreslås ændret i forhold til den gældende afgrænsning, der er indeholdt i bestemmelsen om skattefrit datterselskabsudbytte. I forhold til danske datterselskaber er kriteriet (fortsat), at selskabet er hjemmehørende i Danmark. For så vidt angår datterselskaber i udlandet foreslås det, at kriteriet om hjemmehørende afløses af et kriterium om, at beskatningen af udbytter skal frafalde eller nedsættes efter bestemmelserne i moder-/datterselskabsdirektivet eller efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Omformuleringen vil overordnet set ikke indebære nogen realitetsændring. Der indsættes desuden en værnsbestemmelse for at hindre omgåelse af 10 pct. grænsen ved, at flere porteføljeaktionærer lægger deres aktiebesiddelser i et fælles (moder)holdingselskab, der dermed kommer til at eje mere end 10 pct. af aktiekapitalen.

For porteføljeaktier, dvs. aktier der ikke er datterselskabs- eller koncernselskabsaktier, foreslås det, at gevinster og tab skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst uanset ejertid. Den gældende mulighed for skattefrihed af gevinster, der realiseres efter en ejertid på 3 år

eller mere, foreslås således afskaffet. Til gengæld indføres der fradrag for tab, der opstår efter en ejertid på 3 år eller mere. Det foreslås samtidig, at gevinst og tab skal medregnes ved indkomstopgørelsen efter lagerprincippet. Tilsvarende foreslås det, at udbytte af porteføljeaktier skal medregnes fuldt ud ved indkomstopgørelsen. Den gældende regel om, at kun 66 pct. af udbyttet beskattes, foreslås således afskaffet.

Lagerbeskatningen skal ske på grundlag af aktiernes handelsværdi. For porteføljeaktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, foreslås dog, at den løbende lagerbeskatning skal ske på grundlag af det største beløb af enten den skattemæssige anskaffelsessum eller den regnskabsmæssige indre værdi.

Lagerbeskatningen omfatter også selskabers beholdning af investeringsforeningsbeviser i akkumulerende og udloddende investeringsforeninger, idet gevinst og tab på disse investeringsforeningsbeviser skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter de regler, der gælder for aktier i øvrigt.

Det foreslås, at beskatningen skal ske efter realisationsprincippet, når der er tale om aktier i selskaber, der har til formål at fremme aktionærernes fælles erhvervmæssige interesser gennem deres deltagelse som aftagere m.m. Tilsvarende foreslås, at fonde skal anvende realisationsprincippet på aktier, som på baggrund af en eksisterende vedtægtsmæssig bestemmelse ikke kan omsættes frit.

For så vidt angår egne aktier, foreslås det, at gevinst og tab ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Dette gælder uanset ejertid, og uanset hvilken kategori aktien falder ind under - om det f.eks. er en porteføljeaktie, næringsaktie m.m.

Da sondringen mellem de forskellige kategorier af aktier er baseret på graden af ejerskab vil det kunne forekomme, at en aktie skifter status fra datterselskabs-/koncernselskabsaktie til porteføljeaktie eller omvendt. Det vil sige, at en aktie via statusskift kan gå fra skattefrihed til skattepligt eller omvendt. Efter forslaget anses sådanne skift i skattemæssig status for en afståelse og en genanskaffelse.

I tilknytning til forslaget om harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning foreslås en ændring af reglerne for udloddende investeringsforeningers opgørelse af den såkaldte minimumsudlodning. Det foreslås således, at gevinster på aktier, som investeringsforeninger realiserer efter at have ejet aktierne i 3 år eller mere, skal indgå ved opgørelse af minimumsudlodningen. Baggrunden herfor er, at der ikke længere er nogen tre års regel vedrørende aktieavancer, hverken for personer eller for selskaber. Der bør derfor heller ikke være nogen tre års regel ved opgørelsen af minimumsudlodningen, idet beskatningen af investeringer i udloddende investeringsforeninger skal afspejle beskatningen ved den direkte investering. Det er

valgfrit for investeringsforeningen, om minimumsudlodningen reelt skal udloddes til medlemmerne.

Endvidere foreslås, at selskaber skal anvende lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer.

I forlængelse af forslaget om, at gevinst og tab på porteføljeaktier skal beskattes fuldt ud uanset ejertid, foreslås en ændring af reglen om skattepligt af aktier for selskaber, der udøver erhverv med fast driftssted i Danmark – begrænset skattepligt af aktier. Det foreslås således, at den begrænsede skattepligt udvides til også at omfatte porteføljeaktier, der er tilknyttet det faste driftssted. Efter de gældende regler omfatter den begrænsede skattepligt alene næringsaktier. Der ses imidlertid ikke at være nogen begrundelse for at undtage udenlandske selskaber for skattepligt af porteføljeaktier, når de er tilknyttet et fast driftssted i Danmark. Desuden vil den skattemæssige behandling af næringsaktier og porteføljeaktier med forslaget have så store lighedspunkter, at de også i forhold til den begrænsede skattepligt bør behandles ens. Forslaget indeholder endvidere en udvidelse af ansættelsesfristen for sager vedrørende begrænset skattepligt af koncerninterne renter, udbytter og royalties.

Endelig indgår i forslaget en justering af reglerne om fraflytterbeskatning af aktier og fordringer m.v. Den særlige regel i aktieavancebeskatningsloven om fraflytterbeskatning af selskaber ophæves. Tilsvarende justeres fraflytterbestemmelsen i kursgevinstloven, således at den alene omfatter personer. Begrundelsen er, at forholdet i forvejen er reguleret i selskabsskatteoven via reglen om overførsel af aktiver og passiver internt i selskabet til et fast driftssted eller et hovedkontor i udlandet, således at de ikke længere omfattes af dansk beskatning. Yderligere indgår en justering af aktieavancebeskatningslovens fraflytterregler for personer, således at 7 års kravet ikke gælder for personer, der ved en flytning tilbage til Danmark har fået reguleret indgangsværdierne for deres aktier med værdien af en resterende henstandssaldo.

Med de foreslåede ændringer af selskabers aktie- og udbyttebeskatning m.m. opnås, at der bliver indført et meget enklere beskatningssystem. Ved konsekvent at gennemføre skattefrihed for udbytter og gevinster på datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier uanset ejertid sikres det, at der ikke sker økonomisk dobbeltbeskatning ved beskatning af selskabsindkomst i flere led. Til gengæld kan tab på sådanne aktier ikke fradrages. Derved undgås, at underskud i udenlandske koncernselskaber kan ”importeres” til Danmark som tab på aktier.

Med forslaget om konsekvent at gennemføre skattepligt af avancer og udbytter på porteføljeaktier – og en løbende opgørelse af gevinster og tab på grundlag af årets kursudvikling – undgås forvriddningen mellem investeringer i forskellige typer af aktiver (primært obligationer og aktier). Ens beskatning af aktier og obligationer er hensigtsmæssig i en situation, hvor afkastet på aktier og obligationer (korrigeret for risiko) er ens – dvs. i den nuværende situation med frie

kapitalbevægelser og en international marginal investor. Det var et parallelt ræsonnement, som ledte til indførelse af en fælles skattesats for aktier og obligationer under pensionsafkastbeskatningen.

Der vil ved porteføljeaktier kunne ske økonomisk dobbeltbeskatning, idet porteføljeselskabet allerede er blevet beskattet af dets indkomst. Udformningen af de gældende regler for udbytteudlodninger, hvorefter der alene medregnes 66 pct. af udbyttet, blev da også lavet for at mindske den økonomiske dobbeltbeskatning. Dengang var afgrænsningen mellem porteføljeaktier og datterselskabsaktier imidlertid en anden (25 pct. af aktiekapitalen mod 10 pct. i dag) og selskabsskattesatsen var væsentligt højere (38 pct. mod 25 pct. i dag).

Den foreslåede afgrænsning mellem porteføljeaktier og datterselskabsaktier (10 pct. af aktiekapitalen) svarer til afgrænsningen i EU's moder-/datterselskabsdirektiv, hvor man netop har ønsket at håndtere den økonomiske dobbeltbeskatning ved udbytteudlodninger.

Indkomsten fra porteføljeaktier kan sammenlignes med renter eller kursgevinster på obligationer, som er skattepligtige. I en lille åben økonomi, som den danske, vil afkastet på aktier (justeret for risikopræmie) normalt være lig med afkastet på obligationer. For ejeren kan investeringen således bedst sammenlignes med en kapitalanbringelse.

3.1.1. Særligt om skattefrie omstruktureringer

Den foreslåede harmonisering af beskatningen af selskabers udbytter og aktieavancer indebærer en forenkling af reglerne om skattefrie omstruktureringer. Det gælder især i relation til de skattefrie omstruktureringer, som foretages efter det regelsæt, som ikke kræver tilladelse fra SKAT. Vurderingen i forbindelse med ansøgninger efter tilladelse vil dog også blive enklere, og ændringerne vil samlet set betyde, at de to regelsæt for omstruktureringer bliver mere ensartede.

Gældende ret

Der gælder i dag forskellige betingelser for skattefri aktieombytning, skattefri spaltning og skattefri tilførsel af aktiver afhængigt af, om omstruktureringen gennemføres efter tilladelse fra SKAT eller ej. Derimod kræves efter gældende regler ingen tilladelse til skattefri fusion. I relation til skattefri fusioner gælder der således kun et regelsæt i dag.

Reglerne om skattefri omstrukturering hviler på direktiv 90/434/EØF (fusionsskattedirektivet), der er ændret ved direktiv 2005/19/EF. Efter fusionsskattedirektivets artikel 11, stk. 1, litra a, kan en omstrukturering tilsidesættes, hvis hovedformålet eller et af hovedformålene med omstruktureringen er skatteunddragelse eller skatteundgåelse. Hvis omstruktureringen ikke foretages af gyldige forretningsmæssige årsager, kan der ifølge direktivet være grund til at formode, at hovedformålet eller et af hovedformålene er skatteunddragelse eller skatteundgåelse.

Derfor påser SKAT bl.a. i sin behandling af ansøgninger om tilladelse til skattefri omstrukturering, at omstruktureringen er båret af forsvarlige forretningsmæssige begrundelser og ikke reelt bliver benyttet til at afstå aktiver skattefrit og derved til at omgå avancebeskatningen. Gennem tilladelsespraksis og særligt de vilkår, som SKAT stiller for tilladelserne, bliver der dæmmet op for, at reglerne om avancebeskatning bliver omgået.

Denne mulighed er ikke til stede i det objektive regelsæt, hvor skattefriheden ikke er betinget af en tilladelse. Derfor indeholder regelsættet om objektive omstruktureringer nogle værnsregler, som skal forhindre, at en skattefri omstrukturering, der er gennemført uden tilladelse, reelt bliver benyttet til at afstå aktier eller aktiver skattefrit og dermed til at omgå avancebeskatningen. Værnsreglerne er udformet, så de kan varetage de samme hensyn, som i dag påses i tilladelsessystemet, og som ligger bag de vilkår, der stilles i tilladelsespraksis. Værnsreglerne er derfor udformet, så det ikke vil være interessant at anvende adgangen til skattefri omstrukturering uden tilladelse, hvis hovedformålet med en omstrukturering er skatteundgåelse eller skatteunddragelse.

Værnsreglerne skal bl.a. forhindre, at man – som et alternativ til et skattepligtigt salg af aktiver – foretager en skattefri omstrukturering og kort tid efter sælger vederlagsaktierne uden nogen nævneværdig skattepligtig avance. Derfor fastsættes anskaffelsestidspunktet for vederlagsaktierne til omstruktureringstidspunktet, og anskaffelsessummen for vederlagsaktierne fastsættes til anskaffelsessummen for de ombyttede aktier. Hensigten er, at der herefter vil opstå en skattepligtig aktieavance, hvis vederlagsaktierne sælges, inden der er gået 3 år. I sammenhæng hermed gælder nogle komplicerede værnsregler, der skal forhindre, at aktieavancen fjernes ved, at der udloddes skattefri udbytter fra det pågældende selskab.

Forslaget

Med det foreslåede regelsæt kan en stor del af de ovennævnte værnsregler ophæves, idet et selskab alt andet lige vil kunne afstå vederlagsaktierne skattefrit straks efter omstruktureringen. På den baggrund foreslås det i stedet, at det bliver en betingelse, at aktierne i det erhvervede selskab (ved skattefri aktieombytning), i de deltagende selskaber (ved skattefri spaltning) og i det modtagende selskab (ved skattefri tilførsel af aktiver) ikke afstås inden for en periode på tre år fra omstruktureringstidspunktet. For at gøre det muligt at foretage efterfølgende skattefri omstruktureringer kan de pågældende aktier dog i den nævnte periode afstås i forbindelse med en skattefri omstrukturering, hvis der ved denne efterfølgende omstrukturering alene sker vederlæggelse med aktier.

Hvis de omhandlede aktier bliver afstået inden for 3 år efter omstrukturingsdatoen, bliver omstruktureringen som udgangspunkt skattepligtig. Dette kan dog undgås, hvis der ansøges om tilladelse hos SKAT. Hvis skattefriheden herefter skal opretholdes, vil det dermed skulle sandsynliggøres over for SKAT, at omstruktureringen og den efterfølgende afståelse af aktierne

er forretningsmæssigt begrundet. Afgørelsen heraf vil bero på gældende praksis.

Det vurderes, at forslaget vil øge antallet af skattefrie omstruktureringer, der foretages uden tilladelse fra SKAT. Det gælder i særlig grad aktieombytninger. Her vil den væsentligste forskel på, om omstruktureringen gennemføres med eller uden tilladelse fra SKAT være, om omstruktureringen tillades med et anmeldelsesvilkår, eller om der gælder en objektiv regel om, at vederlagsaktierne ikke må afstås i en vis periode. Antallet af skattefrie tilførsler af aktiver uden tilladelse forventes også at blive øget. Dog vil nogle selskaber fortsat ønske sikkerhed for, at det særlige grenkrav ved denne type omstrukturering er opfyldt.

3.1.2. Særligt om kapitalfondspartnere

Det foreslås, at det merafkast, som kapitalfondspartnere oppebærer fra investeringer i kapitalfondene, gøres til personlig indkomst for kapitalfondspartneren, idet merafkastet må anses for at være vederlag for partnerens knowhow og indsats ved fondens etablering, drift og afvikling.

Gældende ret

En kapitalfonds levetid er begrænset og formålet er køb, videreudvikling og salg af virksomheder med gevinst, der udloddes til slut. Kapitalfondene har som regel valgt en struktur, hvor investeringen sker via et limited partnership (kommanditselskab). Investorerne (pensionsselskaberne m.v.) indskyder langt hovedparten af kapitalen, mens ledelsesteamet (partnere) indskyder et mere beskedent beløb.

Ledelsen af fonden foretages af komplementaren, dvs. partnerne (evt. via et selskab), der typisk modtager en mindre andel af investeringstilsagnet i managementhonorar. Honoraret dækker udsøgning af opkøbssegnede selskaber, forvaltning af de købte selskaber via aktivt bestyrelsesarbejde og efterfølgende salg af de købte selskaber.

Ved salget af targetselskaberne sker der en fordeling af afkastet mellem investorerne. Afkastet fordeles typisk på følgende måde:

- Først tilbagebetales indskuddene til investorerne.
- Herefter et beløb svarende til en på forhånd fastsat forrentning af indskuddet (hurdle rate).
- Evt. overskydende afkast fordeles herefter f.eks. med 80 pct. til investorerne og 20 pct. til partnerne (carried interest) uafhængigt af partnerens kapitalindskud.

Partnerne har typisk investeret langt mindre end de 20 pct., som de modtager af afkastet over hurdle rate. Partnerens merafkast anses efter gældende ret for at være aktieafkast (og dermed aktieindkomst), når investeringen foretages direkte. Når partnerens investering foretages via et selskab, vil afkastet efter gældende ret være skattefrit for investeringsselskabet, når aktierne ejes i

3 år eller mere. Partnerens afkast fra investeringselskabet vil være aktieindkomst.

Med den gældende praksis accepteres således, at kapitalfondspartners indskud bærer mere afkast end indskud foretaget af de øvrige investorer – uden at afkastet skifter karakter fra aktieindkomst til erhvervsindkomst (personlig indkomst).

Forslaget

Der er ikke noget, der taler for, at partners indskud bærer mere afkast, når der ikke er forskel på risikoen ved investeringen. Partners merafkast må anses for en bonus for en succesfuld afvikling af kapitalfonden. Et vederlag for partners knowhow og indsats ved fondens etablering, drift og afvikling.

Det foreslås derfor, at kapitalfondspartnere skal beskattes af merafkastet som personlig indkomst, når investeringen foretages direkte i kapitalfonden. Hvis investeringen medfører tab, kan tabene fradrages i den personlige indkomst. Udbyttet beskattes ligeledes som personlig indkomst.

Hvis investeringen foretages via et selskab, finder den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 16 I anvendelse, hvorved merafkastet beskattes med selskabsskattesatsen hos kapitalfondspartneren.

3.2. Afskaffelse af fradragsretten for renter ved køb af udenlandske aktier

Gældende ret

Selskaber havde indtil 2007 generelt fradragsret for renter uden hensyn til, om finansieringen vedrørte driften eller køb af aktier. Selskaber er i dag som hovedregel skattefrie af afkast på aktier. Ved virksomhedsopkøb kunne renter derfor trækkes fra i det købte selskabs skattepligtige indkomst (f.eks. når en kapitalfond overtager et dansk selskab) eller trækkes fra i anden skattepligtig indkomst hos køberen (f.eks. når en dansk koncern køber et udenlandsk selskab). I begge situationer faldt den effektive skat af driften, selv om renterne reelt vedrørte skattefrit aktieafkast.

Der blev derfor i 2007 indført et renteloft over fradraget for nettofinansieringsudgifterne svarende til en standardforrentning (6,5 pct. i 2009) af den skattemæssige værdi af driftsaktiverne. Såfremt selskaberne indgår i en national eller en international sambeskatning, opgøres finansieringsudgifter og aktiver samlet for de sambeskattede selskaber. Ved opgørelse af den skattemæssige værdi af driftsaktiverne medregnes i dag 20 pct. af købesummen for aktier i udenlandske direkte ejede selskaber, der ikke indgår i sambeskatningen. Dette giver i begrænset omfang mulighed for at lånefinansiere opkøb af erhvervs-mæssige aktiviteter i udlandet. Baggrunden for indførslen af 20 pct.-reglen var bl.a. en vurdering af, at det - især midlertidigt - kan være vanskeligt at placere alle finansieringsudgifter i udlandet ved opkøb af udenlandske selskaber.

Forslaget

Der foreslås en gradvis udfasning af den gældende regel om, at der kan medregnes 20 pct. af købesummen for aktier i direkte ejede selskaber, der ikke indgår i en dansk sambeskatning, til de driftsaktiver, der berettiger til rentefradrag. Reglen udfases over 8 år med 2½ procentpoint pr. år.

Den foreslåede udfasning giver koncernerne en rimelig lang periode til at tilpasse sig de ændrede regler og eventuelt omlægge finansieringen.

Det foreslås, at der ved udfasningen ikke skelnes mellem opkøb foretaget før og efter ændringen. Alle opkøb behandles således ens. Det er alene medregningsprocenten, der udfases.

Med forslaget fjernes gradvist afvigelsen fra det ellers grundlæggende princip om, at der ikke gives fradrag for renter på lån til opkøb af aktiver/aktiviteter, som ikke er skattepligtige, og om at finansieringsudgifterne bør fradrages der, hvor den indkomstskabende aktivitet er placeret.

Afkastet af koncernselskabsaktierne bliver med forslaget om harmonisering af den skattemæssige behandling af selskabers aktieavancer og udbytter skattefrit uanset ejertiden.

3.3. Afskaffe muligheden for, at afdrag på fordringer anses for udbytte

Gældende ret

Efter gældende ret anses afdrag på fordringer på koncernforbundne selskaber for at være maskeret udbytte, når afdragene alene sker i kraft af aktionærforholdet/interessesammenfaldet, herunder beherskelsen af skyldnerselskabet. Dette maskerede udbytte vil for selskaber være skattefrit som datterselskabsudbytte.

Problemet kan illustreres med følgende eksempel:

Selskab A opkøber samtlige aktier og fordringer i et nødlidende selskab B til kursværdi langt under pålydende værdi. Herefter tilfører selskab A selskab B ny aktivitet. Selskab B nyder de første år godt af skattefrihed på grund af fremførte underskud. Når selskab B begynder at afdrage på fordringerne til selskab A, anses afdragene skattemæssigt for at være skattefrit datterselskabsudbytte. Tabet på fordringerne, som selskab A har opkøbt til under pålydende værdi, har de oprindelige kreditorer fået fuldt fradrag for, men gevinsten på samme beløb bliver ikke tilsvarende beskattet hos selskab A.

Forslaget

Det foreslås, at der indføres en regel, der forhindrer selskaber i at udnytte, at afdrag på opkøbte fordringer i nødlidende selskaber anses for skattefrit udbytte.

Derfor foreslås det, at kursgevinster på fordringer mellem koncernforbudne selskaber skal behandles efter kursgevinstlovens regler og aldrig kan betragtes som udbytte efter ligningslovens §§ 16 A og 16 B og dermed skattefrit udbytte efter selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2.

3.4. Afskaffelse af fradrag for advokat- og revisoromkostninger og undersøgelser af nye markeder i forbindelse med etablering af virksomhed

Gældende ret

Efter de gældende regler i ligningslovens § 8 I og § 8 J er der fradrag for udgifter til advokater og revisorer og udgifter til undersøgelser af nye markeder i forbindelse med etablering eller udvidelse af erhvervsmæssig virksomhed. Bestemmelserne kan også anvendes, når etableringen eller udvidelsen sker via aktiekøb.

Forslaget

Det foreslås, at ophæve ligningslovens § 8 I og § 8 J.

Der er tale om særregler, som strider mod det overordnede skattemæssige princip om, at der ikke er fradrag for udgifter til etablering af erhvervsvirksomhed. Fjernelsen indebærer derfor alt andet lige større gennemskuelighed.

Som nævnt finder særreglerne ligeledes anvendelse i forbindelse med aktiekøb. Der vil dermed ofte være tale om fradrag for omkostninger til opnåelse af en skattefri aktieavance, idet selskaber efter forslaget vil være skattefri af aktieavancer på datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier. Der gives endvidere fradrag for udgifter til undersøgelser af nye markeder, der som følge af territorialprincippet for selskaber ikke beskattes i Danmark.

Særreglerne fører således i mange tilfælde til, at der gives fradrag for udgifter til erhvervelse af skattefri indtægter. Denne asymmetri i beskatningen fjernes med forslaget.

Som konsekvens af ophævelsen af ligningsloven § 8 J foreslås det tillige at fjerne fradraget for rådgiveromkostninger i forbindelse med aktieopkøb i de tilfælde, hvor der gives fradrag for tilsvarende udgifter som formueforvaltningsudgifter.

Efter gældende regelsæt gives der således ikke kun fradrag for formueforvaltningsomkostninger, der vedrører traditionel rådgivning vedrørende passive investeringer i noterede værdipapirer, men også for omkostninger til rådgivning om ventureinvesteringer, der er baseret på aktiv interessevaretagelse i typisk unoterede selskaber – medmindre omkostningerne kan henføres til aktieinvesteringer, der specifikt er foretaget med henblik på at opnå udbytter og/eller avancer, der ikke er eller kun rent undtagelsesvist vil være skattepligtige.

En sådan ændring er især relevant i relation til ventureselskabers (kapitalfondes)

aktieinvesteringer. Et ventureselskab vil i forbindelse med sine investeringer ofte afholde den samme type omkostninger (due diligence, kontraktskoncipering, forhandlinger m.v.) som en "almindelig" industriel koncern. Forskellen er, at udgiften efter praksis anses for en formueforvaltningsudgift for ventureselskabet, mens det er en etableringsudgift for den industrielle koncern. Reelt er der dog tale om etablering (eller udvidelse) af virksomhed i begge tilfælde.

Hvis der alene sker en afskaffelse af ligningslovens § 8 J, vil ventureselskaberne således bevare fradragsretten for rådgivningsomkostninger ved aktieopkøb. Det vil give ventureselskaberne en konkurrencefordel i forhold til industrielle koncerner, idet det formentligt ikke vil være sjældent forekommende, at ventureselskaber og industrielle selskaber vil ønske at opkøbe samme selskab. Det foreslås derfor, at ventureselskabernes fradrag ligeledes afskaffes.

Det bemærkes, at ventureselskaber, som ikke anses for næringsskattepligtige vedrørende aktier, beskattes af deres aktieinvesteringer efter samme regler som industrielle selskaber. De ændringer af beskatningen af selskabers aktieavancer og udbytter, som foreslås som led i harmoniseringen af beskatningen, vil således medføre, at der ikke sker beskatning af ventureselskabet, hvis det besidder mindst 10 pct. af aktiekapitalen i det opkøbte selskab.

3.5. Fuld beskatning af genvundne afskrivninger på bygninger m.v.

Gældende ret

Efter gældende regelsæt medregner fysiske personer kun 90 pct. af genvundne afskrivninger på bygninger m.v. ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Forslaget

Det foreslås, at personer skal beskattes fuldt ud af genvundne afskrivninger på bygninger m.v. og ikke kun med 90 pct. ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Den nuværende regel blev indført i 1995, hvor den hidtidige proportionale beskatning i form af særlig indkomst blev ændret til beskatning efter en progressiv skala. Reglen blev begrundet med, at der skulle gives en kompensation for overgangen til den progressive beskatning. Begrundelsen må siges at være historisk og ikke længere aktuel.

Der forekommer ikke længere at være saglige grunde til at fastholde nedslaget i skattegrundlaget. Den erhvervsdrivende kan i dag udskyde eller undgå progressionen ved at vælge virksomhedsordningen. Endvidere kan progressionen udskydes eller undgås, hvis den erhvervsdrivende ved afståelse af erhvervsmæssig virksomhed vælger at anvende den skattepligtige gevinst til privat at oprette en pensionsordning. Endelig er skattesatserne reduceret væsentligt siden 1995.

3.6. Afskaffelse af omkostningsgodtgørelse for selskabers omkostninger ved skattesager Gældende ret

Efter de gældende regler kan der opnås godtgørelse for udgifterne til førelse af sager ved skatteankenævnene, Landsskatteretten og domstolene, herunder EF-Domstolen, samt sager om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (EF-voldgiftskonventionen). Der skal være tale om klage- eller genoptagelsessager. Ved klage til Landsskatteretten kan der ikke opnås omkostningsgodtgørelse, når sagerne afgøres uden medvirken af retsmedlemmer.

De godtgørelsesberettigede udgifter er bl.a. udgifter til ekstern sagkyndig bistand, herunder sagkyndige erklæringer og sagkyndige udtalelser om, hvorvidt en afgørelse i en klagesag bør påklages eller prøves ved domstolene. Også retsafgifter og pålagte sagsomkostninger er omfattet, hvorimod Landsskatterettens klagegebyr ikke er omfattet. De godtgørelsesberettigede udgifter reduceres med tilkendte sagsomkostninger, offentlig retshjælp og fradragsberettiget moms.

Den personkreds, der er berettiget til omkostningsgodtgørelse, omfatter både fysiske personer, dødsboer og andre juridiske personer (selskaber, fonde, foreninger m.fl.). Godtgørelsesberettigelse forudsætter, at den pågældende er berettiget til at klage over en afgørelse eller kan indbringe den for domstolene eller i øvrigt må anerkendes som part i sagen. Desuden bliver man godtgørelsesberettiget, hvis en myndighed inddrager én i en sag, fordi myndigheden skønner, at man har en direkte retlig interesse i sagens udfald.

Omkostningsgodtgørelsen udgør som udgangspunkt 50 pct. af de godtgørelsesberettigede udgifter, men godtgørelsesprocenten forhøjes til 100, når den berettigede har fået fuldt eller overvejende medhold, eller når prøvelsen af afgørelsen er sket på myndighedernes initiativ, f.eks. ved at Skatteministeriet har indbragt en landsskatteretsafgørelse for domstolene.

Forslaget

Det foreslås, at adgangen til omkostningsgodtgørelse afskaffes for selskaber, fonde m.v., som er skattepligtige. I stedet skal de skattepligtige kunne fratække udgifterne til klage- og genoptagelsessager i den skattepligtige indkomst.

Baggrunden for forslaget er, at der efter de gældende regler er en vis risiko for udnyttelse af reglerne om omkostningsgodtgørelse. De godtgørelsesberettigede har således et incitament til ikke at fremlægge dokumentation i skattesager, så længe de er under behandling hos SKAT, men til at vente, til SKAT har truffet en afgørelse i sagen, således at dokumentationen først fremkommer under en efterfølgende klagesag, hvor der kan opnås godtgørelse for udgifterne.

Når adgangen til omkostningsgodtgørelse ved klageinstanser afskaffes og erstattes af fradragsret, opnås, at omkostningerne til fremskaffelse af dokumentation i skattesager

skattemæssigt behandles ens, uanset på hvilket tidspunkt under behandlingen af sagen dokumentationen fremlægges. Herved undgås en unødigt belastning af klagesystemet.

Der findes ikke at være retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved at afskaffe adgangen til omkostningsgodtgørelse for skattepligtige selskaber, fonde m.v., når omkostningerne i stedet gøres fradragsberettigede.

Desuden foreslås en marginal indskrænkning i adgangen til omkostningsgodtgørelse, når danske foretagender inddrages under en sag om regulering af forbundne foretagenders overskud efter EF-voldgiftskonventionen. Denne ændring vil kun få betydning for de få foretagender, der bevarer adgangen til omkostningsgodtgørelse efter de ændringer, der er omtalt ovenfor.

3.7. Stramning af genanbringelsesregler for fast ejendom

Gældende ret

Beskatning af gevinst ved salg af en erhvervsejendom kan i dag udskydes ved at genanbringe gevinsten i en ny erhvervsejendom. Der kan dog ikke genanbringes gevinst i fast ejendom, der udlejes. Undtagelsen vedrørende udlejning gælder ikke for fast ejendom, der benyttes til landbrug, gartneri, planteskole, frugtplantage eller skovbrug.

Det er således muligt at genanbringe i landbrugsejendomme m.v. Det er ligeledes muligt at genanbringe i en udlejningsejendom, der er beliggende på en landbrugsejendom, og som ikke indgår i en landbrugsmæssig virksomhed, blot den samlede ejendom ikke ændrer karakter. Der vil f.eks. kunne genanbringes i en lade, der ombygges til kontorer eller ferieejendomme og efterfølgende udlejes.

Efter gældende ret kan gevinst ved salg af en erhvervsejendom genanbringes i Danmark eller i udlandet. På nuværende tidspunkt er der ingen geografiske begrænsninger.

Forslaget

Det foreslås at stramme genanbringelsesreglerne af gevinst ved fast ejendom således, at der ikke kan ske genanbringelse i udlejet landbrugsejendom m.v.

Med forslaget behandles alle erhverv ens, idet reglen om, at der ikke kan genanbringes i udlejet fast ejendom gøres generel for alle erhverv.

Det foreslås desuden, at der kun kan ske genanbringelse inden for Danmark, Færøerne, Grønland og i lande, der er medlem af EU eller EØS og som udveksler oplysninger med Danmark.

Baggrunden for denne opstramning er, at der i de senere år er sket en stor vækst i antallet af genanbringelser i udlandet, og at det er vanskeligt at kontrollere genanbringelse i udenlandske

ejendomme. Selvom der findes dobbeltbeskatningsaftaler, modtager SKAT sjældent oplysninger om salg af den ejendom, hvori gevinsten er anbragt.

Ingen af disse opstramninger af genanbringelsesreglerne berører genanbringelser, der allerede er foretaget.

Desuden foreslås en række mindre justeringer i ejendomsavancebeskatningsloven. Det drejer sig om:

- En lempelse af parcelhusreglen for ejere af større ejendomme, der har indledt en udstykningssag og flytter i beskyttet bolig m.v. Ændringen medfører, at de ikke behøver blive boende indtil udstykningssagen er afsluttet for, at boligen (inkl. et grundareal på maks. 1400 m²) kan sælges skattefrit.
- En ophævelse af muligheden for, at ejere af fredede bygninger, der har valgt at anvende Ligningsrådets anvisning om forfald pr. år, ikke i enkelte særlige tilfælde kan opnå et dobbelt fradrag for forbedringsudgifter.
- En præcisering af, at det alene er mælkekvoter omfattet af ejendomsavancebeskatningsloven, der skal indgå i fordelingen af afståelsessummen af en landbrugsejendom efter ejendomsavancebeskatningsloven.

3.8. Engangsførhøjelse af tonnageskatten

Gældende ret

Den del af indkomsten i et rederi, der efter gældende ret beskattes efter tonnageskatteordningen, er ikke indtægt minus udgift, men derimod størrelsen af den tonnage, der er omfattet af ordningen. Den skattepligtige indkomst beregnes i dag efter nedenstående skala pr. 100 nettoton (NT) pr. påbegyndt døgn, uanset om de enkelte skibe er i drift eller ej.

1. Til og med 1.000 NT – 7,8 kr. pr. 100 NT.
2. Fra 1.001 NT til og med 10.000 NT – 5,6 kr. pr. 100 NT.
3. Fra 10.001 NT til og med 25.000 NT – 3,35 kr. pr. 100 NT.
4. Mere end 25.000 NT – 2,2 kr. pr. 100 NT.

Forslaget

Satserne i tonnageskatteordningen har ikke været reguleret som følge af inflationen siden dens indførelse i 2001. Der blev foretaget en regulering af satserne i 2007, men denne regulering skyldtes den samtidige nedsættelse af selskabsskattesatsen. Eftersom rederiernes indtægter i gennemsnit følger udviklingen i priser og lønninger, og tonnageskattesatserne er et fast kronebeløb pr. 100 nettoton, sker der en gradvis reduktion af den effektive beskatning. Der foreslås en engangsførhøjelse af satserne for at modvirke udhuling af beskatningen. Tonnagesatserne forhøjes med 15 pct. svarende til stigningen i forbrugerpriserne siden 2001.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Nedsættelsen af beskatningen på arbejdsindkomst finansieres blandt andet ved færre særordninger i erhvervsskattesystemet. Erhvervslivets medfinansiering skal ses i lyset af de fordele, danske virksomheder får som følge af lavere marginalskat. For forslaget om afskaffelse af fradragsretten for renter ved køb af udenlandske aktier er der lagt vægt på en gradvis indfasning, så virksomhederne får mulighed for at tilpasse sig de nye vilkår.

Det skønnes, at forslagene samlet set vil medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 2,85 mia. kr. i 2010 og godt 2,9 mia. kr. i 2011, imens det varige umiddelbare merprovenu er på knap 3,3 mia. kr.

Sammenfattende tabel over de økonomiske konsekvenser af lovforslaget

Mio. kr. 2009-niveau	Varig virkning	2010	2011	2013	2015	2017	2019	Konsekvens for erhvervene, pct.
4.1 Harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning								
Selskabsskatteprovenu	2.400	2.400	2.400	2.400	2.400	2.400	2.400	100
Provenu efter tilbageløb	2.000	2.000	2.000	2.000	2.000	2.000	2.000	
4.2 Afskaffelse af fradragets retten for renter ved køb af udenlandske aktier								
Selskabsskatteprovenu	380	50	100	200	300	400	400	100
Provenu efter tilbageløb	300	40	80	160	240	320	320	
4.3 Afskaffelse af muligheden for, at afdrag på fordringer anses for udbytte ¹⁾								
Selskabsskatteprovenu	200	100	125	175	200	200	200	100
Provenu efter tilbageløb	160	80	100	140	160	160	160	
4.4 Afskaffelse af fradrag for advokat- og revisoromkostninger og undersøgelser af nye markeder i forbindelse med etablering af virksomhed								
Selskabs- og personskatteprovenu	150	150	150	150	150	150	150	100
Provenu efter tilbageløb	120	120	120	120	120	120	120	
4.5 Fuld beskatning af genvundne afskrivninger								
Personskatteprovenu	80	80	80	80	80	80	80	70
Provenu efter tilbageløb	80	80	80	80	80	80	80	
4.6 Afskaffelse af omkostningsgodtgørelse for selskabers omkostninger ved skattesager								
Omkostningsgodtgørelse § 9 på FL.	70	70	70	70	70	70	70	100
Selskabsskatteprovenu	-25	-25	-25	-25	-25	-25	-25	
Provenu efter tilbageløb	40	40	40	40	40	40	40	
4.7 Stramning af genanbringelses-reglerne for fast ejendom ²⁾								
Selskabs- og personskatteprovenu	10	10	10	10	10	10	10	100
Provenu efter tilbageløb	10	10	10	10	10	10	10	
4.8 Engangsforhøjelse af tonnageskatten								
Selskabsskatteprovenu	5	10	10	10	5	5	5	100
Provenu efter tilbageløb	5	10	10	10	5	5	5	
I alt								
Samlede direkte økonomiske konsekvenser	3.270	2.845	2.920	3.070	3.190	3.290	3.290	99
- heraf kommunal andel	-	400	415	435	450	465	465	
Provenu efter tilbageløbskorrektion	2.715	2.380	2.440	2.560	2.655	2.735	2.735	

Anm.: Tallene i tabellen kan være afrundende

¹⁾ Note: Finansårsvirkningen i 2009 skønnes til 50 mio. kr.

²⁾ Note: Finansårsvirkningen i 2009 skønnes til godt 5 mio. kr.

Det varige merprovenu, hvor finansieringsbidraget er tilbageløbskorrigeret, er et varigt merprovenu i størrelsesordenen 2,7 mia. kr.

Den kommunale andel af det umiddelbare merprovenu skønnes at udgøre godt 400 mio. kr. i 2010 og ca. 415 mio. kr. i 2011.

De provenumæssige konsekvenser for kommunerne af hele skattereformen vil indgå ved fastsættelsen af det kommunale bloktilskud for 2010 og frem, jf. bemærkningerne herom i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af personskatteloven og andre love (Skattereformen).

4.1. Harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning

Samlet vurderes forslaget at medføre et varigt umiddelbart merprovenu i størrelsesordenen 2,4 mia. kr. Det varige tilbageløbskorrigerede merprovenu skønnes at være ca. 2,0 mia. kr.

Merprovenuet skyldes primært beskatningen af avancer på *selskabers* porteføljeaktier efter lagerprincippet samt bortfaldet af nedslaget på 34 pct. i udbytter fra porteføljeaktier.

Der foreligger ikke oplysninger til en direkte provenuberegning. Der er derfor foretaget et skøn med baggrund i oplysninger om den modregnede udbytteskat for hvert enkelt selskab i SKAT's selskabsskattesystem. Optællinger viser, at danske selskaber ekskl. fonde, banker og selskaber i pensionssektoren i 2006 i alt modtog ca. 4,3 mia. kr. i udbytteindtægt med indeholdt dansk udbytteskat. Endvidere modtog selskaberne udbytteindtægt på ca. 66 mia. kr. uden udbytteskat (hovedsagelig datterselskabsudbytter) og på ca. 31 mia. kr. i udenlandsk udbytte, formentlig hovedsagelig datterselskabsudbytter.

Umiddelbart medfører bortfaldet af nedslaget på 34 pct. et merprovenu på ca. 0,4 mia. kr.

En række forhold medfører, at skønnet er usikkert:

- Grænsen for datterselskabsaktier nedsættes i 2009 fra 15 pct. til 10 pct., hvilket reducerer merprovenuet, både fordi nogle selskaber i dag har en ejerandel mellem 10 pct. og 15 pct. og fordi selskaber med en ejerandel under 10 pct. som følge af avancebeskatningen vil få et større incitament til at bringe sig over grænsen end i dag.
- Selskabernes indtjening var i 2006 ekstraordinært højt, hvilket ligeledes reducerer merprovenuet i et normalt år.
- En del af de udenlandske udbytteindtægter vedrører formentligt også porteføljeaktier. Dette forhold forøger merprovenuet.
- Der indeholdes ikke udbytteskat i al udbytte, f.eks. ved tilbagesalg af aktier til det udstedende selskab. Dette trækker i retning af et større merprovenu.
- Forslaget vil give et incitament til at investere i aktier, hvis afkast før skat er det største i stedet for aktier, som giver det største afkast efter skat med baggrund i skattefriheden for avancer.

Ved beregningen af merprovenuet ved indførelsen af skattepligt på avancer på porteføljeaktier er

der taget udgangspunkt i ovenstående udbyttebeløb hos selskaber. Supplerende er det lagt til grund, at de udbytteudloddende selskaber udbetaler 30 pct. af overskuddet som udbytte og henlægger de resterende 70 pct., som på sigt må antages at blive modsvaret af avancer hos aktionærene. Det kan med udgangspunkt i et udbyttebeløb hos selskaber på 4,3 mia. kr. årligt skønnes, at de årlige avancer bliver ca. ca. 8,7 mia. kr., hvoraf skatten efter lagerprincippet udgør ca. 2,2 mia. kr. årligt. Provenuberegningen er overordentlig følsom overfor antagelsen om udlodningernes andel af det samlede overskud. Endvidere gør de tidligere omtalte usikkerhedsfaktorer sig også gældende her. Hertil kommer, at en del selskaber kun i begrænset omfang foretager udlodninger, hvilket trækker i retning af et større merprovenu.

For *fonde* vil forslaget om fuld beskatning af aktieudbytter medføre et merprovenu. Som følge af fradragsbegrænsningsreglerne for fonde bliver en del udbytter allerede fuldt beskattet i dag, hvilket begrænser provenuvirkningen af forslaget.

Beskatningen af fondes avancer på porteføljeaktier efter lagerprincippet vil indebære et merprovenu. Den skattefrie del af udbytteindtægterne oversteg i 2006 udlodningerne med ca. 0,1 mia. kr. og opgjort på samme måde som for selskaberne udgjorde avancerne ca. 1,1 mia. kr. Af det samlede beløb på 1,2 mia. kr. vedrører ca. 0,4 mia. kr. skattebetalende fonde og ca. 0,7 mia. kr. vedrører fonde med nul-indkomst i dag. Antages det på denne baggrund, at forslaget medfører en umiddelbar årlig stigning i fondenes skattepligtige indkomster på 0,8 mia. kr., bliver merprovenuet ved forslaget ca. 0,2 mia. kr. årligt.

For *datterselskabsaktier* (mindst 10 pct.s ejerskab) indebærer forslaget et provenutab ved salg efter en ejertid mellem 0 og 3 år. Der er ikke holdepunkter for et skøn over størrelsen heraf.

Forslaget medfører endvidere udlodningspligt for avancer i aktiebaserede *investeringsforeninger*. For personer indebærer dette en fremrykning af beskatningen af avancer med en deraf følgende beskeden rentefordel for det offentlige. Ligeledes vil forslaget om overgang til lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på selskabers fordringer medføre en rentefordel for det offentlige.

Samlet skønnes forslaget at medføre et umiddelbart merprovenu i størrelsesordenen 2,7 mia. kr. årligt (inkl. fonde), baseret på forholdene i 2006. Nedsættelsen af grænsen for datterselskabsaktier samt de gunstige konjunkturer i beregningsåret 2006 peger på, at det langsigtede niveau skal reduceres til et beløb i størrelsesordenen 2,4 mia. kr. årligt.

4.2. Afskaffelse af fradragsretten for renter ved køb af udenlandske aktier

Der foreslås udfasning af reglen, som medregner 20 pct. af købesummen for aktier i udenlandske direkte ejede selskaber, der ikke indgår i en dansk sambeskatning, til de driftsaktiver, der berettiger til rentefradrag, over en 8-årig periode med 2½ procentpoint pr. år. De gældende regler

og forslaget er nærmere beskrevet i de almindelige bemærkninger.

Forslaget om gradvist over en 8-årig periode at ophæve den særlige fradragsret for renter ved køb af udenlandske koncernselskaber vil medføre et merprovenu for det offentlige, idet ophævelsen begrænser grundlaget for beregningen af det maksimale rentefradrag.

Ved indførslen af reglen i 2007 blev det umiddelbare provenutab af fradragsretten anslået til 400 mio. kr. årligt. Der er ikke holdepunkter for en ændring af dette skøn. Den fuldt indfasede virkning af afskaffelsen af fradragsretten vil således medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 400 mio. kr. årligt

Idet fradragsretten gradvist udfases over en 8-årig periode, skønnes forslaget at medføre et umiddelbart merprovenu på 50 mio. kr. i 2010, stigende med 50 mio. kr. årligt til 400 mio. kr. i 2017, hvor reglen er helt afskaffet. Det varige merprovenu ved udfasning af reglen skønnes at være ca. 380 mio. kr.

Provenuvirkningen, hvor finansieringsbidraget er tilbageløbskorrigeret, skønnes at være på 40 mio. kr. i 2010, stigende med 40 mio. kr. årligt til 320 mio. kr. i 2017, hvor reglen er helt afskaffet.

4.3 Afskaffelse af muligheden for, at afdrag på fordringer anses for udbytte

Forslaget om, at et selskabs afdrag på fordringer ejet af et koncernselskab ikke længere skal betragtes som udbytte, vil indebære et merprovenu, da den nuværende praksis med omkvalificering af afdrag til udbytte kan anvendes til udnyttelse af det skattemæssige underskud i underskudsselskaber i forbindelse med opkøb af ellers værdiløse fordringer på selskabet. Metoden er nærmere beskrevet i de almindelige bemærkninger.

Der foreligger ikke oplysninger om, i hvilket omfang muligheden aktuelt udnyttes, ligesom det er vanskeligt at vurdere den fremtidige udnyttelse, især da Skatterådet først i starten af januar 2009 i et bindende svar har accepteret fremgangsmåden. Dette sammenholdt med den aktuelle krise, herunder tabene i pengeinstitutterne, bevirker, at der næppe er tvivl om, at metoden vil blive mere udbredt i den kommende tid med deraf følgende provenutab.

Skatteministeriet vurderer på denne baggrund, at tabet i de kommende år som følge af de dårlige konjunkturer kan andrage flere hundrede millioner kroner årligt, mens det efter perioder med bedre konjunkturer vil være mindre.

På denne baggrund er det antaget, at det varige umiddelbare merprovenu ved forslaget vil andrage 200 mio. kr. Rent skønsmæssigt vurderes det umiddelbare merprovenu i 2009 til 50 mio. kr. og i 2010 til 100 mio. kr. Merprovenuet vil stige i de efterfølgende år og forventes at udgøre

200 mio. kr. årligt fra og med 2014.

Den varige provenuvirkning, hvor finansieringsbidraget er tilbageløbskorrigeret, skønnes at være et varigt merprovenu i størrelsesordenen 160 mio. kr.

4.4. Afskaffelse af fradrag for advokat- og revisoromkostninger og undersøgelser af nye markeder i forbindelse med etablering af virksomhed

Forslaget om ophævelse af særreglerne for fradrag for udgifter til advokater og revisorer og fradrag for udgifter til undersøgelser af nye markeder i forbindelse med etablering eller udvidelse af erhvervmæssig virksomhed, medfører et merprovenu for det offentlige. Hermed fjernes der to skatteudgifter.

Fradragene vedrørende 'Undersøgelse af nye markeder' og 'Anlæg og etableringsudgifter' er i "Redegørelse om erhvervsstøtte 2009" fra Økonomi- og Erhvervsministeriet samlet set opgjort til knap 150 mio. kr. årligt. På denne baggrund skønnes forslaget med usikkerhed at medføre et umiddelbart merprovenu på 150 mio. kr. årligt. Den varige provenuvirkning, hvor finansieringsbidraget er tilbageløbskorrigeret, er et varigt merprovenu i størrelsesordenen 120 mio. kr.

4.5. Fuld beskatning af genvundne afskrivninger på bygninger m.v.

Forslaget om stramning af beskatningen af genvundne afskrivninger for personer, således at personer skal beskattes fuldt ud af genvundne afskrivninger på bygninger m.v. og ikke kun med 90 pct. ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, vil medføre et merprovenu for det offentlige, idet de sidste 10 pct. af de genvundne afskrivninger også vil blive beskattet.

Der findes ikke opgørelser over antallet af personer med genvundne afskrivninger eller størrelsen af afskrivningerne. Det er nedenfor lagt til grund, at der årligt er 10.000 personer med et 10 pct. nedslag. Antallet svarer til ca. halvdelen af antallet af solgte landbrugsejendomme og andre erhvervsjendomme. Det forudsættes endvidere, at det gennemsnitlige nedslag udgør 20.000 kr., således at de skattepligtige indkomster skønnes at stige med ca. 200 mio. kr. som følge af forslaget. Merprovenuet ved forslaget skønnes at udgøre ca. 80 mio. kr. årligt som varig virkning.

4.6 Afskaffelse af omkostningsgodtgørelse for selskabers omkostninger ved skattesager

Forslaget om at afskaffe omkostningsgodtgørelse for udgifterne til visse skatte- og afgiftssager for selskaber og fonde vil reducere de statslige udgifter. Den umiddelbare besparelse skønnes med baggrund i opgørelser for årene 2006-2007 samt den foreløbige opgørelse fra 2008 at udgøre 60-70 mio. kr. årligt. Det skønnes på den baggrund, at den umiddelbare besparelse for det offentlige vil udgøre 70 mio. kr. årligt.

Bortfaldet af omkostningsgodtgørelsen påvirker ikke skatteprovenuet, da den ikke er

skattepligtig, men indførelsen af fradragsret for omkostningerne i forbindelse med skattesager vil reducere merprovenuet. Når fradragsret på 25 pct. for afholdelse af udgifterne til sager medtages, bliver det umiddelbare finansieringsbidrag 45 mio. kr. Den varige provenuvirkning, hvor finansieringsbidraget er tilbageløbskorrigeret, skønnes at være et varigt merprovenu i størrelsesordenen 40 mio. kr.

Udgifter til omkostningsgodtgørelse til selskaber og fonde findes på Finanslovens § 09.21.05.10. Udgifter til sagkyndig bistand i skattesager. Reduktionen af det umiddelbare finansieringsbidrag vil ske via tilbageløb i form af lavere selskabsskatter mv.

Ved at fjerne omkostningsgodtgørelsen, og kun yde fradragsret til udgifterne, kan det på sigt betyde, at der vil komme færre skattesager. Det kan begrundes ud fra, at der ved nuværende regler er risiko for, at selskaber mv. i et vist omfang udnytter reglerne om omkostningsgodtgørelse, således at dokumentation i skatte- og afgiftssager tilbageholdes, indtil der kan opnås omkostningsgodtgørelse hertil, hvilket belaster klagesystemet unødigt.

Færre skattesager på sigt vil betyde, lavere offentlige udgifter i form af mindre anvendelse af fradragsret for udgifterne samt færre omkostninger for det offentlige i forbindelse med klagesager.

Forslaget vedrører udover selskaber og fonde også personer, som fremover ligeledes ikke kan få omkostningsgodtgørelse for visse transfer pricing-sager. Det skønnes dog ikke at have nogen provenuvirkning af betydning, idet der kun vil være meget få sager. Selvstændigt erhvervsdrivende er sjældent involveret i transfer pricing - og derudover skal en række andre betingelser være opfyldt, for at berettigede til omkostningsgodtgørelse.

4.7. Stramning af genanbringelsesregler for fast ejendom

Forslaget om at stramme genanbringelsesreglerne af gevinst ved fast ejendom således, at der ikke kan ske genanbringelse i udlejet landbrugsejendom m.v., medfører, at der fjernes en mulighed for at udskyde beskattningen af gevinst ved salg af erhvervsjendom. Forslaget vil derfor medføre en rentefordel for det offentlige. Der foreligger ikke statistiske oplysninger, der kan anskueliggøre størrelsen heraf, men det vurderes, at forslaget vil medføre et beskedent merprovenu.

Forslaget om, at der kun kan ske genanbringelse indenfor Danmark, Færøerne, Grønland og i lande, der er medlem af EU eller EØS og som udveksler oplysninger med Danmark, medfører en begrænsning af mulighederne for genanbringelse, og at kontrolmulighederne forbedres, når der genanbringes i udlandet, således at det offentlige på et senere tidspunkt kan beskatte gevinsten. Der foreligger dog ikke statistiske oplysninger, der kan anskueliggøre provenuvirkningen heraf, men det vurderes, at forslaget vil medføre et beskedent merprovenu.

Samlet set skønnes med usikkerhed, at forslagene vil medføre et varigt merprovenu i størrelsesordenen 10 mio. kr. Finansårsvirkningen i 2009 skønnes at udgøre godt 5 mio. kr.

4.8. Engangsforhøjelse af tonnageskatten

Forslaget om at engangsforhøje satserne i tonnageskatteordningen med 15 pct. modvirker en real udhuling af beskatningen af rederivirksomhed. Tonnageskatteordningen har ikke været reguleret som følge af inflationen siden dens indførelse i 2001. Eftersom rederiernes indtægter i gennemsnit følger udviklingen i priser og lønninger, og tonnageskattesatserne er et fast kronebeløb pr. 100 nettoton, er der sket en gradvis reduktion af den effektive beskatning.

På baggrund af niveauet for tonnageindkomsten skønnes forhøjelsen af satserne i tonnageskatteordningen med 15 pct. at medføre et umiddelbart merprovenu på 10 mio. kr. det første år. Den varige virkning af forslaget er et varigt merprovenu på 5 mio. kr.

Adfærdseffekterne af engangsforhøjelsen skønnes at være beskedne, idet det stadigvæk er vurderingen, at den danske tonnageskatteordning, også efter forhøjelsen, vil kunne modsvare de ordninger, der tilbydes i andre lande i og uden for EU.

Forslaget medfører, at skatteudgiften vedr. tonnageskatten reduceres med et varigt beløb på ca. 5 mio. kr.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

SKAT skønner med en vis usikkerhed, at udgifter til systemunderstøttelse af forslaget om harmonisering af selskabers aktieavance- og udbyttebeskatning vil udgøre ca. 3.100.000 kr. Usikkerheden i skønnene skyldes, at der ikke foreligger bindende tilbud fra leverandørerne.

De årlige driftsudgifter skønnes at udgøre ca. 200.000 kr. Til gengæld vurderes forslaget - i hvert fald på sigt - at indebære en mindre ressourcebesparelse vedrørende skattefrie omstruktureringer.

Samlet set skønnes forslaget således ikke at indebære nævneværdige løbende omkostninger for SKAT.

Der tages et generelt forbehold for skønnet over de administrative konsekvenser for det offentlige, da de fortsat er under konsolidering.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skal medvirke til, at erhvervslivet medfinansierer nedsættelsen af skatten på arbejdsindkomst. Lovforslaget udbreder skattegrundlaget for erhvervslivet ved at fjerne og begrænse en række særordninger. Det medvirker desuden til mere ensartede regler og dermed færre begunstigelser af enkeltsektorer. For forslaget om afskaffelse af fradragsretten for renter

ved køb af udenlandske aktier er der lagt vægt på gradvis indfasning, så virksomhederne får mulighed for at tilpasse sig de nye vilkår.

Isoleret set medfører lovforslaget en samlet varig belastning for erhvervene på knap 3,3 mia. kr. Overordnet set vurderes det, at de foreslåede ændringer vil påvirke erhvervslivet bredt. Erhvervslivets medfinansiering skal ses i sammenhæng med de fordele, danske virksomheder får som følge af lavere marginalsat. Det bliver f.eks. lettere at tiltrække og fastholde højt kvalificeret arbejdskraft og at belønne en ekstra arbejdsindsats.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om afskaffelse af beskatningen af koncernselskabsaktier og datterselskabsaktier samt forenklingen af reglerne om skattefrie omstruktureringer uden tilladelse vil indebære en væsentlig forenkling og administrativ lettelse for de aktionærer og selskaber, som fremover skal lave virksomhedsomstruktureringer.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	De skønnede provenumæssige konsekvenser af de enkelte elementer i forslaget er vist i tabellen ovenfor under punkt 4. Som det fremgår skønnes den samlede umiddelbare virkning af forslaget at være et umiddelbart merprovenu på ca. 2,85 mia. kr. i 2010 stigende til godt 2,9 mia. kr. i 2011, mens den umiddelbare varige virkning er et merprovenu som skønnes at udgøre knap 3,3 mia. kr. Den varige virkning, hvor finansieringsbidraget er tilbageløbskorrigeret, skønnes at udgøre godt 2,7 mia. kr.	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige	Forslaget indebærer i hvert fald på sigt en mindre ressourcebesparelse vedrørende skattefri omstruktureringer.	SKAT skønner med en vis usikkerhed, at udgifter til systemunderstøttelse af forslaget om harmonisering af selskabers aktieavance- og udbyttebeskatning vil udgøre ca. 3.100.000 kr. De årlige driftsudgifter skønnes at udgøre ca. 200.000 kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget skal samlet set medvirke til, at erhvervslivet medfinansierer sænkningen af beskatningen af arbejdsindkomst. Erhvervslivets medfinansiering skal således ses i lyset af de fordele, danske virksomheder får som følge af lavere marginalsat.	Lovforslaget medfører, at erhvervslivet skal medfinansiere sænkningen af arbejdsindkomst. Isoleret medfører lovforslaget samlet set en varig belastning for erhvervene på knap 3,3 mia. kr.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 11, nr. 7 - nyaffattelse af ligningslovens § 16 A - og lovforslagets § 1, nr. 21 - nyaffattelse af aktieavancebeskatningslovens § 21, stk. 1 og 2.

Til nr. 2

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 11, nr. 7 - nyaffattelse af ligningslovens § 16 A.

Til nr. 3-5

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 11, nr. 8 - nyaffattelse af ligningslovens § 16 B. Det bemærkes, at henvisningen i aktieavancebeskatningslovens § 2, stk. 3, nr. 4, til ligningslovens § 16 B, stk. 4, under de gældende regler rettelig skulle have været en henvisning til ligningslovens § 16 B, stk. 5.

Til nr. 6

Der foreslås indsat en definition af henholdsvis datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier.

Datterselskabsaktier defineres i den foreslåede nye bestemmelse i *aktieavancebeskatningslovens § 4 A*.

Datterselskabsaktier er aktiebesiddelser på 10 pct. eller mere. Kravet om en aktiebesiddelse på 10 pct. eller mere skal fortolkes i overensstemmelse med 10 procents kravet i selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2, om skattefrit datterselskabsudbytte. Heri ligger bl.a., at det kun er direkte ejerskab, der tæller med ved opgørelsen af, om aktiebesiddelsen udgør 10 pct. eller mere. Tegningsretter til aktier er omfattet af reglerne om datterselskabsaktier, men indgår ikke i opgørelsen af om aktiebesiddelsen udgør 10 pct. eller mere.

Det er en betingelse, at datterselskabet er et selskab omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, 2, 2 e eller 2 f, eller at beskatningen af udbytter fra datterselskabet skal frafalde eller nedsættes efter bestemmelserne i moder-/datterselskabsdirektivet eller efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Færøerne, Grønland eller den stat, hvor datterselskabet er hjemmehørende.

Det betyder, at begrebet datterselskabsaktier ikke omfatter skattefrie enheder og selskaber, der

beskattes af en procentdel af formuen. Investeringsforeningsbeviser i skattefrie investeringsforeninger og andele i selskaber omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3, er derfor ikke omfattet af begrebet datterselskabsaktier. Heller ikke andele i foreninger, der måtte blive beskattet af erhvervsmæssig indkomst efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, er omfattet af begrebet datterselskabsaktier.

Det er endvidere en betingelse, at moderselskabet ikke af dets aktionærer er indsat som ejer af datterselskabsaktierne med henblik på at opnå mindst 10 pct. af aktiekapitalen. Dette gælder dog kun i tilfælde, hvor moderselskabets primære funktion er ejerskab af aktier i datterselskabet og hovedparten af moderselskabets aktiekapital direkte eller indirekte ejes af selskaber, hvis indirekte besiddelse af datterselskabet er mindre end 10 pct. aktiekapitalen.

Formålet med denne betingelse er at hindre, at 10 pct. ejerkravet omgås ved at lave såkaldte ”omvendte juletræer”. Ved ”omvendte juletræer” forstås ejerstrukturer, hvor en ejerkreds på f.eks. 25 selskaber, der hver ejer 4 pct. af aktierne i ”datterselskabet”, indsætter 5 holdingselskaber med fem deltagere i hver mellem ejerkredsen og ”datterselskabet”. Ejerstrukturen er herefter, at ”datterselskabet” er ejet af fem holdingselskaber, der hver ejer 20 pct. af aktiekapitalen. Hvert af disse holdingselskaber ejes af fem selskaber i ejerkredsen, som har 20 pct. af aktiekapitalen. På denne måde ville ejerkravet på 10 pct. nemt kunne omgås.

Begrebet datterselskabsaktier omfatter ikke konvertible obligationer og tegningsretter til konvertible obligationer, og disse indgår heller ikke i opgørelsen af, om aktiebesiddelsen udgør 10 pct. eller mere.

Koncernselskabsaktier er defineret i den foreslåede nye bestemmelse i *aktieavancebeskatningslovens § 4 B*.

Koncernselskabsaktier er aktier i selskaber, hvor aktieejereren og det selskab, hvori der ejes aktier, er sambeskattede eller opfylder betingelserne for international sambeskatning.

Selskaber undergivet national sambeskatning er koncernforbundne selskaber, jf. selskabsskattelovens § 31 C, omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1- 2a, 2d-2g, 3a-5, § 2, stk. 1, litra a og b, eller kulbrinteskattelovens § 21, stk. 4. Det vil sige, at koncernselskabsaktier bl.a. foreligger, hvor aktieejereren og det selskab, der ejes aktier i, er aktieselskaber eller andre selskaber, i hvilke ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og som fordeler overskuddet i forhold til den kapital, deltagerne har indskudt i selskabet.

Selskabsforbindelser, der opfylder betingelserne for international sambeskatning, betyder, at også aktier i koncernforbundne udenlandske selskaber, i hvilke ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og som fordeler overskuddet i forhold til deltagerens indskudte

kapital, omfattes af definitionen af koncernselskabsaktier.

Det foreslås, at betingelsen, der skal hindre ”omvendte juletræer” (se ovenfor under datterselskabsaktier om denne betingelse), finder tilsvarende anvendelse.

Begrebet koncernselskabsaktier omfatter tegningsretter til aktier, men omfatter ikke konvertible obligationer og tegningsretter til konvertible obligationer.

Til nr. 7

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 10, 18, 19 og 54, og lov nr. 906 af 12. september 2008 om fraflytterbeskatning af aktier, hvorved de dagældende §§ 38-40 i aktieavancebeskatningsloven blev erstattet af de nye bestemmelser i aktieavancebeskatningslovens §§ 38, 39, 39 A, 39 B og 40.

Til nr. 8

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 18-20 og 24, og lov nr. 906 af 12. september 2008 om fraflytterbeskatning af aktier, hvorved de dagældende §§ 38-40 i aktieavancebeskatningsloven blev erstattet af de nye bestemmelser i aktieavancebeskatningslovens §§ 38, 39, 39 A, 39 B og 40.

Til nr. 9 og 10

Der foreslås en ny regulering af beskatningen af selskabers aktiebesiddelser. Den gældende sondring mellem en ejertid på under 3 år (skattepligt) og en ejertid på 3 år eller mere (skattefrihed) foreslås afløst af en sondring mellem datterselskabsaktier, koncernselskabsaktier, porteføljeaktier og egne aktier.

Der er en indbyrdes prioritering mellem de forskellige kategorier, som angiver hvilke regler, der går forud for hvilke regler. Den prioriterede rækkefølge er følgende, idet regler, der står over en given regel, går forud.

1. Egne aktier – aktieavancebeskatningslovens § 10.
2. Næringsaktier – aktieavancebeskatningslovens § 17.
3. Datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier – aktieavancebeskatningslovens § 8.
4. Porteføljeaktier – aktieavancebeskatningslovens § 9.

Beskatningen af *datterselskabsaktier* og *koncernselskabsaktier* følger af den foreslåede nye bestemmelse i *aktieavancebeskatningslovens* § 8.

Efter den nye bestemmelse skal selskaber ikke medregne gevinst og tab ved afståelse af datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Der

skal således ikke ske beskatning af gevinster og tab på datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier, uanset hvor længe aktierne i henholdsvis datterselskabet og koncernselskabet er ejet af moderselskabet.

For så vidt angår *koncernselskabsaktierne*, vil en skattefritagelse knyttet til en ejertid på mindst 1 år medføre risiko for, at der indføres mulighed for en utilsigtet brug af reglerne. For at imødegå dette bør skattefritagelsen gælde allerede fra første dag.

Den fulde skattefritagelse for koncernselskabsaktier skal således ses i sammenhæng med sambeskatningsreglerne. Sambeskatningen indtræder på det tidspunkt, hvor koncernforbindelsen etableres, og ophører på det tidspunkt, hvor koncernforbindelsen afbrydes. Selskaberne skal sambeskattes i den periode, hvor koncernforbindelsen eksisterer, selv om denne periode er mindre end 1 år.

Hvis moderselskabet både sambeskattes med koncernselskabet og beskattes af avancer på koncernselskabsaktier, ville overskud i koncernselskabet kunne blive dobbeltbeskattet. Overskud, der ikke udloddes, må alt andet lige formodes at påvirke aktiekursen i positiv retning. Tilsvarende ville der kunne opnås dobbeltfradrag for eventuelle underskud i koncernselskabet. Dette vil ikke være hensigtsmæssigt. Aktieavancer og -tab på sambeskattede selskaber bør derfor ikke være skattepligtige.

Skattefriheden bør ligeledes gælde for udenlandske koncernselskaber, der kan indgå i international sambeskatning, uanset om international sambeskatning er valgt eller ej.

For det første kan det udenlandske koncernselskab være moderselskab for et dansk koncernselskab, der indgår i den obligatoriske nationale sambeskatning. Risikoen for dobbeltbeskatning eller dobbeltfradrag opstår således igen, idet overskud og underskud i det underliggende danske koncernselskab alt andet lige påvirker aktiekursen i det mellemliggende selskab.

For det andet er skattefritagelsen i god tråd med territorialprincippet og globalpuljeprikkippet, der blev indført med de nye sambeskatningsregler i 2005. Efter disse principper kan underskud i udenlandske koncernselskaber kun fradrages i den danske selskabsbeskatning, hvis koncernen vælger (international) sambeskatning med alle koncernens selskaber. Det bør derfor ikke være muligt at få fradrag for tab på koncernselskabsaktier.

Forslaget vil endvidere gøre det enklere for koncernerne at ændre koncernstrukturen, idet koncernselskaberne som udgangspunkt vil kunne handles indbyrdes uden skattemæssige konsekvenser.

For så vidt angår den foreslåede skattefritagelse for *datterselskabsaktier*, udspringer den af et ønske om at få harmoniseret beskatningen af datterselskabsaktier og datterselskabsudbytter.

Efter selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2, er udbytte skattefrit, når aktierne er ejet af moderselskabet i en sammenhængende periode på mindst 1 år, inden for hvilken periode udlodningstidspunktet skal ligge.

Med et krav om en ejertid på mindst 1 år før datterselskabsaktier kan afstås skattefrit, kan opnås en tilnærmet harmonisering. En fælles 1 års grænse for udbytter og avancer vil dog ikke indebære en fuldstændig harmonisering. Et moderselskab vil således kunne tømme datterselskabet via udbytteudlodning på dag 1, når blot aktierne i det tømte datterselskab holdes i mindst 1 år. Moderselskabet vil derimod ikke kunne afstå datterselskabsaktierne på dag 1 - aktierne skal være ejet i 1 år, før avancen er skattefri.

Desuden vil datterselskabsudbytter ofte kunne være fritaget for dansk kildebeskatning efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten med moderselskabets hjemland uden noget ejertidskrav på mindst 1 år. Det er eksempelvis tilfældet for datterselskabsudbytter til moderselskaber i de andre nordiske lande.

Med det formål at tilvejebringe et enklere system for beskatning af selskabers aktiebesiddelser og for at opnå en fuldstændig harmonisering af beskatningen af udbytter og avancer af datterselskabsaktier, foreslås derfor indført fuld skattefritagelse for datterselskabsaktieavancer. Der foreslås tilsvarende indført skattefrihed for datterselskabsudbytter uden krav om at datterselskabsaktierne skal have været ejet i en sammenhængende periode på mindst 1 år, jf. lovforslagets § 13, nr. 18.

I og med at det foreslås, at gevinst og tab på datterselskabsaktier ikke skal medregnes ved indkomstopgørelsen, er der ikke behov for at videreføre den gældende regel om, at tab kun kan fradrages, i det omfang tabet overstiger summen af modtagne skattefri udbytter af de pågældende aktier.

Reglen om tab og skattefri udbytter omfatter ikke kun udbytter som sådan, der modtages fra det aktietabsgivende selskab, men også skattefri tilskud ydet af det aktietabsgivende selskab eller andre koncernselskaber. I og med at det foreslås, at gevinst og tab på koncernselskabsaktier ikke skal medregnes ved indkomstopgørelsen, er der heller ikke behov for at videreføre reglen om skattefri tilskud og tabsfradrag, idet kun koncernselskaber kan yde skattefri tilskud.

Beskatningen af *porteføljeaktier* følger af den foreslåede nye bestemmelse i *aktieavancebeskatningslovens § 9*.

Ved porteføljeaktier forstås almindelige aktier, der ikke er omfattet af definitionen af datterselskabsaktier eller definitionen af koncernselskabsaktier.

Efter den nye aktieavancebeskatningslovens § 9 skal selskaber medregne gevinst og tab på porteføljeaktier ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Gevinst og tab skal medregnes efter lagerprincippet. Endvidere skal gevinst og tab medregnes uanset ejertid.

Konvertible obligationer ejet af selskaber omfattes af reglen om beskatning af porteføljeaktier. Det fremgår således af definitionerne af datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier, at konvertible obligationer ikke omfattes heraf. Gevinst og tab på konvertible obligationer og tegningsretter hertil medregnes som udgangspunkt altid ved indkomstopgørelsen.

Det foreslås dog, at tab på koncerninterne konvertible obligationer og tegningsretter ikke kan fradrages ved indkomstopgørelsen, jf. den nye bestemmelse i *aktieavancebeskatningslovens § 9, stk. 2*. Ved koncerninterne konvertible obligationer forstås obligationer i koncernforbundne selskaber, jf. selskabsskattelovens § 31 C. Bestemmelsen skal forhindre, at der opnås dobbeltfradrag for underskud i koncernforbundne selskaber – dels i det underskudsgivende selskab dels via tabsfradrag på den konvertible obligation, jf. også ovenfor om koncernselskabsaktier.

På den baggrund er der ikke behov for at videreføre den nuværende regel i aktieavancebeskatningslovens § 9 A om beskatning af konvertible obligationer ved en afståelse efter en ejertid på 3 år eller mere.

Beskatningen af *egne aktier* følger af den foreslåede nye bestemmelse i *aktieavancebeskatningslovens § 10*.

Efter den nye aktieavancebeskatningslovens § 10 skal selskaber ikke medregne gevinst og tab på egne aktier ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Som udgangspunkt vil egne aktier være omfattet af den foreslåede nye aktieavancebeskatningslovens § 9 om porteføljeaktier. Det vil sige, at de ville skulle lagerbeskattes. Da udbytter af egne aktier imidlertid er skattefrie efter selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 3, foreslås det, at også gevinst og tab på egne aktier skal holdes uden for indkomstopgørelsen. I forhold til lagerbeskatning af porteføljeaktier betyder det konkret, at værdien af egne aktier hverken skal indgå i primoværdien af et selskabs aktiebeholdning eller i ultimoværdien.

Den foreslåede regel i aktieavancebeskatningslovens § 10 dækker også den situation, hvor et selskab måtte have en ejerandel af egne aktier på over 10 pct. Endvidere dækker bestemmelsen

den situation, hvor de egne aktier indgår i en næringsbeholdning, således som det f.eks. kan være situationen i forhold til pengeinstitutter.

Den gældende § 10 i aktieavancebeskatningsloven udspringer af, at selskabers beskatning af gevinst og tab på almindelige aktier under de gældende regler beror på ejertiden. Ved bestemmelsen fastslås, at aktieretter og tegningsretter, der er tildelt selskabet, og aktier, der er erhvervet på grundlag af disse retter, anses for erhvervet tilbage i tid nemlig samtidig med den eller de moderaktier, som retterne knytter sig til.

Fremover vil der ikke være regler, hvor ejertiden har betydning for den skattemæssige behandling. Som en konsekvens heraf foreslås den gældende aktieavancebeskatningslovens § 10 ophævet.

I forhold til porteføljeaktier anses tildelte tegningsretter og aktieretter for erhvervet på tildelingstidspunktet, og aktier, der erhverves på grundlag heraf, anses for erhvervet på det tidspunkt, hvor retten udnyttes. Disse erhvervelsestidspunkter er også de tidspunkter, hvor de skal indgå i indkomstberegningen efter lagerprincippet.

Eksempel: En tegningsret tildeles i år 1 for 0 kr. Ved udgangen af år 1 har tegningsretten en værdi på 10 kr. Tegningsretten udnyttes i år 2, idet der betales et vederlag på 100 kr. Aktiens værdi ved udgangen af år 2 er 115 kr.

Ved lageropgørelsen for år 1 indgår tegningsretten i ultimoværdien med 10 kr., dvs. $10-0 = 10$ kr. beskattes i år 1. Primoværdien for år 2 (ultimoværdien for år 1) er 10 kr. Til denne skal tillægges de 100 kr., som er betalt for aktien. I ultimoværdien for år 2 indgår aktien med 115 kr. Tegningsretten indgår ikke i ultimoværdien for år 2, da den bortfalder ved udnyttelsen. Dvs. i år 2 beskattes $115-110 = 5$ kr.

Den gældende § 11 i aktieavancebeskatningsloven omhandler den situation, hvor et formuebeskattet andelsselskab fusionerer med et selskabsbeskattet aktieselskab med det formuebeskattede selskab som det modtagende selskab. Det indskydende selskab skal være helejet af andelsselskabet inden fusionen.

En fusion mellem to forskelligt beskattede selskabstyper kan som udgangspunkt ikke ske skattefrit. Det indskydende selskab skal derfor som udgangspunkt beskattes ved fusionen af det indskydende selskabs (datterselskabets) eventuelle aktier, hvis fusionen (efter gældende ret) sker mindre end 3 år efter det indskydende selskab (datterselskabet) har anskaffet aktierne.

Ved aktieavancebeskatningslovens § 11 ændres dette udgangspunkt, således at der er skattefrihed, dog forudsat at det modtagende andelsselskab beholder datterselskabets aktier i

mindst 3 år (gældende ret) regnet fra det tidspunkt, hvor det indskydende selskab erhvervede datterselskabsaktierne.

Som følge af forslaget om ophævelse af 3 års reglen, således at datterselskabs- og koncernselskabsaktier bliver skattefri uanset ejertid og porteføljeaktier bliver skattepligtige uanset ejertid, foreslås aktieavancebeskatningslovens § 11 ophævet. Aktierne anses herefter for afstået ved fusionen.

Til nr. 11

Bestemmelserne i aktieavancebeskatningslovens § 17, stk. 2, 4.-5. pkt., skal forhindre uhensigtsmæssige resultater som følge af, at udlodninger i forbindelse med kapitalnedsættelser m.v. behandles efter reglerne i aktieavancebeskatningsloven for selskaber, som kan modtage skattefri udbytter fra det selskab, som får nedsat kapitalen. Bestemmelserne indebærer, at tab ved afståelser ikke kan fradrages, hvis selskabet m.v. ejer aktier i det pågældende selskab efter afståelsen. I stedet tillægges tabet anskaffelsessummen for de resterende aktier.

Reglerne har kun betydning for næringskattepligtige, der anvender realisationsprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab. For næringskattepligtige, som anvender lagerprincippet ved opgørelse af gevinst og tab, er der ikke behov for tilsvarende regler. Det skyldes, at værdien af selskabet ikke ændres som følge af kapitalnedsættelsen uden udlodning. Hvis der sker en udlodning i forbindelse med kapitalnedsættelsen, vil udlodningen indgå ved opgørelsen af aktiernes værdi ved udløbet af indkomståret.

Da næringskattepligtige ikke længere kan anvende realisationsprincippet, foreslås reglerne ophævet.

Til nr. 12

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 10, 13 og 21.

Det indgår i ændringen, at bestemmelsen i aktieavancebeskatningslovens § 10 om skattefrihed for egne aktier går forud for bestemmelsen om næringsaktier. Dette betyder bl.a., at pengeinstitutters egne aktier, der hidtil har været undergivet beskatning som næringsaktier, bliver skattefri.

Forslaget om, at selskaber altid skal medregne gevinst og tab på porteføljeaktier ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, og at gevinst og tab beskattes efter lagerprincippet, begrænser behovet for en særskilt næringsbeskatning af selskaber. Aktier, der i dag omfattes af næringsbeskatningen vil typisk falde ind under den foreslåede regel i aktieavancebeskatningslovens § 9 om porteføljeaktier.

Da definitionen af datterselskabsaktier og definitionen af koncernselskabsaktier kan omfatte

næringsaktier, er der imidlertid fortsat behov for den særskilte næringsbeskatning for selskaber.

Til nr. 13

Det foreslås, at det merafkast, som kapitalfondspartnere oppebærer fra investeringer i kapitalfondene, gøres til personlig indkomst for kapitalfondspartneren, når investeringen foretages direkte i kapitalfonden. Partnernes merafkast må anses for en bonus for en succesfuld afvikling af kapitalfonden. Det vil sige et vederlag for partnernes knowhow og indsats ved fondens etablering, drift og afvikling.

Det foreslås, at standardafkastet fortsat beskattes som aktieindkomst, jf. ændringen i personskattelovens § 4 a, stk. 1, nr. 4, i lovforslagets § 12, nr. 5. Ved standardafkastet forstås afkast, der ikke overstiger en standardforrentning (pt. 6,5 pct.) af den kapital, som partneren har indskudt. Standardforrentningen fastsættes til forrentningen i rentefradragsbegrænsningsreglen i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 2, der reguleres årligt.

Hvis investeringen medfører tab, kan tabene fradrages i den personlige indkomst. Udbytter beskattes ligeledes som personlig indkomst, jf. ændringen af personskattelovens § 4, stk. 5, i lovforslagets § 12, nr. 4.

Hvis investeringen foretages via et selskab, finder den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 16 I anvendelse – se lovforslagets § 11, nr. 15.

Den foreslåede bestemmelse omfatter både personer, der er skattepligtige efter kildeskatteloven, og dødsboer, der er skattepligtige efter dødsboskatteloven.

Det er en forudsætning, at personen har en fortrinsstilling i en kapital- eller venturefond. Personen har en fortrinsstilling,

- 1) når den skattepligtiges forholdsmæssige andel af resultatet i investeringsenheden overstiger den skattepligtiges forholdsmæssige andel af den indskudte kapital eller
- 2) når resultatet fordeles ligeligt i forhold til den indskudte kapital, men den væsentligste andel af den samlede kapital består af lånekapital, som indskydes af andre deltagere.

I den første konstruktion indskyder kapitalfondspartnerne alene en mindre del af den indskudte kapital, mens den væsentligste del af kapitalen indskydes af de øvrige investorer. Samtidigt er kapitalfondspartnerens andel af resultatet større, end den indskudte kapital tilsiger.

Ved salget af targettselskaberne sker der en fordeling af afkastet mellem investorerne. Afkastet fordeles typisk på følgende måde:

- Først tilbagebetales indskuddene til investorerne.
- Herefter et beløb svarende til en på forhånd fastsat forrentning af indskuddet (hurdle

rate).

- Evt. overskydende afkast fordeles herefter f.eks. med 80 pct. til investorerne og 20 pct. til partnerne (carried interest) uafhængigt af partnernes kapitalindskud.

Partnerne har typisk investeret langt mindre end de 20 pct., som de modtager af afkastet over hurdle rate.

Den anden situation afspejler den konstruktion, hvor der alene indskydes en meget begrænset ansvarlig indskudskapital. Den væsentligste andel af den samlede kapital består imidlertid af lånekapital indskudt af de andre deltagere i investeringsenheden. Eksempelvis kan der være tale om en investeringsenhed med en investeringspulje på 100 mio. kr., hvor partneren indskyder 2.000 kr., mens de andre deltagere indskyder kapital på 8.000 kr. og afgiver lånetilsagn for 99.990.000 kr.

Ved fordelingen af overskuddet i kapitalfonden tilbagebetales først lånekapitalen plus en forrentning af lånekapitalen. Yderligere overskud fordeles til deltagerne på baggrund af den indskudte kapital i forholdet 80 til investorerne og 20 til partnerne. Alt i alt er resultatet det samme som i den første konstruktion.

Det foreslås, at der ved kapital- og venturefonde forstås investeringsenheder, der investerer i aktier med henblik på helt eller delvis at erhverve selskaber m.v. med henblik på at deltage i ledelsen og driften af disse. Definitionen svarer i store træk til definitionen af equityfonde i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., hvor equityfonde udtrykkeligt undtages fra lovens investorbeskyttelsesregler. Det er dog ikke noget krav, at investeringsenheden er en kollektiv enhed, dvs. enheden behøver ikke rette sig mod en videre kreds eller offentligheden. Investeringsenheden kan være rettet mod en mere snæver kreds af investorer.

Til nr. 14

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 10 og 13.

Til nr. 15

Det fremgår af bestemmelsen, at indre værdi skal opgøres uden hensyntagen til goodwill, knowhow og lignende immaterielle aktiver. Det foreslås, at denne del af bestemmelsen ophæves, idet oparbejdet goodwill, knowhow og lignende immaterielle aktiver i forvejen ikke indgår i begrebet indre værdi. Bestemmelsen virker overflødig og kan give anledning til misforståelser.

Til nr. 16

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 15.

Til nr. 17

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 10 og 13 og lovforslagets § 1, nr. 21 – nyaffattelse af aktieavancebeskatningslovens § 21, stk. 1 og 2.

Til nr. 18

Bestemmelsen svarer til den nuværende bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 20.

Der foreslås dog en omskrivning af bestemmelsen, således at den skattemæssige behandling af henholdsvis selskaber og personer fremgår af hvert sit stykke. Omskrivningen gennemføres bl.a. for at tydeliggøre, at selskaber skal medregne gevinst og tab på investeringsforeningsbeviser i de pågældende akkumulerende investeringsforeninger efter lagerprincippet.

Til nr. 19

Bestemmelsen indeholder den skattemæssige behandling af selskabers besiddelse af investeringsforeningsbeviser i udloddende investeringsforeninger.

I forhold til de gældende regler indgår en ændret opsætning af reglerne om beskatning af gevinst og tab på investeringsforeningsbeviser i udloddende investeringsforeninger, idet det foreslås, at reglerne for selskaber og personer adskilles og i stedet fremgår af særskilte paragraffer. Baggrunden herfor er, at der foreslås forskellige principper for selskaber og personer.

Med den nye bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 20 A, foreslås det, at der for selskaber ikke længere skal være forskellige regler, alt efter om der er tale om investeringsforeningsbeviser i en aktiebaseret investeringsforening eller i en ikke-aktiebaseret investeringsforening. Endvidere foreslås det, at gevinst og tab på disse investeringsforeningsbeviser skal medregnes ved indkomstopgørelsen efter lagerprincippet.

Hvis antallet af medlemmer i den udloddende investeringsforening er mindre end 8, er adgangen til fradrag for tab dog betinget af, at investeringsforeningen ikke investerer i fordringer på selskaber, som er koncernforbundet med et medlem af investeringsforeningen. Der er tale om en videreførelse af den gældende regel i aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 2, 2. pkt.

Til nr. 20 og 21

Det foreslås, at den nuværende bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 21 om udloddende aktiebaserede investeringsforeninger alene skal gælde for personer. Selskabers investeringsforeningsbeviser i udloddende aktiebaserede investeringsforeninger omfattes i stedet af den foreslåede § 20 A i aktieavancebeskatningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

Derudover foreslås en omredigering af stk. 1 og 2 i aktieavancebeskatningslovens § 21, således at der opnås en mere naturlig rækkefølge. Det foreslås således, at det nuværende stk. 2 bliver stk. 1,

idet udgangspunktet er, at den udloddende aktiebaserede investeringsforening har valgt, at personers gevinst og tab ved afståelse af beviser i investeringsforeningen skal ske efter de regler, der gælder for personers beskatning af gevinst og tab på aktier. Det nuværende stk. 1 bliver i stedet stk. 2, idet det dog samtidig foreslås tydeliggjort, at konsekvensen af, at den udloddende investeringsforening ikke træffer det pågældende valg, er, at beviser i foreningen i stedet beskattes efter de regler, der gælder for beviser i udloddende investeringsforeninger, der ikke er aktiebaserede.

Til nr. 22

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 21 – nyaffattelse af aktieavancebeskatningslovens § 21, stk. 1 og 2.

Til nr. 23

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 21.

Reglen er overflødig som følge af nyaffattelsen af aktieavancebeskatningslovens § 21, stk. 1 og 2, hvorved de to stykker byttes om, og hvorefter stk. 2 blot fastslår, at hvis der ikke er valgt beskatning efter de almindelige regler, så finder aktieavancebeskatningslovens § 22 anvendelse.

Til nr. 24-27

Det foreslås, at den nuværende bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 22 om udloddende investeringsforeninger, der ikke er aktiebaserede, alene skal gælde for personer. Selskabers investeringsforeningsbeviser i udloddende investeringsforeninger, der ikke er aktiebaserede, omfattes i stedet af den foreslåede § 20 A i aktieavancebeskatningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

Til nr. 28

Det foreslås, at det kun er personer, der har adgang til at vælge at anvende lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på næringsaktier.

Ændringen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 30, hvorved det foreslås, at selskaber *skal* anvende lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på deres næringsaktier.

Til nr. 29

Det foreslås, at bestemmelsen om tvungen anvendelse af lagerprincippet på visse investeringsforeningsbeviser og i særlige situationer, kun skal gælde i forhold til personer.

Ændringen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 30, hvorved det foreslås, at selskaber generelt skal anvende lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på investeringsforeningsbeviser.

Til nr. 30

Til § 23, stk. 5

Det foreslås, at selskaber skal anvende lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på aktier, investeringsforeningsbeviser m.v., der skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. nyt *stk. 5* i aktieavancebeskatningslovens § 23.

Dog foreslås det, at selskaber fortsat skal anvende realisationsprincippet efter aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 1, ved opgørelsen af gevinst og tab på andelsbeviser omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 18. Begrundelsen er, at disse beviser under alle omstændigheder ville være omfattet af den foreslåede nye bestemmelse i § 23, stk. 6 i aktieavancebeskatningsloven om anvendelse af realisationsprincippet, jf. nedenfor. I stedet for først at lade andelsbeviserne være omfattet af lagerprincippet og straks efter undtage dem, således at de skal anvende realisationsprincippet, foreslås det, at de ikke omfattes af bestemmelsen om obligatorisk anvendelse af lagerprincippet.

Det lagerprincip, der skal anvendes, følger af aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 2. Ved anvendelse af lagerprincippet på investeringsforeningsbeviser m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 er det dog lagerprincippet efter aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 2, som modificeret ved § 23, stk. 5 (der bliver § 23, stk. 7), der finder anvendelse.

Lagerprincippet efter aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 2, er baseret på værdien ved udgangen af aktionærens indkomstår, og indtægtsførelse af værdiændringen sker samme år. Modifikationen for investeringsforeningsbeviser m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 betyder, at lagerprincippet er baseret på værdien ved udgangen af investeringsforeningens indkomstår. Under de gældende regler er der den yderligere modifikation, at indtægtsførelse af værdiændringen sker dagen efter udløbet af investeringsforeningens indkomstår. Denne modifikation foreslås dog ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 31.

Til § 23, stk. 6

Det foreslås, at selskaber for visse aktier skal anvende realisationsprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab, jf. *stk. 6* i aktieavancebeskatningslovens § 23.

Det foreslås, at selskaber skal anvende realisationsprincippet i stedet for lagerprincippet på aktier i selskaber m.v., hvis formål er at fremme aktionærernes fælles erhvervmæssige interesser gennem deres deltagelse som aftagere, leverandører eller på anden lignende måde som led i den skattepligtiges erhvervmæssige virksomhed.

De omfattede aktier svarer til de aktier i forhold til hvilke, det efter den gældende udformning af selskabsskatteovens § 2, stk. 1, litra a, kan vælges, at de skal omfattes det faste driftssted

begrænsede skattepligt, uagtet at aktier efter gældende ret normalt kun er omfattet af det faste driftsstedes begrænsede skattepligt, når der er tale om en næringsaktie.

Til nr. 31 og 44

Det foreslås at ophæve reglen om forskudt indtægtsførelse ved anvendelse af lagerprincippet på aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19.

Anvendelsen af lagerprincippet på investeringsforeningsbeviser m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 sker på grundlag af investeringsselskabets indkomstår. Det vil sige, at lagerprincippet er baseret på værdien ved udgangen af investeringsselskabets indkomstår.

Aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 7 (gældende), indeholder den modifikation, at værdiændringen for et givet indkomstår ikke skal henføres til den sidste dag i investeringsselskabets indkomstår, men til dagen efter udgangen af det indkomstår for investeringsselskabet, som værdiændringen vedrører.

Når investeringsselskabet har kalenderårsregnskab, betyder det, at værdiændringen indtægtsføres i det efterfølgende år. Aktionærer i investeringsselskabet, der har kalenderåret som indkomstår, skal dermed også først medtage værdiændringen ved indkomstopgørelsen for det efterfølgende år.

Ved den skattepligtiges afståelse af aktier m.v. i investeringsselskabet skal gevinst eller tab på aktien dog henføres til afståelsesåret.

Kombinationen af disse to regler har ført til et behov for en særlig regulering af den situation, hvor den skattepligtige afstår en del, men ikke alle aktier i investeringsselskabet. Det skyldes, at der i disse situationer skal ske en fordeling af årets gevinst på to år. Aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 6 (gældende) indeholder denne fordelingsnøgle. Det fastslås i bestemmelsen, at den del af årets samlede gevinst, der aktie for aktie kan opgøres for de solgte aktier, henføres til de solgte aktier, mens den del af årets samlede gevinst, der aktie for aktie kan opgøres for de enkelte beholdte aktier, henføres til de beholdte aktier.

Baggrunden for reglen om forskudt indtægtsførelse er, at der kan ske skift af status fra investeringsselskab til en udloddende investeringsforening. Med den forskudte indtægtsførelse i investeringsselskabet indtræder der samme tidsforskydning i et investeringsselskab som i de udloddende investeringsforeninger.

Der er imidlertid visse indikationer, der peger i retning af, at de skattepligtige med aktier m.v. i investeringsselskaber omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, har yderst vanskeligt ved at håndtere den forskudte indtægtsførelse i forbindelse med selvangivelse af årets værdiændring. I modsætning hertil står, at den situation, som reglen om forskudt indtægtsførelse tilsigter at

afhjælpe, er og må forventes at være sjældent forekommende.

På den baggrund foreslås reglen om forskudt indtægtsførelse ophævet. Det foreslås således, at aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 7, og § 33, stk. 5, 2. pkt., ophæves. Konsekvensen er, at værdiændringen for et givet indkomstår skal henføres til den sidste dag i investeringsselskabets indkomstår. Tilsvarende ved ændring til et investeringsselskab, hvor gevinst og tab, der skal opgøres som følge af ændringen af den skattemæssige status, skal henføres til tidspunktet for statusskiftet. En ophævelse af den forskudte indtægtsførelse vil betyde, at der for det indkomstår, hvor ophævelsen får virkning fra, skal ske indtægtsførelse af, dels det foregående års værdiændring (forskydningen gælder stadig herfor), dels årets værdiændring.

I tilknytning til ophævelsen af reglen om den forskudte indtægtsførelse, foreslås en ophævelse af reglen i aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 6, om den særlige regulering, hvor den skattepligtige afstår en del, men ikke alle aktier i investeringsselskabet. Da det med ophævelsen af den forskudte indtægtsførelse ikke længere kan forekomme, at årets samlede gevinst skal fordeles over to år, er der ikke behov for den særlige regulering. Ved den skattepligtiges afståelse i løbet af investeringsselskabets indkomstår af en del af aktierne anvendes samme regel, som i dag gælder ved afståelse af samtlige aktier i investeringsselskabet. Det vil sige reglen i aktieavancebeskatningslovens 23, stk. 5 (gældende), hvorefter der for aktier, som den skattepligtige har afstået i løbet af investeringsselskabets indkomstår, gælder, at afståelsessummen træder i stedet for aktiernes værdi ved udgangen af indkomståret.

Ophævelsen af den forskudte indtægtsførelse kan illustreres ved følgende eksempel:

Eksempel

En person med kalenderårsregnskab køber den 1. maj 2008 et bevis i et investeringsselskab, der også har kalenderårsregnskab. Beviset sælges igen den 15. juni 2010.

Kurs ved køb: 104.

Kursen den 31. december 2008: 112.

Kursen den 31. december 2009: 124.

Kursen ved salg: 131.

Gældende regler giver følgende resultat:

Indkomståret 2008: Ingen indtægtsførelse.

Indkomståret 2009: Indtægtsførelse udgør $112 - 104 = 8$.

Indkomståret 2010: Indtægtsførelse udgør $(124 - 112) + (131 - 124) = 12 + 7 = 19$.

Forslaget giver følgende resultat:

Indkomståret 2008: Indtægtsførelse udgør $112 - 104 = 8$.

Indkomståret 2009: Indtægtsførelse udgør $124 - 112 = 12$.

Indkomståret 2010: Indtægtsførelse udgør $131-124 = 7$.

Ud over den forskudte indtægtsførelse afviger lagerprincippet for aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 ved, at det baserer sig på investeringsselskabets indkomstår i modsætning til det "almindelige" lagerprincip, hvor det er den skattepligtiges indkomstår, der er afgørende. Dette har betydning, hvor investeringsselskabet og den skattepligtige ikke har samme indkomstår.

Når opgørelsen er baseret på investeringsselskabets indkomstår og ikke den enkelte skattepligtiges eget indkomstår, hænger det sammen med principperne for værdifastsættelsen. Primo- og ultimoværdien opgøres som den indre værdi. Hvis alle investeringsselskaber m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 udarbejdede løbende formueopgørelser for hver dag i året, ville dette kunne fungere med en lageropgørelse baseret på den enkelte skattepligtiges indkomstår, men dette er ikke altid tilfældet. Det vil derfor ikke være hensigtsmæssigt at basere sig på den skattepligtiges indkomstår, da det ville kunne stille den skattepligtige i en situation, hvor den pågældende reelt ikke ville kunne fremskaffe en korrekt primo- eller ultimoværdi. Der foreslås således ingen ændring af reglen om, at lageropgørelsen skal ske på grundlag af investeringsselskabets indkomstår.

For skattepligtige, der har et andet indkomstår end investeringsselskabets indkomstår, vil den nuværende situation forblive uændret. Ophævelsen af den forskudte indtægtsførelse har således ingen konsekvenser for denne gruppe.

For skattepligtige med et afvigende indkomstår kan ophævelsen af den forskudte indtægtsførelse illustreres ved følgende eksempel:

Eksempel

En person med bagudforskudt indkomstår (1. juli 2008 til 30. juni 2009 = indkomståret 2009) køber den 1. maj 2008 et bevis i et investeringsselskab, der har kalenderårsregnskab. Beviset sælges igen den 15. juni 2010.

Kurs ved køb: 104.

Kursen den 31. december 2008: 112.

Kursen den 31. december 2009: 124.

Kursen ved salg: 131.

Gældende regler giver følgende resultat:

Personens indkomstår 2008: Ingen indtægtsførelse.

Personens indkomstår 2009: Indtægtsførelse udgør $112-104 = 8$.

Personens indkomstår 2010: Indtægtsførelse udgør $(124-112) + (131-124) = 12 + 7 = 19$.

Forslaget giver følgende resultat:

Personens indkomstår 2008: Ingen indtægtsførelse.

Personens indkomstår 2009: Indtægtsførelse udgør $112-104 = 8$.

Personens indkomstår 2010: Indtægtsførelse udgør $(124-112) + (131-124) = 12 + 7 = 19$.

Til nr. 32

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 30 og 31.

Til nr. 33

Til § 23 A, stk. 1

Der foreslås indsat en bestemmelse om værdiansættelse af visse selskabers aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, til brug for lagerbeskatning af disse aktier.

Værdiansættelsesreglen har betydning for lagerbeskatning af selskabers porteføljeaktier m.v. omfattet af § 9. Derimod omfatter bestemmelsen ikke næringsaktier omfattet af § 17. Den omfatter heller ikke aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, da disse ikke lagerbeskattes efter den foreslåede nye aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 5, men efter aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 7 (gældende § 23, stk. 5). Endvidere omfatter bestemmelsen ikke omsættelige investeringsforeningsbeviser, idet disse i forhold til aktieavancebeskatningslovens regler altid anses for børsnoterede, jf. aktieavancebeskatningslovens § 3.

Den årlige lagerbeskatning efter den foreslåede regel i aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, opgøres som forskellen mellem værdien ved indkomstårets slutning og indkomstårets begyndelse. Ved køb i løbet af indkomståret anvendes anskaffelsessummen i stedet for værdien ved indkomstårets begyndelse og ved salg i løbet af indkomståret anvendes afståelsessummen i stedet for værdien ved indkomstårets slutning.

De omhandlede aktier er kendetegnet ved, at de normalt ikke handles dagligt i et marked, som det f.eks. er tilfældet for børsnoterede aktier. Dermed foreligger der ikke værdiansættelser af aktierne til den løbende lagerbeskatning. På den baggrund foreslås i stedet, at værdiansættelse for disse aktier som udgangspunkt foretages med baggrund i selskabets indre værdi. En tilsvarende enkel værdiansættelsesregel, der baserer sig på selskabets indre værdi, findes i pensionsafkastbeskatningsloven for aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7.

Det foreslås, at opgørelsen af indre værdi i selskaber, der årligt aflægger regnskab, sker på baggrund af det seneste aflagte årsregnskab inden udløbet af aktionærens selvangivelsesfrist. Ved seneste aflagte regnskab forstås det seneste årsregnskab, der er indsendt til Erhvervs- og

Selskabsstyrelsen. Hvis der er tale om aktier i et udenlandsk selskab, anvendes selskabets udenlandske årsregnskab, selvom det ikke er opgjort efter danske regnskabsregler.

Er aktierne anskaffet respektive afstået i løbet af indkomståret, finder de oprindelige anskaffelsessummer og afståelsessummer fortsat anvendelse ved lagerbeskatningen. Er aktierne i selskabet tillagt forskellige rettigheder, skal der korrigeres herfor ved opgørelsen af aktiernes andel af selskabets indre værdi, men kun såfremt de forskellige rettigheder har betydning for disses værdier.

Bestemmelsen finder ikke anvendelse, hvis der ikke aflægges regnskab hvert år. Hvis der investeres i aktier i selskaber, som ikke aflægger årsregnskab, skal værdien således sættes til handelsværdien. Hvis der ikke er andre holdepunkter, kan handelsværdien skønnes på baggrund af anskaffelsessummen inkl. forrentning.

Det foreslås dog, at værdiansættelsen på baggrund af selskabets indre værdi fraviges i de tilfælde, hvor den skattemæssige anskaffelsessum for aktierne overstiger aktiernes forholdsmæssige andel af selskabets indre værdi ved indkomstårets udløb. Der findes en lignende bestemmelse i pensionsafkastbeskatningsloven.

Bestemmelsen om, at der altid skal anvendes den skattemæssige anskaffelsessum, hvis denne er højere end den indre værdi, har til formål at sikre, at der ikke gives fradrag for (konstruerede/tekniske) tab på aktierne. Et teknisk tab kan eksempelvis opstå i anskaffelsesåret, hvis en aktie købes til en pris, der inkluderer goodwill eller andre immaterielle aktiver, der er oparbejdet i selskabet. Disse værdier vil ikke indgå i selskabets indre værdi i henhold til regnskabet. I anskaffelsesåret ville der således opstå et skattemæssigt fradragsberettiget tab, hvis aktierne ved indkomstårets udløb værdiansættes på baggrund af indre værdi.

Ved opgørelsen af den skattemæssige anskaffelsessum for de pågældende aktier anvendes gennemsnitsmetoden. Dermed skal der ikke holdes øje med den enkelte akties anskaffelsessum og -tidspunkt.

Bestemmelsen forhindrer tabsfradrag, så længe aktierne er i behold. Bestemmelsen forhindrer ikke fradrag for tab, hvis aktierne afstås, mens de beskattes efter § 9. Overgår aktierne til skattefrihed – eksempelvis fordi ejerandelen forøges til mere end 10 pct. – anvendes handelsværdien som afståelsessum ved opgørelsen i forbindelse med statusskiftet, jf. forslaget til aktieavancebeskatningslovens § 33 A, jf. lovforslagets § 1, nr. 45.

Eksempel:

Et selskab har en post aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, og som er omfattet af § 9. Udviklingen i aktieposten har været

følgende:

01.07.2010: Køb nom. 10.000 til kurs 50

31.12.2010: Kurs/indre værdi 40

01.07.2011: Køb nom. 5.000 til kurs 80

31.12.2011: Kurs/indre værdi 70

01.07.2012: Salg nom. 5.000 til kurs 80

31.12.2012: Kurs/indre værdi 40

01.07.2013: Salg nom. 10.000 til kurs 30

Indkomstår	(1) Akk. ansk. sum ultimo	(2) Værdi primo	(3) Årets ansk.	(4) Værdi ultimo, dog min. (1)	(5) Årets afståelser	(6) Indkomst (4)+(5)-(2)-(3)
2010	50.000	0	50.000	50.000	0	0
2011	90.000	50.000	40.000	105.000	0	15.000
2012	60.000	105.000	0	60.000	40.000	- 5.000
2013	0	60.000	0	0	30.000	- 30.000

Til § 23 A, stk. 2

Det foreslås, at den skattepligtige ved opgørelse af gevinst og tab på koncerninterne konvertible obligationer og tegningsretter til konvertible obligationer omfattet af § 9 skal anvende lagerprincippet på den enkelte konvertible obligation. Ved koncerninterne konvertible obligationer forstås obligationer i koncernforbundne selskaber, jf. selskabsskattelovens § 31 C. For sikre at tab på sådanne konvertible obligationer ikke kan fradrages, jf. den foreslåede regel i aktieavancebeskatningslovens § 9, stk. 2, foreslås, at værdien ved indkomstårets udløb henholdsvis afståelsessummen ikke kan være mindre end den skattemæssige anskaffelsessum for den konvertible obligation.

Til nr. 34

Der er tale om ændring som konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 45.

Et skattemæssigt statusskift omfattet af den foreslåede nye § 33 A i aktieavancebeskatningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 45, fører enten til en overgang fra realisationsprincippet til lagerprincippet, til en overgang fra skattefrihed til lagerprincippet eller til en overgang fra lagerprincippet til realisationsprincippet. Den opgørelse, der skal foretages efter den foreslåede nye § 33 A i aktieavancebeskatningsloven, indebærer både en regulering af afståelsessummen og anskaffelsessummen.

Til nr. 35

Der er tale om en præcisering i forlængelse af lovforslagets § 1, nr. 28.

Til nr. 36

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 54 – ophævelse af aktieavancebeskatningslovens § 40.

Til nr. 37

Efter aktieavancebeskatningslovens § 25, stk. 1, skal gevinst og tab på tegningsretter og aktieretter til børsnoterede aktier opgøres efter realisationsprincippet.

Ved den foreslåede nye aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, foreslås imidlertid, at selskaber skal anvende lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på porteføljeaktier, næringsaktier m.v. Begrebet aktier omfatter også tegningsretter og aktieretter omfattet af bestemmelserne om porteføljeaktier m.v. Det vil sige, at opgørelsen af gevinst og tab på disse tegningsretter og aktieretter ligeledes skal ske efter lagerprincippet.

Det foreslås derfor fastslået, at lagerbeskattede selskaber skal opgøre gevinst og tab på tegningsretter og aktieretter til børsnoterede aktier efter lagerprincippet.

Reglen i aktieavancebeskatningslovens § 25, stk. 2, om anskaffelsessummen for tildelte aktie- og tegningsretter fraviges ikke, men gælder også for de lagerbeskattede selskaber.

Til nr. 38

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 30 og 31.

Til nr. 39

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 11, nr. 7 – nyaffattelse af ligningslovens § 16 A.

Til nr. 40

Det pågældende punktum foreslås ophævet, da indholdet ikke længere er aktuelt.

Til nr. 41

Det foreslås, at henvisningen i aktieavancebeskatningslovens § 29 til ligningslovens § 16 A, stk. 8, ændres, således at indholdet af ligningslovens § 16 A, stk. 8, i stedet fremgår direkte af aktieavancebeskatningslovens § 29.

Ligningslovens § 16 A, stk. 8, er historisk forstået på den måde, at den kun omfatter beløb, der er udloddet i forbindelse med en kapitalnedsættelse, der er anmeldt i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i perioden fra den 1. juni 1996 til og med den 30. september 1997. Da ligningslovens § 16 A, stk.

8, således ikke længere har en selvstændig betydning, mens indholdet derimod fortsat har betydning for forståelsen af aktieavancebeskatningslovens § 29, foreslås indholdet af ligningslovens § 16 A, stk. 8, overført til denne bestemmelse.

Til nr. 42

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den anvendte formulering i den foreslåede nye § 33 A i aktieavancebeskatningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 45. Ved ændringen sikres en ensartet terminologi.

Til nr. 43

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 20 og 21, og § 11, nr. 11.

Til nr. 45

Det foreslås, at de situationer, hvor aktier skifter skattemæssig status, skal sidestilles med en afståelse og en nyanskaffelse.

Beskatningen af porteføljeaktier skal som udgangspunkt ske efter et lagerprincip, jf. forslaget til aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 30. Datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier er skattefri. Det vil kunne forekomme, at porteføljeaktier ændrer status til datterselskabsaktier eller koncernselskabsaktier, ligesom den omvendte situation kan forekomme. En sådan ændring betyder, at der sker en skattemæssig statusændring, som efter den foreslåede bestemmelse sidestilles med afståelse og nyanskaffelse.

Ved skift fra porteføljeaktier til datterselskabsaktier eller koncernselskabsaktier bliver aktiernes handelsværdi på tidspunktet for statusskiftet lig med afståelsessummen ved afståelsesbeskatning af aktierne under lagerbeskatningen.

Et skift fra datterselskabsaktier eller koncernselskabsaktier til porteføljeaktier er tilsvarende en statusændring, som indebærer, at aktierne får en ny anskaffelsessum i form af aktiernes handelsværdi på tidspunktet for statusskiftet.

Den foreslåede bestemmelse omfatter f.eks. den situation, hvor ejerskabets tilkøb eller frasalg af aktier bringer ejerskabets aktiebesiddelse over eller under 10 pct. Bestemmelsen omfatter tillige de situationer, hvor porteføljeaktier beskattes efter realisationsprincippet, jf. aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 6. I disse tilfælde medfører statusskifte ligeledes, at aktierne skal anses for afstået og anskaffet på ny.

Det foreslås endvidere, at det udtrykkeligt fastslås, at aktier også anses for at have ændret skattemæssig status med deraf følgende afståelse og nyanskaffelse, hvis statusskiftet sker som følge af en skattefri transaktion – f.eks. ved en aktieombytning med kontantvederlag eller en

fusion mellem to selskaber. Der indtræder således beskatning – efter de almindelige regler – selv om statusskiftet indtræder i forbindelse med en skattefri fusion, skattefri spaltning, skattefri tilførsel af aktiver og skattefri aktieombytning med eller uden tilladelse.

Sker der f.eks. en skattefri spaltning, hvorefter det ene selskab har samme skattemæssige status som det tidligere selskab, mens det andet selskab har en anden skattemæssig status end det tidligere selskab, anses en forholdsmæssig del af aktierne i det tidligere selskab for afstået.

Hvor et skift af skattemæssig status omfatter aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, således at der enten sker et skift fra porteføljeaktie til datterselskabsaktie eller koncernselskabsaktie eller omvendt, skal handelsværdien anvendes, uanset værdiansættelsesreglen i de foreslåede regler i aktieavancebeskatningslovens § 23 A, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Ved statusskifte skal aktierne således ikke værdiansættes på baggrund af selskabets indre værdi i henhold til det seneste aflagte årsregnskab.

Det vurderes ikke at være særlige betænkeligheder ved at anvende handelsværdien på statusstidspunktet for aktier, som ikke er optaget på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet.

For det første ville en værdiansættelse, der tog udgangspunkt i selskabets indre værdi i henhold til det seneste aflagte årsregnskab, skulle suppleres med værnsregler, der tager højde for forhold i perioden fra regnskabsaflæggelsen til tidspunktet for statusskiftet – eksempelvis udloddede skattefri udbytter i denne periode. En sådan værdiansættelse kunne ligeledes føre til, at anskaffelsessummen ved overgang fra skattefrihed (ex. datterselskabsaktie) til skattepligt (porteføljeaktie) blev for lav, eller at beskatningen ved overgang fra porteføljeaktie til ex. datterselskabsaktie blev for høj.

For det andet vil der ikke være samme administrative hensyn ved beskatningen i forbindelse med statusskift som i forbindelse med den løbende (lager)beskatning af disse aktier. Ved den løbende beskatning er der behov for en enkel værdiansættelsesregel. Der er normalt tale om aktier, der handles forholdsvis sjældent og der vil ofte ikke være en aktuel handelsværdi af aktierne ved udløbet af indkomståret. Af samme grund vil statusskifte indtræde forholdsvis sjældent.

For det tredje vil der, i det begrænsede antal tilfælde hvor der sker statusskifte, alt andet lige være en anskaffelses- eller afståelsessum, som der kan tages udgangspunkt i ved værdiansættelsen til handelsværdi. Det gælder især ved køb af og salg til tredjemand, der bringer ejerandelen over 10 pct., men også i de tilfælde hvor statusskiftet sker i forbindelse med en kapitalforhøjelse eller kapitalnedsættelse.

Reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 33 om ændring af skattemæssig status for

investeringsforeninger og investeringsselskaber går forud for de foreslåede regler i § 33 A, jf. forslaget til § 33 A, stk. 4.

Til nr. 46

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 10 og 21.

Til nr. 47

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 21 – nyaffattelse af aktieavancebeskatningslovens § 21, stk. 1 og 2.

Til nr. 48 og 49

Det foreslås, at betingelserne for skattefri aktieombytning, der gennemføres uden tilladelse, på en række punkter ændres. Ændringerne indebærer, at en del af de betingelser, der i dag stilles efter aktieavancebeskatningslovens § 36 A, ophæves, og at der herefter i væsentligt omfang vil gælde de samme betingelser, som i dag gælder for skattefri aktieombytning med tilladelse, jf. aktieavancebeskatningslovens § 36. Det foreslås derfor, at bestemmelsen i § 36 A ophæves, og at reglerne om skattefri aktieombytning uden tilladelse integreres i bestemmelsen i § 36.

Baggrunden for ændringen er de samtidig foreslåede ændringer vedrørende beskatningen af selskabers udbytter og aktieavancer.

Efter forslaget til den nye bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 36, stk. 6, kan en aktieombytning, der er omfattet af bestemmelserne i stk. 1-5, gennemføres uden tilladelse fra SKAT.

Ved en aktieombytning uden tilladelse vil vederlagsaktierne i det erhvervende selskab skattemæssigt blive behandlet, som om de var erhvervet på samme tidspunkt og for samme anskaffelsessum som de ombyttede aktier. Dette følger i dag af den gældende bestemmelse i § 36 A, stk. 4, 1. pkt., og vil efter integrationen i regelsættet om skattefri aktieombytning med tilladelse følge af henvisningerne i § 36, stk. 1 og 3, til fusionsskattelovens § 11. Bestemmelserne i § 36 A, stk. 4, 2. og 3. pkt., videreføres derimod ikke i det nye regelsæt, da forudsætningen for bestemmelserne – at forhindre omgåelse af treårsreglen for selskaber - ikke længere til stede.

Det er efter den gældende bestemmelse i § 36 A, stk. 5, en betingelse for skattefri aktieombytning uden tilladelse, at det erhvervende selskabs aktier i det erhvervede selskab anses for anskaffet på ombytningstidspunktet til den oprindelige anskaffelsessum. Hvis det erhvervende selskab inden for 3 år efter ombytningen sælger aktierne i det erhvervede selskab, vil en gevinst dermed være skattepligtig i medfør af den gældende bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 8, stk. 1.

De foreslåede ændringer vedrørende beskatningen af selskabers avancer og udbytter indebærer, at

det erhvervende selskab uden beskatning vil kunne sælge aktierne i det erhvervede selskab umiddelbart efter aktieombytningen. Det betyder, at der ikke længere er behov for reglen i § 36 A, stk. 5, om anskaffelsestidspunkt og anskaffelsessum for aktierne i det erhvervede selskab. Aktierne i det erhvervede selskab vil i stedet – på samme vis som det i dag gælder ved skattefri aktieombytning med tilladelse – blive anset for erhvervet på ombytningstidspunktet til handelsværdien på dette tidspunkt.

For at forhindre at adgangen til skattefri aktieombytning uden tilladelse anvendes til at omgå avancebeskatningen – for eksempel hvor en personaktionær, der ønsker at sælge sit driftsselskab, først foretager en skattefri aktieombytning uden tilladelse og derefter lader holdingselskabet sælge driftsselskabet skattefrit – er det som udgangspunkt en betingelse for skattefriheden, at det erhvervende selskab ikke afstår aktierne i det erhvervede selskab i en periode på tre år efter ombytningsdatoen. Denne betingelse, der i det følgende omtales som ”holdingkravet”, er fastsat i forslaget til bestemmelsen i § 36, stk. 6, 2. pkt.

For at gøre det muligt at foretage efterfølgende skattefri omstruktureringer kan aktierne i det erhvervede selskab i den nævnte periode – uanset holdingkravet i § 36, stk. 6, 2. pkt. – afstås i forbindelse med en skattefri omstrukturering af det erhvervende eller det erhvervede selskab, hvis der ved denne efterfølgende omstrukturering alene sker vederlæggelse med aktier, jf. den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 6, 3. pkt.

Det erhvervende selskab vil således ikke i relation til betingelsen i § 36, stk. 6, 2. pkt. blive anset for at have afstået aktierne i det erhvervede selskab, hvis for eksempel:

1. det erhvervende selskab efterfølgende ved en ny skattefri aktieombytning ombytter aktierne i det erhvervede selskab med aktier i et mellemliggende holdingselskab,
2. det erhvervende selskab efterfølgende spaltes skattefrit, og aktierne i det erhvervede selskab overdrages til et eller flere af de modtagende selskaber,
3. det erhvervede selskab efterfølgende spaltes skattefrit, eller
4. det erhvervende eller det erhvervede selskab efterfølgende indgår i en skattefri fusion.

I tilfælde hvor der efter en skattefri aktieombytning uden tilladelse gennemføres en skattefri omstrukturering som nævnt i § 36, stk. 6, 3. pkt., vil holdingkravet i § 36, stk. 6, 2. pkt. vedrørende aktieombytningen i sin restløbetid blive videreført og finde anvendelse på selskabsdeltageren henholdsvis det eller de deltagende selskaber i den efterfølgende omstrukturering, jf. den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 6, 4. pkt. Formålet hermed er at sikre, at betingelsen i § 36, stk. 6, 2. pkt. ikke kan omgås ved at gennemføre flere skattefri omstruktureringer i forlængelse af hinanden med henblik på at omgå en avancebeskatning.

Ved siden af den beskrevne videreførelse af holdingkravet fra den forudgående aktieombytning

vil en efterfølgende skattefri omstrukturering uden tilladelse i sig selv være betinget af et nyt holdingkrav vedrørende visse af aktierne i de deltagende selskaber.

Dette indebærer, at aktierne i et selskab efter omstændighederne både kan være omfattet af et holdingkrav vedrørende den forudgående aktieombytning (i restløbetiden) og af et nyt holdingkrav vedrørende den efterfølgende skattefri omstrukturering. Hvis sådanne aktier afstås inden udløbet af restløbetiden af holdingkravet vedrørende den forudgående aktieombytning, vil både aktieombytningen og den efterfølgende omstrukturering blive skattepligtige. Hvis aktierne derimod afstås efter udløbet af restløbetiden af holdingkravet vedrørende aktieombytningen, men inden udløbet af holdingkravet vedrørende den efterfølgende skattefri omstrukturering, vil alene den efterfølgende omstrukturering blive skattepligtig.

De foreslåede regler illustreres nærmere i det følgende.

Hvis en aktionær, der ejer et driftsselskab (D), efter de foreslåede regler om skattefri aktieombytning uden tilladelse ombytter aktierne i D med aktier i et holdingselskab (H), vil det være en betingelse for skattefriheden, at det erhvervende selskab (H) ikke afstår aktierne i det erhvervede selskab (D) i en periode på tre år efter ombytningstidspunktet, jf. forslaget til § 36, stk. 6, 2. pkt.

H vil dog – uden at skattefriheden af den første aktieombytning berøres – kunne ombytte aktierne i D med aktier i et mellemholdingselskab (M). Ved den efterfølgende aktieombytning vil holdingkravet vedrørende den forudgående aktieombytning i sin restløbetid finde anvendelse på H's aktier i M, mens der for M's aktier i D vil gælde et nyt holdingkrav.

Aktieombytningen vil også – uden at skattefriheden berøres – kunne efterfølges af en skattefri spaltning af H, for eksempel således at H ophører, og aktierne i D overdrages til et eller flere modtagende selskaber (H1 og H2). Ved en sådan spaltning vil holdingkravet vedrørende den forudgående aktieombytning i sin restløbetid finde anvendelse på H1's og H2's aktier i D, mens der efter omstændighederne vil gælde et nyt holdingkrav vedrørende aktierne i H1 og H2.

På tilsvarende vis vil skattefriheden af aktieombytningen kunne opretholdes, hvis D skattefrit spaltes med ophør til to modtagende selskaber (D1 og D2). Efter en sådan spaltning vil holdingkravet vedrørende den forudgående aktieombytning i sin restløbetid finde anvendelse på H's aktier i D1 og D2, og samtidig vil aktierne være omfattet af et nyt holdingkrav vedrørende spaltningen. Det er ovenfor beskrevet, hvad konsekvenserne af sådanne to konkurrerende holdingkrav vil være ved en efterfølgende afståelse.

Endelig vil heller ikke tilfælde, hvor H eller D efterfølgende ophører ved en skattefri fusion, gøre aktieombytningen skattepligtig. Hvis H ophører ved en skattefri fusion, vil holdingkravet i § 36,

stk. 6, 2. pkt. vedrørende den forudgående aktieombytning i restløbetiden finde anvendelse på det modtagende selskabs aktier i D. Hvis det omvendt er D, der ophører ved en skattefri fusion, vil holdingkravet i restløbetiden gælde for H's aktier i det ved fusionen modtagende selskab.

Det følger af forslaget til bestemmelsen i § 33 A, at aktier, der skifter skattemæssig status, skal anses for afstået og anskaffet igen på tidspunktet for skiftet af den skattemæssige status til handelsværdien på dette tidspunkt. I tilfælde, hvor en skattefri aktieombytning er gennemført uden tilladelse, og hvor aktierne i det erhvervede selskab efterfølgende skifter skattemæssig status, vil aktierne dog ikke i relation til holdingkravet i § 36, stk. 6, 2. pkt., blive anset for afstået, og aktieombytningen vil således ikke blive skattepligtig på grund af statusskiftet.

Hvis det erhvervende selskab afstår aktierne i det erhvervede selskab inden for tre år efter ombytningsdatoen – og det ikke sker som led i en efterfølgende skattefri omstrukturering, jf. ovenfor - bliver ombytningen skattepligtig, og aktierne i det erhvervede selskab vil blive anset for afstået til tredjemand på ombytningstidspunktet. Aktionærerne kan dog undgå dette ved at ansøge om tilladelse hos SKAT efter bestemmelserne i § 36, stk. 1 eller stk. 3. Hvis skattefriheden herefter skal opretholdes, vil det dermed skulle sandsynliggøres over for SKAT, at ombytningen og den efterfølgende afståelse af aktierne i det erhvervede selskab er forretningsmæssigt begrundet. Afgørelsen heraf vil bero på en samlet konkret vurdering ud fra gældende praksis.

Den gældende bestemmelse i § 36 A, stk. 6, der afskærer det erhvervende selskab fra at fradrage uudnyttede tab på aktier i gevinst ved afståelse af aktier i det erhvervede selskab, videreføres ikke i det nye regelsæt. Det følger af, at selskaber som følge af de foreslåede ændringer ikke kan have uudnyttede kildeartsbegrænsede tab på aktier.

Den gældende bestemmelse i § 36 A, stk. 7, der begrænser det erhvervede selskabs adgang til at udlodde skattefrit udbytte m.v. til det erhvervende selskab, videreføres heller ikke i det nye regelsæt. Formålet med udbyttebegrænsningsreglen har været at forhindre, at det erhvervende selskabs avance på aktierne i det erhvervede selskab formindskes eller elimineres gennem udlodning af skattefrit udbytte m.v. Som følge af de foreslåede regler vedrørende beskatningen af selskabers avancer og vedrørende anskaffelsessummen for aktierne i det erhvervede selskab er bestemmelsen ikke længere nødvendig. Det samme gælder bestemmelsen i § 36 A, stk. 8, der knytter sig til udbyttebegrænsningsreglen i stk. 7.

Af kontrollensyn foreslås det, at den gældende bestemmelse i § 36 A, stk. 9, videreføres, jf. forslaget til § 36, stk. 7, 1. pkt. Det påhviler således fortsat det erhvervende selskab at give oplysning til SKAT om, at selskabet har deltaget i en skattefri ombytning uden tilladelse.

Samtidig foreslås det i § 36, stk. 7, 2. pkt., at det skal oplyses til SKAT, hvis det erhvervende selskab afstår aktier i det erhvervede selskab inden for 3 år efter aktieombytningen. I tilfælde,

hvor det erhvervende selskab er hjemmehørende her i landet, vil det være naturligt, at det er selskabet, der giver oplysningerne om afståelsen af aktier i det erhvervede selskab til SKAT. I de andre tilfælde, hvor der ombyttes til et erhvervende selskab, der er hjemmehørende i udlandet, vil det omvendt være naturligt, at det er aktionærerne i selskabet, der giver SKAT oplysningerne om selskabets afståelse af aktier.

Hvis holdingkravet i § 36, stk. 6, 2. pkt. som følge af en efterfølgende skattefri omstrukturering i sin restløbetid er blevet videreført til selskabsdeltageren henholdsvis det eller de deltagende selskaber i den efterfølgende omstrukturering efter bestemmelsen i § 36, stk. 6, 4. pkt., vil oplysningspligten efter § 36, stk. 7, 2. pkt., påhvile denne selskabsdeltager eller de deltagende selskaber.

Endelig foreslås det, at en skattefri aktieombytning altid vil kræve tilladelse fra SKAT, hvis en aktionær, der har bestemmende indflydelse i det erhvervede selskab, jf. ligningslovens § 2, ombytter aktier i dette selskab med aktier i et selskab, der er hjemmehørende i en stat, der ikke er medlem af EU/EØS, Færøerne eller Grønland, eller i en stat, som ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark.

Til nr. 50

Der foreslås en justering af reglerne om fraflytterbeskatning af personers aktiebeholdninger.

Fraflytterbeskatning af personers aktiebeholdninger er bl.a. betinget af, at vedkommende har været skattepligtig til Danmark i en eller flere perioder på i alt mindst 7 år inden for de seneste 10 år før fraflytningen. Med den nuværende udformning af reglerne er det imidlertid muligt under visse omstændigheder at komme udenom betaling af en ellers skyldig fraflytterskat.

Muligheden foreligger i de situationer, hvor personen ved fraflytningen fik henstand med betaling af fraflytterskatten, og hvor personen ved en tilbageflytning endnu ikke har betalt hele den skyldige fraflytterskat, dvs. der er en henstandssaldo på tilbageflytningstidspunktet.

I disse situationer vil indgangsværdierne for de aktier, der stadig ejes ved tilbageflytningen, blive nedsat. Med nedsættelsen af indgangsværdierne sikres en betaling af den endnu ikke afviklede del af gælden (den resterende henstandssaldo) gennem en større avance ved et senere salg af aktierne. Med kravet om skattepligt til Danmark i en eller flere perioder på i alt mindst 7 år inden for de seneste 10 år før fraflytningen, vil personen imidlertid kunne komme uden om betaling af den endnu ikke afviklede gæld på tilbageflytningstidspunktet. Dette kan ske ved at fraflytte Danmark en gang til, inden 7 års kravet er opfyldt. Kravet til skattepligt vil dermed ikke være opfyldt ved den 2. fraflytning og dermed udløses ingen fraflytterbeskatning. Og måtte personen vælge at flytte tilbage til Danmark for 2. gang, vil aktierne få tillagt nye indgangsværdier (uden nedsættelser).

På den baggrund foreslås det, at betingelsen om skattepligt i en eller flere perioder på i alt mindst 7 år inden for de seneste 10 år før fraflytningen ikke skal gælde i forhold til personer, der ved en tilbageflytning stadig ejede fraflytterbeskattede aktier, og hvor indgangsværdien for disse aktier blev nedsat, fordi der på tilbageflytningstidspunktet fortsat resterede en henstandssaldo.

Til nr. 51

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 18 og 19.

Til nr. 52

Der er tale om rettelse af en henvisningsfejl.

Til nr. 53 og 54

Der foreslås at ophæve bestemmelsen om fraflytterbeskatning af selskabers aktiebesiddelser, når aktier udgår af den begrænsede skattepligt efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a.

Begrundelsen er, at bestemmelsen er overflødig, da beskatning i de pågældende situationer er reguleret i selskabsskattelovens § 8, stk. 4. Det følger af bestemmelsen i selskabsskattelovens § 8, stk. 4, at overførsel af aktiver, som efter overførslen ikke længere er omfattet af dansk beskatning, internt i selskabet til et fast driftssted eller et hovedkontor i udlandet sidestilles med salg til koncernforbundet selskab til handelsværdien på overførselstidspunktet.

Til nr. 55

Den foreslåede nyaffattelse af aktieavancebeskatningslovens § 43 indebærer, at en række overgangsregler for selskaber, der ikke længere har betydning, ophæves. Den foreslåede regel i stk. 1 er dog en uændret videreførelse af den gældende regel i aktieavancebeskatningslovens § 43, stk. 3.

Det foreslåede stk. 2 svarer til den gældende bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 46, stk. 15. Ændringen foretages alene af ordensmæssige hensyn.

I stk. 3 foreslås en overgangsregel for selskabers uudnyttede kildeartsbegrænsede tab på aktier m.v. og konvertible obligationer, jf. aktieavancebeskatningslovens § 8, stk. 3, og § 9 A, stk. 3. Den nuværende bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 8, stk. 3, medfører, at tab på aktier ejet i mindre end 3 år kan fremføres til modregning i skattepligtige avancer på aktier ejet i mindre end 3 år. Tab på investeringsforeningsbeviser i akkumulerende investeringsforeninger og aktiebaserede udloddende investeringsforeninger behandles som aktier. Den nuværende bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 9 A, stk. 3, medfører, at tab på konvertible obligationer ejet i mindst 3 år kan fremføres til modregning i skattepligtige avancer på konvertible obligationer ejet i mindst 3 år og på aktier ejet i mindre end 3 år.

Det foreslås, at sådanne uudnyttede fradragsberettigede tab fortsat kan fremføres til modregning i skattepligtige aktieavance på porteføljeaktier, når tabene er realiseret i indkomstårene 2002-2009.

Tabene kan ikke udnyttes af et modtagende selskab efter en skattefri omstrukturering efter reglerne i fusionsskatteloven, jf. fusionsskattelovens § 8, stk. 8, jf. lovforslagets § 7, nr. 2. Det er i overensstemmelse med de gældende regler for disse tab.

Fradragsberettigede uudnyttede tab efter overgangsreglen kan fremføres til udnyttelse i senere indkomstår, hvis de ikke udnyttes i tidligere indkomstår.

Til nr. 56

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 21 – nyaffattelse af aktieavancebeskatningslovens § 21, stk. 1 og 2.

Til § 2

Til nr. 1-2 og 6

Det foreslås, at grundbeløbene i afskrivningsloven, der reguleres efter personskattelovens § 20, opjusteres til 2010-niveau. De nye grundbeløb har ifølge forslaget virkning fra indkomståret 2010.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af personskatteloven og andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat), der indebærer, at reguleringstallet i personskattelovens § 20 ”nulstilles”. Samtidig foreslås det som led i indfasningen af skattereformen, at beløbsgrænserne i skatte- og afgiftssystemet ikke reguleres i 2010.

Til nr. 3-5

I henhold til afskrivningslovens § 21, stk. 6, og § 24, stk. 5, 4. pkt., skal fysiske personer alene beskattes af 90 pct. af genvundne afskrivninger på bygninger eller installationer ved opgørelse af deres skattepligtige indkomst.

Det foreslås, at nedslaget i skattegrundlaget afskaffes, således at de fulde genvundne afskrivninger medregnes i den skattepligtige indkomst.

Til § 3

Til nr. 1

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 11, nr. 7 – nyaffattelse af ligningslovens § 16 A.

Til § 4

Til nr. 1 og 3

Der er tale om en tydeliggørelse af, at en tidligere nær medarbejder, jf. kildeskattelovens § 33 C, stk. 12, 2. pkt., ligestilles med en nær medarbejder, jf. kildeskattelovens § 33 C, stk. 12, 1. pkt., med hensyn til udlodning med succession fra et dødsbo.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 21 – nyaffattelse af aktieavancebeskatningslovens § 21, stk. 1 og 2.

Til § 5

Til nr. 1

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 11, nr. 7 – nyaffattelse af ligningslovens § 16 A. Det bemærkes, at den nuværende henvisning til ligningslovens § 16 A, stk. 10, under de gældende regler rettelig skulle være en henvisning til ligningslovens § 16 A, stk. 9.

Til nr. 2

Efter ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 5, skal sælger og køber i købsaftale, skøde eller på anden skriftlig måde foretage en fordeling af den samlede kontantomregnede afståelsessum på grund, bygninger, ejerboliger, herunder stuehus samt mælkekvoter. Det foreslås, at det præciseres, at det alene er mælkekvoter omfattet af ejendomsavancebeskatningsloven, der skal indgå i fordelingen af afståelsessummen efter § 4, stk. 5. Mælkekvoter omfattet af afskrivningslovens § 40 C skal ikke indgå i denne fordeling. Disse mælkekvoter skal indgå i en fordeling af den samlede kontantomregnede salgssum efter reglerne i afskrivningslovens § 45, stk. 2.

Til nr. 3

Det foreslås, at ejere af fredede bygninger, der har valgt at anvende Ligningsrådets anvisning om forfald pr. år, ikke kan opnå et dobbelt fradrag for forbedringsudgifter.

Ligningsrådet har i en bindende forhåndsbesked (SKM2005.238.LR) fastslået, at afholdte udgifter på fredede ejendomme, der er fradraget i overensstemmelse med forfald pr. år reglen, ikke kan tillægges anskaffelsessummen ved opgørelsen af fortjenesten ved afståelse af fast ejendom. Dermed kan der ikke opnås dobbelt fradrag for udgifter, der fradrages i det indkomstår,

hvor forbedringen foretages (straksfradrages).

De gældende regler betyder imidlertid, at der er en begrænset mulighed for dobbeltfradrag, når fradragene fremføres til senere indkomstår. Dobbeltfradrag kan således opnås, hvor der i et år er afholdt en så stor forbedringsudgift, at den ikke kan rummes i saldoen under forfald pr. år – reglen for det pågældende år. Den overskydende del af forbedringsudgiften fremføres til fradrag i efterfølgende år. Da denne del af forbedringsudgiften dermed ikke er straksfradraget vil denne del af forbedringsudgiften både kunne fradrages ved indkomstopgørelsen og tillægges anskaffelsessummen efter ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 2, 1. pkt.

Med den foreslåede ændring sikres, at ejere af fredede ejendomme ikke længere kan opnå dobbelt fradrag.

Til nr. 4

Det foreslås, at grundbeløbet i ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 2, der reguleres efter personskattelovens § 20, opjusteres til 2010-niveau. Det nye grundbeløb har ifølge forslaget virkning fra indkomståret 2010.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af personskatteloven og andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat), der indebærer, at reguleringstallet i personskattelovens § 20 ”nulstilles”. Samtidig foreslås det som led i indfasningen af skattereformen, at beløbsgrænserne i skatte- og afgiftssystemet ikke reguleres i 2010.

Til nr. 5

Det foreslås, at der ikke længere kan genanbringes gevinst ved salg af fast ejendom i nogen form for fast ejendom, der udlejes (herunder bortforpagtes).

Beskatning af gevinst ved salg af en erhvervsjendom kan efter de gældende regler udskydes ved at genanbringe gevinsten i en ny erhvervsjendom. Ved genanbringelse nedsættes anskaffelsessummen på den nyerhvervede ejendom med avancen på den afståede ejendom. Der kan dog ikke genanbringes gevinst i fast ejendom, der udlejes, bortset fra fast ejendom, der benyttes til landbrug, gartneri, planteskole, frugtplantage eller skovbrug.

Det er også muligt at genanbringe i en udlejningsejendom, der er beliggende på en landbrugsejendom, og som ikke indgår i en landbrugsmæssig virksomhed, blot den samlede ejendom ikke ændrer karakter. Der vil f.eks. kunne genanbringes i en lade, der ombygges til kontorer eller ferieejendomme og efterfølgende udlejes.

Der ses ikke at være nogen begrundelse for sondringen mellem forskellige former for udlejning af

fast ejendom i relation til ejendomsavancebeskatningen. Udlejning af fast ejendom bør behandles efter de samme regler.

For en landmand, der køber 5 landbrugsejendomme, hvor landbrugsjorden anvendes i landbrugsvirksomheden og 4 af stuehusene udlejes, betyder ændringen alene, at der ikke længere kan genanbringes fortjeneste i de 4 udlejede stuehuse. Fortjeneste vil fortsat kunne genanbringes i landbrugsjorden.

For en landmand, der køber en landbrugsejendom, og vil bortforpagte en begrænset del af ejendommen til naboen, f.eks. som græsningsareal for naboens køer, vil forslaget betyde, at der ikke længere kan genanbringes fortjeneste i det areal, der bortforpagtes. Derimod kan der fortsat genanbringes i den øvrige del af landbrugsjorden.

[Kommentar til Justitsministeriet: Det skal bemærkes, at § 6A, stk. 1, i den nuværende lovbekendtgørelse af ejendomsavancebeskatningsloven er fejlaftatt, jf. således den redaktionelle note til lovbekendtgørelsen. Ved lov nr. 406 af 8. maj 2006 blev § 6 A, stk. 1, 4. pkt., nyaffattet. Ved en fejl blev den nyfattede bestemmelse indsat som 6. pkt. i § 6 A, stk. 1, mens det tidligere § 6 A, stk. 1, 4. pkt., henstår uændret i lovbekendtgørelsen.]

Til nr. 6

Gevinst ved salg af en erhvervsejendom kan genanbringes i Danmark eller i udlandet. Der er ingen geografisk begrænsning. Der blev åbnet for genanbringelse i udenlandske ejendomme i 2004, og der er i de senere år set en stor vækst i antallet af genanbringelser i udlandet. Det er meget svært at kontrollere genanbringelse i udenlandske ejendomme, og selvom der findes en dobbeltbeskatningssaftale, vil skattemyndighederne ikke nødvendigvis modtage oplysninger om salg af den ejendom, hvori gevinsten er genanbragt.

Det foreslås derfor, at genanbringelser kun kan ske i fast ejendom på Færøerne, i Grønland og i lande, som er medlemmer af EU/EØS, og som udveksler oplysninger med de danske skattemyndigheder.

Til nr. 7-8

De foreslåede ændringer har til formål at udvide den såkaldte parcelhusregel, så gevinst ved afståelse af ejerbolig inkl. værdien af et grundareal på under 1400 m² er skattefri, hvis

- 1) ejeren har anmodet om, at der vedrørende ejendommen foretages en matrikulær udstykning af et grundareal efter lov om udstykning og anden registrering i matriklen, og
- 2) ejeren, inden sagsbehandlingen af anmodningen om udstykning er færdigbehandlet, ifølge erklæring fra de sociale myndigheder er flyttet fra ejendommen til en beskyttet bolig eller til et plejehjem.

Med ændringerne sikres, at en ejer, der må flytte på plejehjem før en udstykningssag er afsluttet, skattemæssigt behandles på samme måde som en ejer, der bebor ejendommen efter afslutningen af en udstykningssag.

Baggrunden for forslaget er, at de gældende regler ikke i alle situationer virker hensigtsmæssige, når en ejer af en fast ejendom pga. forværring af sundhedstilstanden må fraflytte en fast ejendom. Dette kan illustreres på følgende måde.

En ejer havde beboet et parcelhus med et grundareal over 1400 m² i en årrække. Det var muligt at udstykke et grundareal fra grunden. For at kunne sælge den del af ejendommen skattefrit, hvor parcelhuset var beliggende, indledte ejeren en udstykningssag. Før udstykningssagen blev afsluttet, fik ejeren tilbudt en beskyttet bolig. Ejeren flyttede derfor til en beskyttet bolig, inden udstykningssagen var afsluttet.

Da ejeren ikke havde boet på ejendommen efter, at udstykningen var afsluttet, opfyldte ejeren ikke betingelserne for skattefrihed af gevinsten ved salg af begge ejendomme, inkl. den ejendom, hvor parcelhuset ligger.

Gevinsten blev derfor beskattet. Hvis ejeren var blevet boende i ejendommen, indtil efter udstykningssagen var afsluttet, havde gevinsten ved salg af parcelhuset, inkl. et grundareal på under 1400 m², været skattefri.

Til § 6

Til nr. 1-3

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 12, nr. 2-3.

Til § 7

Til nr. 1 og 3

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 7, nr. 2.

Til nr. 2

Det foreslås, at fonde under visse betingelser skal anvende realisationsprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på porteføljeaktier, dvs. aktier omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 9.

Der er tale om en undtagelse fra forslaget om, at selskaber og fonde skal anvende lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab porteføljeaktier, jf. lovforslagets § 1, nr. 30.

I lighed med den undtagelse fra lagerprincippet som foreslås for andelsbeviser i andelsforeninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3, og for aktier i selskaber m.v., hvis formål er at fremme aktionærernes fælles erhvervsmæssige interesser gennem deres deltagelse som aftagere, leverandører m.m., foreslås en undtagelse fra lagerprincippet for aktier, der er ejet af fonde, og som ikke kan omsættes frit.

Bestemmelsen omfatter fonde omfattet af fondsbeskatningslovens § 1, stk. 1, nr. 1, dvs. fonde, der er omfattet af lov om fonde og visse foreninger eller lov om erhvervsdrivende fonde, medmindre fonden er undtaget fra disse love.

Det er et krav, at fondens vedtægter indeholder en bestemmelse om, at aktierne ikke er frit omsættelige, og at den pågældende vedtægtsbestemmelse kun kan ændres efter tilladelse fra fondsmyndigheden. Det er således et utvetydigt krav, at vedtægterne indeholder en udtrykkelig bestemmelse om, at aktierne ikke kan omsættes. Uanset kravet om uomsættelighed accepteres det dog, at fondens vedtægter indeholder en bestemmelse om, at fonden kan overdrage aktier til en anden fond omfattet af fondsbeskatningslovens § 1, stk. 1, nr. 1, når blot den fond, der erhverver aktierne, har samme stifter, som den fond, der afstår aktierne. En sådan bestemmelse fratager således ikke fonden muligheden for at anvende realisationsprincippet på fondens porteføljeaktier.

For fonde omfattet af lov om fonde og visse foreninger er det ved bekendtgørelse nr. 367 af 11. maj 2004 om anbringelse og bestyrelse af fondes midler (anbringelsesbekendtgørelsen) fastsat, at disse fonde ikke kan råde over de deponerede aktiver ved salg eller på anden måde uden fondsmyndighedens tilladelse. Ved samme bekendtgørelse er dog tillige fastsat, at dette ikke er til hinder for en ombytning af aktiverne, hvorved forstås en omlægning af kapitalen ved salg af værdipapirer og køb af andre værdipapirer. Ombytningsadgangen betyder, at anbringelsesbekendtgørelsen ikke i sig selv er tilstrækkelig til at opfylde betingelsen om, at aktierne ikke må kunne omsættes. Fondens vedtægter skal indeholde en udtrykkelig bestemmelse om, at aktierne ikke kan omsættes.

Begrundelsen for adgangen til at anvende realisationsprincippet er, at fonden gennem sine vedtægter er bundet på en sådan måde, at aktierne ikke kan afstås, hvorfor lagerprincippet kan blive en økonomisk belastning for fonden. På den baggrund foreslås det, at det kun er de situationer, hvor bestemmelser om manglende omsættelighed er indeholdt i eksisterende vedtægter, at der er mulighed for anvendelse af realisationsprincippet. Eksisterende vedtægter er defineret som vedtægter, der var gældende den 1. marts 2009.

Ved udformningen af bestemmelsen er der således lagt vægt på, at det ikke skal være muligt at undgå lagerprincippet ved gennem en ændring af eksisterende vedtægter at indføre bestemmelser om uomsættelighed eller ved at stifte fonde med en født vedtægtsbestemmelse om uomsættelighed.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 14, nr. 20.

Til § 8

Til nr. 1 og 2

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 10.

Til nr. 3-5

Fusionsskattelovens § 10, stk. 1, indebærer, at gevinst og tab på aktier i det indskydende selskab, der annulleres af det modtagende selskab ved en fusion, ikke medregnes ved indkomstopgørelsen.

Det foreslås, at bestemmelsen ændres, så det modtagende selskabs aktier i det indskydende selskab anses for afstået ved fusionen, hvis det modtagende selskabs andel af kapitalen i det indskydende selskab er mindre end 10 pct. Da de pågældende aktier vil være undergivet lagerbeskatning, medfører ændringen alene, at værdiændringen fra begyndelsen af det pågældende indkomstår og indtil fusionsdatoen medregnes ved indkomstopgørelsen. Hvis det modtagende og indskydende selskab er koncernforbundne, vil der som hidtil ikke ske beskatning.

Ophævelsen af den gældende § 10, stk. 2, er en konsekvensændring som følge af forslaget til ny § 10 i aktieavancebeskatningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, hvorefter selskabers gevinst og tab på egne aktier ikke skal medregnes ved indkomstopgørelsen. Hertil kommer, at ligningslovens § 16 A, stk. 11, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 12, nr. 7, hvor ligningslovens § 16 A nyaffattes.

Til nr. 6

Den gældende regel i § 15 a, stk. 1, 4. pkt., giver adgang til at foretage skattefri spaltning uden tilladelse fra SKAT, hvis selskabsdeltagere, der er selskaber, anser vederlagsaktierne for anskaffet på spaltningstidspunktet efter reglen i § 15 b, stk. 7, og udlodning fra det eller de modtagende selskaber sker i overensstemmelse med de særlige regler i § 15 b, stk. 8. Forudsætningen for disse betingelser er ikke længere til stede, når selskaber efter forslaget er skattefri af gevinst på datterselskabsaktier, og selskaber som udgangspunkt lagerbeskattes af aktier, som ikke er datterselskabsaktier.

Det foreslås i stedet, at adgangen til at foretage skattefri spaltning uden tilladelse fra SKAT som udgangspunkt gøres betinget af, at selskaber, der efter spaltningen ejer mere end 10 pct. af kapitalen i et af de deltagende selskaber, ikke afstår aktier i det eller de pågældende selskaber i en periode på tre år efter spaltningsdatoen. Dette holdingkrav fremgår af forslaget til § 15 a, stk. 1, 5. pkt. og svarer til de holdingkrav, der stilles ved skattefri aktieombytning og skattefri tilførsel af aktiver uden tilladelse. Der henvises i den forbindelse også til bemærkningerne til forslaget § 1,

nr. 48 og § 8, nr. 11.

For at gøre det muligt at foretage efterfølgende skattefri omstruktureringer kan aktierne i de i spaltningen deltagende selskaber i den nævnte periode – uanset holdingkravet i § 15 a, stk. 1, 5. pkt. – afstås i forbindelse med en skattefri omstrukturering af den pågældende selskabsdeltager, der ejer mere end 10 pct. af kapitalen, eller af et af de deltagende selskaber. Det er dog en betingelse herfor, at der ved den efterfølgende omstrukturering alene sker vederlæggelse med aktier, jf. den foreslåede bestemmelse i § 15 a, stk. 1, 6. pkt.

Selskabsdeltageren vil således ikke i relation til betingelsen i § 15 a, stk. 1, 5. pkt. blive anset for at have afstået aktierne i et deltagende selskab, hvis for eksempel:

1. selskabsdeltageren efterfølgende ved en skattefri aktieombytning ombytter aktierne i et deltagende selskab med aktier i et mellemliggende holdingselskab,
2. selskabsdeltageren efterfølgende spaltes ved en ny skattefri spaltning, og selskabets aktier i et af de selskaber, der har deltaget i den forudgående spaltning, i den forbindelse overdrages til et eller flere af de modtagende selskaber,
3. et selskab, der har deltaget i den forudgående spaltning, efterfølgende spaltes skattefrit, eller
4. selskabsdeltageren eller et af de deltagende selskaber efterfølgende indgår i en skattefri fusion.

I tilfælde hvor der efter en skattefri spaltning uden tilladelse gennemføres en skattefri omstrukturering som nævnt i § 15 a, stk. 1, 6. pkt., vil holdingkravet i § 15 a, stk. 1, 5. pkt. vedrørende spaltningen i sin restløbetid blive videreført og finde anvendelse på selskabsdeltageren henholdsvis det eller de deltagende selskaber i den efterfølgende omstrukturering, jf. den foreslåede bestemmelse i § 15 a, stk. 1, 7. pkt. Formålet hermed er at sikre, at betingelsen i § 15 a, stk. 1, 5. pkt. ikke kan omgås ved at gennemføre flere skattefri omstruktureringer uden tilladelse i forlængelse af hinanden med henblik på at omgå en avancebeskatning.

Ved siden af den beskrevne videreførelse af holdingkravet fra den forudgående spaltning vil en efterfølgende skattefri omstrukturering uden tilladelse i sig selv være betinget af et nyt holdingkrav vedrørende visse af aktierne i de deltagende selskaber.

Dette indebærer, at aktierne i et selskab efter omstændighederne både kan være omfattet af et holdingkrav vedrørende den forudgående spaltning (i restløbetiden) og af et nyt holdingkrav vedrørende den efterfølgende skattefri omstrukturering. Hvis sådanne aktier afstås inden udløbet af restløbetiden af holdingkravet vedrørende den forudgående spaltning, vil både spaltningen og den efterfølgende omstrukturering blive skattepligtige. Hvis aktierne derimod afstås efter udløbet

af restløbetiden af holdingkravet vedrørende spaltningen, men inden udløbet af holdingkravet vedrørende den efterfølgende skattefri omstrukturering, vil alene den efterfølgende omstrukturering blive skattepligtig.

De foreslåede regler illustreres nærmere i det følgende.

Hvis et holdingselskab (H) efter de foreslåede regler om skattefri spaltning uden tilladelse har gennemført en skattefri ophørsspaltning af et 100 pct. ejet driftsselskab (D) til to modtagende selskaber (D1 og D2), vil det være en betingelse for skattefriheden, at H ikke afstår aktierne i D1 og D2 i en periode på tre år efter spaltningstidspunktet, jf. forslaget til § 15 a, stk. 1, 5. pkt.

H vil dog – uden at skattefriheden af spaltningen berøres – kunne ombytte aktierne i D1 og/eller D2 med aktier i et mellemholdingselskab (M). Ved den efterfølgende aktieombytning vil holdingkravet vedrørende den forudgående spaltning i sin restløbetid finde anvendelse på H's aktier i M, mens der for M's aktier i D1 og/eller D2 vil gælde et nyt holdingkrav.

Spaltningen vil også – uden at skattefriheden berøres – kunne efterfølges af en skattefri spaltning af H, for eksempel således at H ophører, og aktierne i D1 og D2 overdrages til henholdsvis det ene og det andet af to modtagende selskaber (H1 og H2). Ved en sådan efterfølgende spaltning vil holdingkravet vedrørende den forudgående spaltning i sin restløbetid finde anvendelse på H1's og H2's aktier i henholdsvis D1 og D2. Der vil samtidig efter omstændighederne gælde et nyt holdingkrav vedrørende aktierne i H1 og H2.

På tilsvarende vis vil skattefriheden af spaltningen kunne opretholdes, hvis D1 eller D2 efterfølgende spaltes skattefrit. Hvis for eksempel D1 ophørsspaltes til to modtagende selskaber (D3 og D4), vil holdingkravet vedrørende den forudgående spaltning i sin restløbetid finde anvendelse på H's aktier i D3 og D4, og samtidig vil aktierne være omfattet af et nyt holdingkrav vedrørende den efterfølgende spaltning. Det er ovenfor beskrevet, hvad konsekvenserne af sådanne to konkurrerende holdingkrav vil være ved en efterfølgende afståelse.

Endelig vil heller ikke tilfælde, hvor H henholdsvis D1 og D2 efterfølgende ophører ved en skattefri fusion, gøre spaltningen skattepligtig. Hvis H ophører ved en skattefri fusion, vil holdingkravet i § 15 a, stk. 1, 5. pkt. vedrørende den forudgående spaltning i restløbetiden finde anvendelse på det modtagende selskabs aktier i D1 og D2. Hvis det omvendt er D1 eller D2, der ophører ved en skattefri fusion, vil holdingkravet i restløbetiden gælde for H's aktier i det ved fusionen modtagende selskab.

Hvis et selskab, der efter en skattefri spaltning uden tilladelse ejer mere end 10 pct. af kapitalen i

et af de deltagende selskaber, afstår aktierne inden for tre år efter spaltningsdatoen - og det ikke sker som led i en efterfølgende skattefri omstrukturering, jf. ovenfor - bliver spaltningen skattepligtig. Dette kan dog – på samme vis som det foreslås i reglerne vedrørende skattefri aktieombytning og skattefri tilførsel af aktiver uden tilladelse – undgås, hvis der ansøges om tilladelse hos SKAT efter bestemmelsen i § 15 a, stk. 1, 2. pkt. Hvis skattefriheden herefter skal opretholdes, vil det dermed skulle sandsynliggøres over for SKAT, at spaltningen og den efterfølgende afståelse af aktierne i et deltagende selskab er forretningsmæssigt begrundet. Afgørelsen heraf vil bero på en samlet konkret vurdering ud fra gældende praksis.

Det følger af forslaget til bestemmelsen i aktieavancebeskatningslovens § 33 A, at aktier, der skifter skattemæssig status, skal anses for afstået og anskaffet igen på tidspunktet for skiftet af den skattemæssige status til handelsværdien på dette tidspunkt. I tilfælde, hvor en skattefri spaltning er gennemført uden tilladelse, og hvor aktierne i et af de deltagende selskaber efterfølgende skifter skattemæssig status, vil aktierne dog ikke i relation til holdingkravet i § 15 a, stk. 1, 5. pkt., blive anset for afstået, og spaltningen vil således ikke blive skattepligtig på grund af statusskiftet.

Den gældende henvisning i § 15 a, stk. 1, 5. pkt., til § 15 b, stk. 3, om selvangivelse for det indskydende selskab i en ophørsspaltning og hæftelse for skattekrav m.v. foreslås ophævet, da den skønnes overflødig. § 15 b, stk. 3, gælder for alle skattefri spaltninger – uanset om spaltningen foretages med eller uden tilladelse fra SKAT.

De gældende regler i § 15 a, stk. 1, 6.-8. pkt., opregner nogle tilfælde, hvor der ikke efter gældende regler kan gennemføres en skattefri spaltning uden tilladelse fra SKAT.

Det foreslås, at den gældende bestemmelse i § 15 a, stk. 1, 6. pkt., videreføres uændret. Bestemmelsen omfatter den situation, hvor det indskydende selskab har mere end en selskabsdeltager, og en eller flere af disse selskabsdeltagere har været selskabsdeltagere i mindre end 3 år uden at have rådet over flertallet af stemmerne og samtidig er eller ved spaltningen bliver selskabsdeltager eller selskabsdeltagere i det modtagende selskab, hvor de tilsammen råder over flertallet af stemmerne.

Formålet med bestemmelsen er at undgå, at det indskydende selskab via reglerne om skattefri spaltning uden tilladelse reelt afstår aktiver til en tredjepart, uden at der sker beskatning. Uden denne regel vil en skattefri spaltning uden tilladelse kunne tilrettelægges på den måde, at en tredjepart (køberen af aktiverne) forud for spaltningen indskyder købesummen ved en kapitalforhøjelse og derved bliver aktionær i det indskydende selskab. Ved spaltningen modtager køberen aktier i det selskab, der får overdraget de pågældende aktiver, mens de oprindelige aktionærer vederlægges med aktier i det eller de andre modtagende selskaber.

Da det maskerede salg af aktiverne sker i forbindelse med selve spaltningen - og ikke efterfølgende ved afhændelse af vederlagsaktierne i det selskab, der får overdraget de pågældende aktiver - er det ikke muligt at forhindre den beskrevne udnyttelse af adgangen til skattefri spaltning uden tilladelse gennem kravet om, at vederlagsaktierne ikke må afstås i en vis periode efter spaltningen.

Den gældende regel i § 15 a, stk. 1, 7. pkt., skal forhindre, at grenspaltninger, hvor den nominelle aktiekapital i det indskydende selskab ikke ændres, anvendes til at konvertere en ellers skattepligtig gevinst på aktier til skattefrit udbytte. Reglen indebærer, at en skattefri grenspaltning ikke kan gennemføres uden tilladelse, hvis en selskabsdeltager, der kan modtage skattefrit udbytte fra det indskydende selskab, og som helt eller delvis vil være skattepligtig ved salg af aktier i det indskydende selskab, vederlægges med andet end aktier i de(t) modtagende selskab(er).

SKAT har som følge af denne bestemmelse mulighed for at vurdere, om hovedformålet eller et af hovedformålene med grenspaltningen er at nedsætte værdien af aktierne i det indskydende selskab, så en selskabsaktionær kan undgå beskatning af en ellers skattepligtig aktieavance. Er der tale om et sådant formål, kan skatteforvaltningen nægte tilladelse til den skattefri grenspaltning eller stille vilkår for en tilladelse.

Med den foreslåede harmonisering af beskatningen af udbytter og avancer vil reglen fremover kun have betydning, hvor der er tale om næringsaktier for selskabet. Det foreslås, at dette kommer til at fremgå af bestemmelsens ordlyd.

Den gældende regel i § 15 a, stk. 1, 8. pkt., medfører, at et selskab ikke kan spaltes uden tilladelse fra SKAT, hvis en selskabsdeltager, der er hjemmehørende i udlandet har bestemmende indflydelse over selskabet, jf. ligningslovens § 2. Bestemmelsen skal forhindre, at en afståelse af aktiver, der ellers skulle beskattes i Danmark hos det indskydende selskab, ved en spaltning hurtigt efterfulgt af et salg af aktier i det indskydende eller modtagende selskab, konverteres til en aktieavance, der beskattes i udlandet.

Der er som udgangspunkt ikke grund til at skelne mellem de tilfælde, hvor et skattepligtigt salg konverteres til en aktieavance, der ikke beskattes i Danmark, som følge af, at der er tale om en udenlandsk selskabsdeltager, og de tilfælde, hvor aktieavancen blot er skattefri i Danmark. Det foreslås dog, at skattefri spaltning altid kræver tilladelse fra SKAT, hvis en selskabsdeltager, som har bestemmende indflydelse i det indskydende selskab, jf. ligningslovens § 2, er hjemmehørende i en stat, der ikke er medlem af EU/EØS, Færøerne eller Grønland, eller en stat, som ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark.

Det er en betingelse for at gennemføre en skattefri spaltning uden tilladelse, at selskaber, der efter spaltningen ejer mere end 10 pct. af kapitalen i et af de deltagende selskaber, ikke afstår aktier i det eller de pågældende selskaber i en periode på tre år efter spaltningsdatoen, jf. forslaget til § 15 a, stk. 1, 5. pkt. Tilsvarende er en skattefri tilførsel af aktiver uden tilladelse betinget af, at det indskydende selskab ikke afstår aktier i det modtagende selskab i en periode på tre år efter tilførselsdatoen, jf. forslaget til § 15 c, stk. 1, 5. pkt.

Det foreslås, at det skal oplyses til SKAT, hvis der afstås aktier i ovennævnte tilfælde. I tilfælde, hvor det selskab, der sælger de omhandlede aktier, er hjemmehørende her i landet, vil det være naturligt, at det er selskabet, der giver oplysningerne om afståelsen af aktierne til SKAT. I de andre tilfælde, hvor selskabet er hjemmehørende i udlandet, vil det omvendt være naturligt, at det er aktionærerne i selskabet, der giver SKAT oplysningerne om selskabets afståelse af aktier.

Hvis holdingkravene i § 15 a, stk. 1, 5. pkt. henholdsvis i § 15 c, stk. 1, 5. pkt. som følge af en efterfølgende skattefri omstrukturering i deres restløbetid er blevet videreført til selskabsdeltageren henholdsvis det eller de deltagende selskaber i den efterfølgende omstrukturering efter bestemmelserne i § 15 a, stk. 1, 7. pkt. henholdsvis § 15 c, stk. 1, 7. pkt. vil oplysningspligten vedrørende afståelse af aktier påhvile denne selskabsdeltager eller de deltagende selskaber.

Til nr. 8

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 12, nr. 7, der nyaffatter ligningslovens § 16 A. Anvendelsesområdet for bestemmelsen indskrænkes dog som følge af forslaget.

Som udgangspunkt beskattes vederlag med andet end aktier i det eller de modtagende selskaber ved en grenspaltning som udbytte, jf. fusionsskattelovens § 15 b, stk. 4. Hvis aktionæren er et selskab, der kan modtage skattefrit udbytte fra det indskydende selskab, og selskabsaktionæren nedbringer sin ejerandel i det indskydende selskab, vil vederlaget dog blive beskattet efter reglerne i aktieavancebeskatningsloven.

Med den foreslåede harmonisering af beskattningen af udbytter og avancer vil reglen fremover kun have betydning, hvor der er tale om næringsaktier for selskabet.

Til nr. 9

Efter den gældende bestemmelse i § 15 b, stk. 6, kan aktionærer i et udenlandsk selskab, som spaltes, og som ikke er omfattet af begrebet ”selskab i en medlemsstat”, anvende de almindelige regler i § 15 b, stk. 4. Hvis det sker uden tilladelse fra SKAT, er aktionærer, der er selskaber, underlagt de særlige regler om anskaffelsestidspunkt for vederlagsaktierne og udbyttebegrænsning, jf. § 15 b, stk. 7 og 8.

Det foreslås, at reglen ændres, så det altid er muligt at anvende reglerne i § 15 b, stk. 4, når et udenlandsk selskab, som ikke er omfattet af begrebet ”selskab i en medlemsstat”, spaltes, uanset om den danske aktionær er et selskab eller en person.

Til nr. 10

Det foreslås, at reglerne i § 15 b, stk. 7-9, ophæves. Der tale om værnsregler, som bygger på en forudsætning om, at vederlagsaktier vil være skattepligtige, hvis de afstås inden 3 år. Denne forudsætning bortfalder imidlertid med forslaget om, at udbytte og aktieavancer vedrørende datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier ikke beskattes.

Værnsreglerne foreslås erstattet med en bestemmelse om, at skattefriheden for spaltningen ikke kan opretholdes, hvis selskabsdeltagere, der er selskaber, afstår aktier i et af de deltagende selskaber i spaltningen i en periode på 3 år efter spaltningsdatoen. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 8, nr. 6.

Til nr. 11

Når selskaber efter forslaget er skattefri af gevinst på datterselskabsaktier, og selskaber som udgangspunkt lagerbeskattes af aktier, som ikke er datterselskabsaktier, bortfalder forudsætningen om, at et hurtigt salg vil medføre beskatning af en gevinst på vederlagsaktierne. De gældende betingelser (anskaffelsestidspunkt og udbyttebegrænsning) for at gennemføre en skattefri tilførsel af aktiver uden tilladelse, skal derfor erstattes af andre regler, der kan fjerne incitamentet til et hurtigt efterfølgende salg af aktierne.

Det foreslås, at en skattefri tilførsel af aktiver uden tilladelse fra SKAT som udgangspunkt gøres betinget af, at det indskydende selskab ikke afstår aktier i det modtagende selskab i en periode på tre år efter tilførselsdatoen. Dette holdingkrav fremgår af forslaget til § 15 c, stk. 1, 5. pkt. og svarer til de holdingkrav, der stilles ved skattefri aktieombytning og skattefri spaltning uden tilladelse. Der henvises i den forbindelse også til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 48 og § 8, nr. 6.

For at gøre det muligt at foretage efterfølgende skattefri omstruktureringer kan aktierne i det modtagende selskab i den nævnte periode – uanset holdingkravet i § 15 c, stk. 1, 5. pkt. – afstås i forbindelse med en skattefri omstrukturering af det indskydende eller det modtagende selskab, hvis der ved denne efterfølgende omstrukturering alene sker vederlæggelse med aktier, jf. den foreslåede bestemmelse i § 15 c, stk. 1, 6. pkt.

Det indskydende selskab vil således ikke i relation til betingelsen i § 15 c, stk. 1, 5. pkt. blive anset for at have afstået aktierne i det modtagende selskab, hvis for eksempel:

1. det indskydende selskab efterfølgende ved en skattefri aktieombytning ombytter aktierne i det modtagende selskab med aktier i et mellemliggende holdingselskab,
2. det indskydende selskab efterfølgende spaltes skattefrit, og aktierne i det modtagende selskab overdrages til et eller flere selskaber,
3. det modtagende selskab efterfølgende spaltes skattefrit, eller
4. det indskydende eller det modtagende selskab efterfølgende indgår i en skattefri fusion.

I tilfælde hvor der efter en skattefri tilførsel af aktiver uden tilladelse gennemføres en skattefri omstrukturering som nævnt i § 15 c, stk. 1, 6. pkt., vil holdingkravet i § 15 c, stk. 1, 5. pkt. vedrørende tilførslen i sin restløbetid finde anvendelse på selskabsdeltageren henholdsvis det eller de deltagende selskaber i den efterfølgende omstrukturering, jf. den foreslåede bestemmelse i § 15 c, stk. 1, 7. pkt. Formålet hermed er at sikre, at betingelsen i § 15 c, stk. 1, 5. pkt. ikke kan omgås ved at gennemføre flere skattefri omstruktureringer uden tilladelse i forlængelse af hinanden med henblik på at omgå en avancebeskatning.

Ved siden af den beskrevne videreførelse af holdingkravet fra den forudgående tilførsel af aktiver vil en efterfølgende skattefri omstrukturering uden tilladelse i sig selv være betinget af et nyt holdingkrav vedrørende visse af aktierne i de deltagende selskaber.

Dette indebærer, at aktierne i et selskab efter omstændighederne både kan være omfattet af et holdingkrav vedrørende den forudgående tilførsel af aktiver (i restløbetiden) og af et nyt holdingkrav vedrørende den efterfølgende skattefri omstrukturering. Hvis sådanne aktier afstås inden udløbet af restløbetiden af holdingkravet vedrørende den forudgående tilførsel, vil både tilførslen og den efterfølgende omstrukturering blive skattepligtige. Hvis aktierne derimod afstås efter udløbet af restløbetiden af holdingkravet vedrørende tilførslen, men inden udløbet af holdingkravet vedrørende den efterfølgende skattefri omstrukturering, vil alene den efterfølgende omstrukturering blive skattepligtig.

De foreslåede regler illustreres nærmere i det følgende.

Hvis et selskab (H) efter de foreslåede regler om skattefri tilførsel af aktiver uden tilladelse har overdraget sin driftsaktivitet til et datterselskab (D), vil det være en betingelse for skattefriheden, at det indskydende selskab (H) ikke afstår aktierne i det modtagende selskab (D) i en periode på tre år efter tilførselstidspunktet, jf. forslaget til § 15 c, stk. 1, 5. pkt.

H vil dog – uden at skattefriheden af tilførslen berøres – kunne ombytte aktierne i D med aktier i et mellemholdingselskab (M). Ved den efterfølgende aktieombytning vil holdingkravet vedrørende den forudgående tilførsel af aktiver i sin restløbetid finde anvendelse på H's aktier i M, mens der for M's aktier i D vil gælde et nyt holdingkrav.

Tilførslen af aktiver vil også – uden at skattefriheden berøres – kunne efterfølges af en skattefri spaltning af H, for eksempel således at H ophører, og aktierne i D overdrages til et eller flere modtagende selskaber (H1 og H2). Ved en sådan spaltning vil holdingkravet vedrørende den forudgående tilførsel af aktiver i sin restløbetid finde anvendelse på H1's og H2's aktier i D, mens der efter omstændighederne vil gælde et nyt holdingkrav vedrørende aktierne i H1 og H2.

På tilsvarende vis vil skattefriheden af tilførslen kunne opretholdes, hvis D skattefrit spaltes med ophør til to modtagende selskaber (D1 og D2). Efter en sådan spaltning vil holdingkravet vedrørende den forudgående tilførsel af aktiver i sin restløbetid finde anvendelse på H's aktier i D1 og D2, og samtidig vil aktierne være omfattet af et nyt holdingkrav vedrørende spaltningen. Det er ovenfor beskrevet, hvad konsekvenserne af sådanne to konkurrerende holdingkrav vil være ved en efterfølgende afståelse.

Endelig vil heller ikke tilfælde, hvor H eller D efterfølgende ophører ved en skattefri fusion, gøre tilførslen af aktiver skattepligtig. Hvis H ophører ved en skattefri fusion, vil holdingkravet i § 15 c, stk. 1, 5. pkt. vedrørende den forudgående tilførsel i restløbetiden finde anvendelse på det modtagende selskabs aktier i D. Hvis det omvendt er D, der ophører ved en skattefri fusion, vil holdingkravet i restløbetiden gælde for H's aktier i det ved fusionen modtagende selskab.

Hvis det indskydende selskab afstår aktierne i det modtagende selskab inden for tre år efter tilførselsdatoen – og det ikke sker som led i en efterfølgende skattefri omstrukturering, jf. ovenfor – bliver tilførslen skattepligtig. Dette kan dog – på samme vis som det foreslås i reglerne vedrørende skattefri aktieombytning og skattefri spaltning uden tilladelse – undgås, hvis der ansøges om tilladelse hos SKAT efter bestemmelsen i § 15 c, stk. 1, 2. pkt. Hvis skattefriheden herefter skal opretholdes, vil det dermed skulle sandsynliggøres over for SKAT, at tilførslen og den efterfølgende afståelse af aktierne i det modtagende selskab er forretningsmæssigt begrundet. Afgørelsen heraf vil bero på en samlet konkret vurdering ud fra gældende praksis.

Det følger af forslaget til bestemmelsen i aktieavancebeskatningslovens § 33 A, at aktier, der skifter skattemæssig status, skal anses for afstået og anskaffet igen på tidspunktet for skiftet af den skattemæssige status til handelsværdien på dette tidspunkt. I tilfælde, hvor en skattefri tilførsel af aktiver er gennemført uden tilladelse, og hvor aktierne i det modtagende selskab efterfølgende skifter skattemæssig status, vil aktierne dog ikke i relation til holdingkravet i § 15 c, stk. 1, 5. pkt., blive anset for afstået, og tilførslen vil således ikke blive skattepligtig på grund af statusskiftet.

Det foreslås samtidig, at det kun er muligt at foretage en skattefri tilførsel af aktiver, hvis det indskydende selskab er hjemmehørende i en stat, der er medlem af EU/EØS, Færøerne eller Grønland, eller en stat, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark.

Til nr. 13

Efter de gældende regler i § 15 d, stk. 4, skal aktier i det modtagende selskab, som det indskydende selskab modtager som vederlag ved en skattefri tilførsel af aktiver, anses for anskaffet for et beløb svarende til den skattemæssige værdi af de tilførte aktiver og passiver på tilførselsdatoen. Den skattemæssige værdi opgøres som forskellen mellem handelsværdien og den skattepligtige gevinst, som ville være opstået ved et salg til handelsværdien.

Det foreslås, at denne bestemmelse ændres, således at aktierne anses for anskaffet til handelsværdien af de tilførte aktiver og passiver. Forudsætningen for at fastsætte anskaffelsessummen for aktierne på baggrund af den skattemæssige værdi af de tilførte aktiver bortfalder med forslaget om, at udbytte og aktieavancer vedrørende datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier ikke beskattes.

Ændringerne indebærer umiddelbart, at vederlagsaktierne kan sælges uden beskatning kort efter tilførslen. For at forhindre at et skattepligtigt salg af aktiver konverteres til en skattefri aktieavance, skal vederlagsaktierne som udgangspunkt beholdes i 3 år, hvis skattefriheden skal bevares for en tilførsel af aktiver, der foretages uden tilladelse fra SKAT, jf. lovforslagets § 8, nr. 11.

I de tilfælde hvor tilførslen gennemføres efter tilladelse fra SKAT, forudsættes det, at SKAT i fremtiden vil stille anmeldelsesvilkår, der svarer til den gældende praksis i forbindelse med aktieombytninger.

Den ændrede opgørelse af anskaffelsessummen og harmoniseringen af beskatningen af udbytter og avancer indebærer i øvrigt, at en række regler kan ophæves.

Det gælder reglerne i § 15 d, stk. 4, 3. og 4. pkt., der fastsætter anskaffelsestidspunktet for vederlagsaktierne henholdsvis de aktier i det modtagende selskab, som det indskydende selskab måtte eje på tilførselstidspunktet. Reglen er overflødig, da beskatningen ikke længere er afhængig af ejertiden.

Kravet om selvangivelse af anskaffelsessummen for vederlagsaktierne, jf. § 15 d, stk. 5, kan også ophæves. Det samme gælder værnsreglen i § 15 d, stk. 6, der skal forhindre, at beskatning af en negativ anskaffelsessum for vederlagsaktierne undgås som følge af, at afståelsessummen beskattes som udbytte. Med den foreslåede ændring kan der ikke opstå en negativ anskaffelsessum for vederlagsaktierne.

Den gældende regel i § 15 d, stk. 7, ophæves som følge af, at selskaber med de foreslåede ændringer ikke kan have uudnyttede kildeartsbegrænsede tab på aktier.

Endelig foreslås udbyttebegrænsningsreglen i § 15 d, stk. 8, ophævet. Reglen, der skal forhindre, at avancen på vederlagsaktierne elimineres gennem udlodning af skattefrit udbytte fra det modtagende selskab, er ikke længere nødvendig med de foreslåede ændringer.

Til § 9

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 12, nr. 7 – nyaffattelse af ligningslovens § 16 A, en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 25 – ophævelse af aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 2 og en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 14, nr. 5 og 6.

Til nr. 2

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 12, nr. 7 – nyaffattelse af ligningslovens § 16 A og lovforslagets § 12, nr. 11.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 12, nr. 11.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 25 – ophævelse af aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 2.

Til nr. 5

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 12, nr. 7 og 8 – nyaffattelse af ligningslovens § 16 A og § 16 B og lovforslagets § 1, nr. 41 – overførsel af indholdet i ligningslovens § 16 A, stk. 8, til aktieavancebeskatningslovens § 29, i og med indholdet af ligningslovens § 16 A, stk. 8, er historisk.

Til nr. 6

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 14, nr. 20 – ophævelsen af selskabsskattelovens § 13, stk. 3, hvorefter skattepligtigt udbytte alene har skullet medregnes ved indkomstopgørelsen med 66 pct. af udbyttebeløbet.

Til nr. 7

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 14, nr. 20 – ophævelsen af selskabsskattelovens § 13, stk. 3.

Til nr. 8

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 25 – ophævelse af

aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 2.

Til nr. 9

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 12, nr. 7 – nyaffattelse af ligningslovens § 16 A.

Til § 10

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lov nr. 906 af 12. september 2008, hvorved de dagældende §§ 38-40 i aktieavancebeskatningsloven blev erstattet af de nye bestemmelser i aktieavancebeskatningslovens §§ 38, 39, 39 A, 39 B og 40 og en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 54 – ophævelse af aktieavancebeskatningslovens § 40.

Det skal bemærkes, at den fraflytningssituation, som bestemmelsen regulerer, ikke er relevant, hvor medlemmet af den kontoførende investeringsforening er et selskab. Derfor foreslås henvisningen til selskaber taget helt ud.

Til § 11

Til nr. 1

Højesteret har i SKM2008.159.H fastslået, at en hovedaktionærs kursgevinst i forbindelse med indfrielse af en fordring på hovedaktionærens selskab anses som maskeret udbytte efter ligningsloven § 16 A. Det medfører efter gældende ret, at hovedaktionæren bliver beskattet heraf, når hovedaktionæren er en fysisk person.

Skatterådet har i SKM2009.22.SR overført retstilstanden til selskabsområdet, således at indfrielse af fordringerne fra datterselskaber til moderselskaber anses som maskeret udbytte. Det medfører, at det maskerede udbytte efter gældende ret er skattefrit som datterselskabsudbytte.

Det foreslås, at der indføres en regel, der skal forhindre, at koncernforbundne selskaber opnår en skattefri kursgevinst i forbindelse med indfrielse af fordringer. Herved opnås, at kursgevinsten ikke skal omkvalificeres til maskeret (skattefrit) udbytte, selvom indfrielsen skyldes moderselskabets indflydelse.

Problemstillingen kan beskrives på følgende måde: Selskab A opkøber samtlige aktier og fordringer i et nødlidende selskab B til langt under pålydende værdi. Herefter tilfører selskab A selskab B ny aktivitet. Selskab B nyder de første år godt af skattefrihed grundet fremførte underskud. Når selskab B begynder at afdrage på fordringerne til selskab A, anses det efter gældende ret skattemæssigt for udbytte, jf. ovennævnte afgørelse. Udbyttet er skattefrit efter selskabsskatteovens § 13, stk.1, nr. 2.

Fordringerne, som selskab A har opkøbt til kursværdi og under pålydende værdi, har de oprindelige kreditorer fået fuldt fradrag for tabet på, uden at gevinsten på samme beløb tilsvarende er blevet beskattet hos selskab A. Derfor foreslås det, at kursgevinster på fordringer mellem koncernforbundne selskaber skal behandles efter kursgevinstloven og dermed være skattepligtige efter kursgevinstlovens § 3.

Eksempel:

Selskab B er stiftet ved indskud af 10 mio. kr. i aktiekapital og har lån i banken for 100 mio. kr. Selskabet er kommet i økonomiske vanskeligheder, og har dels underskud og er dels ikke i stand til at betale sin gæld. Selskabet er kun i stand til at betale banken 10 mio. kr.

Selskab A – udenforstående tredje part – opkøber samtlige aktier og fordringer i selskab B. Selskab A tilfører selskab B ny aktivitet, og selskab B indfrier derefter fordringen til selskab A. Selskab A har købt fordringen til kurs 10, men selskab B indfrier til kurs 100. Derved får selskab A en gevinst på 90 mio. kr. Denne gevinst vil efter gældende ret ikke blive beskattet, idet det anes som udbytte. Efter lovforslaget vil gevinsten blive beskattet hos selskab A efter kursgevinstlovens § 3.

Til nr. 2 og 5-9

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 11, nr. 4.

Til nr. 3 og 4

Det foreslås for det første, at de nuværende bestemmelser i kursgevinstlovens § 25, stk. 2 og 3 opdeles, således at der er ét sæt bestemmelser for personer og ét sæt for selskaber.

Personer omfattes af det nuværende *stk. 2* og det foreslåede *stk. 3*. Bestemmelsen i *stk. 2* er redigeret under hensyntagen til, at den kun omfatter personer. Derudover foreslås bestemmelsen ændret, således at den alene omfatter børsnoterede obligationer. Det gælder både obligationer i danske kroner og obligationer i fremmed valuta. For obligationer i fremmed valuta omfatter bestemmelsen, dvs. valg af lagerprincippet, både gevinst og tab som følge af børskursændringer og valutakursændringer. Når det foreslås at afskaffe muligheden for at vælge lagerprincippet kun for valutakursændringer på ikke-børnnoterede fordringer og gæld, er begrundelsen, at valutakursændringer reelt ikke kan isoleres fra værdien af den bagvedliggende fordring eller gæld. Værdiændringer på sidstnævnte har betydning for opgørelse af gevinst og tab som følge af ændringer i valutakursen.

Bestemmelsen i *stk. 3* er ligeledes redigeret under hensyntagen til, at den kun omfatter personer, men svarer derudover indholdsmæssigt til det gældende *stk. 3* i kursgevinstlovens § 25.

For *selskaber* videreføres de gældende stk. 2 og 3 i kursgevinstlovens § 25 i henholdsvis det foreslåede stk. 5 og 6, dog med visse justeringer – se nedenfor.

Det foreslås for det andet, at selskaber m.v. *skal* anvende lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer – nyt *stk. 4* i kursgevinstlovens § 25.

Bestemmelsen omfatter ikke fordringer, der er ejet af realkreditinstitutter, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed, Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark og aktieselskaber, der er omfattet af lov om et skibsfinansieringsinstitut. Begrundelsen er, at de i forvejen skal anvende lagerprincippet for samtlige fordringer og gæld med den fravigelse, der følger af det særlige regelsæt om fradrag for de regnskabsmæssige hensættelser til tab på udlån. Hensættelsesfradraget har store lighedspunkter med en anvendelse af lagerprincippet. Forskellen ligger primært i værdiansættelsesprincipperne.

Bestemmelsen omfatter heller ikke pengeinstitutters fordringer, i det omfang disse er undergivet det særlige regelsæt om fradrag for de regnskabsmæssige hensættelser til tab på udlån. Endvidere omfatter bestemmelsen ikke fordringer ejet af finansieringsselskaber, hvor finansieringsselskabet har valgt at anvende det særlige regelsæt om fradrag for de regnskabsmæssige hensættelser til tab på udlån.

I udgangspunktet skal lagerprincippet anvendes for samtlige selskabets fordringer. Dog skal lagerprincippet ikke anvendes på koncerninterne fordringer og fordringer, der er erhvervet som skattepligtigt vederlag for leverede varer og andre aktiver samt tjenesteydelser. For disse fordringer skal selskaberne fortsat anvende realisationsprincippet.

Begrundelsen for, at lagerprincippet ikke er obligatorisk for koncerninterne fordringer, er, at det kun er gevinster på koncerninterne fordringer, der er skattepligtige – der er ikke fradrag for tab. Det er heller ikke fundet rimeligt at indføre tvungen lagerbeskatning af vederlagsfordringer.

Hvis et selskab måtte ønske at anvende lagerprincippet på koncerninterne fordringer og vederlagsfordringer, har det to muligheder. Selskabet har mulighed for at søge SKAT om tilladelse hertil efter den generelle bestemmelse i kursgevinstlovens § 25, stk. 5 – der bliver til stk. 8 - om tilladelse til anvendelse af anden opgørelsesmåde. I givet fald vil det så være alle koncerninterne fordringer, der skal omfattes af en lagerbeskatning, og alle vederlagsfordringer, der skal omfattes af en lagerbeskatning. Endvidere kan selskabet vælge at anvende lagerprincippet på disse fordringer efter den foreslåede bestemmelse i kursgevinstlovens § 25, stk. 5.

Livsforsikringsselskaber skal efter kursgevinstlovens § 28 anvende lagerprincippet ved

opgørelsen af gevinst og tab på fordringer. Disse bliver omfattet af den foreslåede regel om tvungen lagerbeskatning for selskaber af deres fordringer. Kursgevinstlovens § 28 bliver således overflødig, og foreslås derfor ophævet, jf. lovforslagets § 11, nr. 10. Den gældende regel omfatter alle fordringer. Dette foreslås videreført. Undtagelsen fra lagerprincippet, for så vidt angår koncerninterne fordringer og vederlagsfordringer, skal således ikke gælde for livsforsikringselskaber.

Det foreslåede *stk. 5* i kursgevinstlovens § 25 bygger på princippet i det nuværende *stk. 2*. Reglen er dog for det første tilpasset det forhold, at selskaber med det foreslåede *stk. 4* i kursgevinstlovens § 25 som alt overvejende hovedregel allerede skal anvende lagerprincippet på fordringer. Bestemmelsen omfatter således alle fordringer, der ikke er undergivet det obligatoriske lagerprincip. Det vil sige såvel børsnoterede som ikke-børsnoterede koncerninterne fordringer og vederlagsfordringer i danske kroner eller fremmed valuta. For det andet foreslås reglen ændret svarende til den justering af den gældende kursgevinstlovens § 25, *stk. 2*, som foreslås for personer, dvs. at alene gevinst og tab på børsnoteret gæld omfattes.

Det foreslåede *stk. 6* i kursgevinstlovens § 25 bygger på princippet i det nuværende *stk. 3*. Reglen er dog tilpasset det forhold, at selskaber med det foreslåede *stk. 4* i kursgevinstlovens § 25 skal anvende lagerprincippet på fordringer, dog med undtagelse af koncerninterne fordringer, hvor realisationsprincippet er det automatiske udgangspunkt.

Adgangen til anvendelse af realisationsprincippet er begrundet i, at der ikke er symmetri, i og med at der ikke er fradrag for tab. I sådanne situationer vil anvendelse af lagerprincippet udgøre en økonomisk belastning. For gæld, der er omfattet af kursgevinstlovens § 7, *stk. 3* eller *4*, er der imidlertid symmetri, da der er fradrag for tab. På den baggrund foreslås det derfor, at adgangen til at vælge realisationsprincippet modsat de gældende regler ikke skal omfatte gæld, der er omfattet af kursgevinstlovens § 7, *stk. 3* eller *4*.

Til nr. 10

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 11, nr. 4.

Til nr. 11 og 13

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 10.

Kursgevinstlovens § 31 indeholder regler om tabsfradragbegrænsning for selskabers tab på finansielle kontrakter, der vedrører aktier. Tabsfradragbegrænsning gælder dog ikke for næringssskattepligtige selskaber.

Baggrunden for den begrænsede fradragret er et ønske om at undgå de muligheder for skattearbitrage, som ville kunne opstå ved samspillet mellem reglerne om finansielle kontrakter

og aktieavancebeskatningslovens regler om skattefrihed af gevinst ved salg af aktier efter 3 års ejertid.

Da reglen om skattefrihed efter 3 års ejertid foreslås ændret, således at skattefrihed af gevinst kun kan forekomme i forhold til datterselskabsaktier, koncernselskabsaktier og egne aktier, foreslås reglen om tabsfradragbegrænsning ændret i overensstemmelse hermed. Det vil sige, at adgangen til fradrag for tab begrænses, når kontrakten vedrører aktier, som for udsteder, erhverver eller et selskab, der er koncernforbundet med udsteder eller erhverver, har karakter af datterselskabsaktier, koncernselskabsaktier eller egne aktier.

Sidste del af det foreslåede nye 2. pkt. i kursgevinstlovens § 31, stk. 1, omfatter kontrakter, der omhandler udsteders eller erhververs egne aktier.

Til nr. 12

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 14, nr. 20.

Til nr. 14-16

Der foreslås at ophæve bestemmelsen om fraflytterbeskatning af selskabers besiddelser af fordringer, gæld og finansielle kontrakter, når disse udgår af den begrænsede skattepligt efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a.

Begrundelsen er, at bestemmelsen er overflødig, da beskatning i de pågældende situationer er reguleret i selskabsskattelovens § 8, stk. 4. Det følger af bestemmelsen i selskabsskattelovens § 8, stk. 4, at overførsel af aktiver og passiver, som efter overførslen ikke længere er omfattet af dansk beskatning, internt i selskabet til et fast driftssted eller et hovedkontor i udlandet sidestilles med salg til koncernforbundet selskab til handelsværdien på overførselstidspunktet.

Til nr. 17

Der er tale om rettelse af en henvisningsfejl.

Til § 12

Til nr. 1

§ 7 Q, stk. 3, foreslås omformuleret i konsekvens af forslaget under § 15, nr. 9, i dette lovforslag om at afskaffe adgangen til omkostningsgodtgørelse for visse juridiske personer.

Ligningslovens § 7 Q omfatter i sin nuværende affattelse bl.a. udgifter, som efter deres art er omfattet af omkostningsgodtgørelsesordningen i skatteforvaltningslovens § 19. Bestemmelsens stk. 1 fastslår, at selve omkostningsgodtgørelsen ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst, og bestemmelsens stk. 3 fastslår, at udgifter til bistand i skattesager og udgifter, som der ”i øvrigt” kan ydes godtgørelse til efter skatteforvaltningslovens kapitel 19, ikke kan

fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Ved dette lovforslags § 15, nr. 9, er det foreslået, at skattepligtige selskaber, fonde og foreninger m.v. fremover ikke skal have adgang til omkostningsgodtgørelse i klage- og genoptagelsessager. Som beskrevet i de almindelige bemærkninger, afsnit [...], er det en forudsætning herfor, at disse juridiske personer i stedet skal have fradragsret for udgifter til bistand i disse skattesager. Virkningen af forslaget er dermed, at den skattemæssige behandling af udgifterne fremover vil være uafhængig af, hvornår i skattesagens forløb udgifterne er afholdt.

Det foreslås, at bestemmelsen i ligningslovens § 7 Q, stk. 3, omformuleres, så bestemmelsens ordlyd ikke fremover kan forstås sådan, at de juridiske personer hverken kan fradrage udgifter til bistand i skattesager eller opnå omkostningsgodtgørelse. Den nye formulering fremhæver, at der er direkte sammenhæng mellem den manglende fradragsret og adgangen til omkostningsgodtgørelse.

Til nr. 2 og 3

I henhold til ligningslovens § 8 I og § 8 J kan udgifter til undersøgelse af nye markeder og udgifter til advokater og revisorer i forbindelse med etablering eller udvidelse af erhvervsvirksomhed fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Efter ligningslovens § 8 J gives der endvidere fradrag for gebyrer til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Der er tale regler, der fraviger det almindelige skattemæssige princip om, at der ikke er fradrag for udgifter til etablering af erhvervsvirksomhed.

De pågældende udgifter afholdes i mange tilfælde med henblik på erhvervelse af indkomst, som ikke er skattepligtig i Danmark. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvor der er tale om udgifter til etablering af en virksomhed i udlandet.

Det kan også være tilfældet, hvor de pågældende udgifter afholdes i forbindelse med aktiekøb. Da selskaber er skattefrie af aktieavancer efter 3 år, vil der ofte være tale om fradrag for omkostninger til opnåelse af en skattefri aktieavance. Aktieavancerne vil også være skattefrie i fremtiden, når der er tale om datterselskabsaktier eller koncernselskabsaktier, jf. § 1, nr. 6 og 10.

Ophævelsen af særreglen i ligningslovens § 8 J om fradrag for udgifter til advokater og revisorer fjerner endvidere et konkurrenceforvridende element i skattelovgivningen. Der er ingen god begrundelse for at give advokater og revisorer en skattemæssig fortrinsstilling i forhold til konsulenter, landbrugsrådgivere, ingeniører og andre rådgivere.

På den baggrund foreslås det at ophæve de gældende regler i ligningslovens § 8 I og § 8 J.

Det foreslås samtidigt at fjerne fradraget for rådgiveromkostninger i forbindelse med aktieopkøb i de tilfælde, hvor der gives fradrag for disse udgifter, idet de anses som formueforvaltningsudgifter efter reglerne i statskatteloven. En sådan ændring vil især være relevant i relation til ventureselskabers (kapitalfondes) aktieinvesteringer.

Efter gældende regler omfatter formueforvaltningsomkostninger ikke kun udgifter til traditionel rådgivning vedrørende passive investeringer i noterede værdipapirer, men også udgifter til rådgivning om ventureinvesteringer, der er baseret på aktiv interessevaretagelse i typisk unoterede selskaber.

Et ventureselskab vil i forbindelse med sine investeringer ofte afholde den samme type omkostninger (due diligence, kontraktskoncipering, forhandlinger m.v.) som en "almindelig" industriel koncern. Forskellen er, at udgiften anses for en formueforvaltningsudgift for ventureselskabet, mens det er en etableringsudgift for den industrielle koncern.

Selv om ligningslovens § 8 J fjernes, bevarer ventureselskaberne således fradragsretten for rådgivningsomkostninger ved aktieopkøb. Det giver ventureselskaberne en uberettiget fordel i forhold til industrielle koncerner, idet det formentligt ikke vil være sjældent forekommende, at ventureselskaber og industrielle selskaber vil ønske at opkøbe samme selskab.

Det bemærkes, at ventureselskaber, som ikke anses for næringsskattepligtige vedrørende aktier, beskattes af deres aktieinvesteringer efter samme regler som industrielle selskaber. Der vil således alt andet lige ikke ske beskatning af ventureselskabets aktieafkast, hvis det besidder mere end 10 pct. af aktiekapitalen i det opkøbte selskab.

På den baggrund foreslås det at erstatte den gældende regel i ligningslovens § 8 J med en bestemmelse om, at der ikke er fradrag for udgifter til rådgivning til investering i aktier med henblik på helt eller delvist at erhverve selskaber m.v. med henblik på at deltage i ledelsen og driften af disse. Bestemmelsen finder anvendelse, uanset hvor stor en andel af aktiekapitalen, der erhverves i det pågældende selskab, og uanset om investoren kun indtræder i ledelsen og driften i et underliggende selskab.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lov nr. 532 af 17. juni 2008, hvorved der er indsat en ny § 35 A i aktieavancebeskatningsloven om overdragelse til tidligere ejer med succession.

Til nr. 5

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 10 og 55.

Til nr. 6

Den pågældende parentes foreslås ophævet, da indholdet ikke længere er aktuelt.

Til nr. 7

Der foreslås en nyaffattelse af ligningslovens § 16 A. Der er primært tale om en omredigering af bestemmelsen. Formålet hermed er at gøre bestemmelsen tydeligere og dermed skabe et klarere overblik over, hvornår en udlodning beskattes som udbytte, som aktieavance eller er skattefri.

I forbindelse med omredigeringen er der foretaget ændringer, som følge af nærværende forslag i øvrigt. Ligningslovens § 16 A, stk. 1, 5. pkt., videreføres ikke, da punktummet er uaktuelt. Ligningslovens § 16 A, stk. 8, videreføres heller ikke, da indholdet er historisk. Til gengæld overføres indholdet til aktieavancebeskatningslovens § 29, hvor det fortsat har betydning, jf. lovforslagets § 1, nr. 41. Endvidere videreføres ligningslovens § 16 A, stk. 11, ikke. Begrundelsen er, at der med lovforslagets § 1, nr. 10 – forslaget til ny § 10 i aktieavancebeskatningsloven, hvorefter selskabers gevinst og tab på egne aktier ikke skal medregnes ved indkomstopgørelsen, ikke er behov for bestemmelsen. Endelig er henvisningen i det nuværende stk. 1 i ligningslovens § 16 A til aktieavancebeskatningslovens § 21, stk. 2, ændret som følge af lovforslagets § 1, nr. 21 – nyaffattelse af aktieavancebeskatningslovens § 21, stk. 1 og 2.

Den foreslåede nye ligningslovens § 16 A har følgende sammenhæng til den gældende ligningslovens § 16 A:

Stk. 1: Svarer til stk. 1, 1. pkt.

Stk. 2, nr. 1: Kommer fra stk. 1, 2. pkt.

Stk. 2, nr. 2: Svarer til stk. 1, 6. pkt.

Stk. 2, nr. 3: Svarer til stk. 1, 3. pkt.

Stk. 2, nr. 4: Svarer til stk. 10.

Stk. 3, nr. 1: Svarer til stk. 1, 4. pkt.

Stk. 3, nr. 2, litra a: Svarer til stk. 3.

Stk. 3, nr. 2, litra b: Svarer til stk. 2.

Stk. 3, nr. 3: Svarer til stk. 12.

Stk. 4, nr. 1: Kommer fra stk. 1, 2. pkt.

Stk. 4, nr. 2: Svarer til stk. 4.

Stk. 4, nr. 3: Svarer til stk. 5.

Stk. 5: Svarer til stk. 6 og 7.

Stk. 6: Svarer til stk. 9.

Til nr. 8

Der foreslås en nyaffattelse af ligningslovens § 16 B. Der er stort set tale om en omredigering af

bestemmelsen. Formålet hermed er at gøre bestemmelsen tydeligere og dermed skabe et klarere overblik over, hvornår et salg af aktier tilbage til det udstedende selskab beskattes som udbytte eller som aktieavance. I forbindelse med omredigeringen er der foretaget den ændring, at ligningslovens § 16 B, stk. 3, 2. pkt. ikke videreføres ikke, da punktummet er uaktuelt. Endvidere er reglen i ligningslovens § 16 B, stk. 3, 3. pkt. ændret, således at det fremgår, at den kun omfatter næringsaktier, dvs. aktier omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 17.

Den foreslåede nye ligningslovens § 16 B har følgende sammenhæng til den gældende ligningslovens § 16 B:

Stk. 1: Svarer til stk. 1, 1. pkt.

Stk. 2, nr. 1: Svarer til stk. 1, 2. og 3. pkt., jf. stk. 6.

Stk. 2, nr. 2: Svarer til stk. 3, 1. pkt., jf. stk. 6.

Stk. 2, nr. 3: Svarer stort set til stk. 3, 3. pkt., jf. stk. 6.

Stk. 2, nr. 4: Svarer til stk. 3, 4. pkt., jf. stk. 6.

Stk. 2, nr. 5: Svarer til stk. 5, 1. pkt., jf. stk. 6.

Stk. 2, nr. 6: Svarer til stk. 2.

Stk. 3: Svarer til stk. 5, 2. og 3. pkt.

Stk. 4: Svarer til stk. 4.

Stk. 5: Svarer til stk. 7.

Til nr. 9

Det foreslås at ændre reglerne for de udloddende investeringsforeningers opgørelse af deres minimumsudlodning, for så vidt angår realiserede aktieavancer.

Efter de gældende regler skal investeringsforeningerne ved opgørelse af minimumsudlodningen medregne aktieavancer, der realiseres ved afståelse af aktier, som investeringsforeningen har ejet i mindre end 3 år. Avancer, der realiseres på aktier, der har været ejet i 3 år eller mere, skal derimod ikke indgå i minimumsudlodningen.

Årets minimumsudlodning udgør det beløb, som skal beskattes hos medlemmet. Investeringsforeningen kan udlodde beløbet til medlemmet, men det er ikke et krav, at der sker en de facto udlodning.

I sammenhæng med forslaget om at indføre beskatning af selskabers avancer på porteføljeaktier uanset ejertid, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, foreslås de udloddende investeringsforeningers minimumsudlodning gennemført konsekvent, således at alle realiserede aktieavancer altid skal medregnes i minimumsudlodningen.

De nuværende regler har været begrundet i tre hensyn. For det første - en fuldstændig

gennemførelse af transparensprincippet, ville forudsætte, at foreningen alene, for så vidt angår selskabsmedlemmer, ikke skulle medregne gevinster på aktier ejet i 3 år eller mere ved opgørelsen af deres del af minimumsudlodningen. For det andet - der bør være neutralitet mellem beskatningen af udloddende investeringsforeninger og reelle investeringsaktieselskaber. For det tredje - det vil medføre et tilbagevendende likviditetsdræn for investeringsforeningen (i form af udlodning af gevinsterne) eller for medlemmerne (i form af betaling af skatten af minimumsudlodningen, hvis denne ikke udloddes), og besvær for medlemmerne, der skal geninvestere de udloddede midler.

Reglerne for investeringsforeningernes opgørelse af minimumsudlodningen er udformet således, at de principielt afspejler de beskatningsregler, der gælder for medlemmerne - transparensprincippet. For personer har der tidligere været skattefrihed for gevinster på børsnoterede aktier i små beholdninger, der blev realiseret efter en ejertid på 3 år eller mere. Denne regel er imidlertid ophævet, således at der fra 1. januar 2006 har været skattepligt for alle aktiegevinster uanset ejertid. Med nærværende lovforslag vil selskaber blive fuldt skattepligtige af gevinster på porteføljeaktier, uanset hvornår de er erhvervet. Den første del af begrundelsen for ikke at kræve alle aktieavancer medtaget ved opgørelse af minimumsudlodningen, er således ikke længere holdbar.

Investeringsaktieselskaber er omfattet af reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 19. Det vil sige, at aktionærene er undergivet en lagerbeskatning. Neutralitet mellem udloddende investeringsforeninger og reelle investeringsaktieselskaber tilsiger således, at der bør være krav om, at alle aktieavancer medtages ved opgørelse af minimumsudlodningen i de udloddende investeringsforeninger – i modsat fald er der tale om en fortrinsstilling for udloddende investeringsforeninger. Den anden del af begrundelsen for ikke at kræve alle aktieavancer medtaget ved opgørelse af minimumsudlodningen, er således heller ikke holdbar længere.

Investeringsforeningerne kan opleve et likviditetsdræn – en formindskelse af formuen på to måder – hvis der opstår en nettoafgang, hvor foreningen også må realisere aktiegevinster, og ved en udlodning af hele minimumsudlodningen uden geninvestering fra medlemmerne. En nettoafgang har ikke relation til skattereglerne. I investeringsforeninger er der en indløsningsret og den kan medlemmerne altid benytte sig af, hvis de måtte ønske det. Reglerne om udlodning er udformet således, at investeringsforeningerne i princippet ikke behøver at udlodde, selv om medlemmerne beskattes heraf. Når investeringsforeningerne i dag typisk udlodder, er det formentlig af hensyn til deres medlemmer, så de har likvider til at betale skatten med. En udlodning af hele minimumsudlodningen kan dog ikke begrundes i skattereglerne, idet dette går videre end, hvad der behøves til betaling af skatten.

For selskabsmedlemmer vil der med nærværende lovforslag blive indført lagerbeskatning – beskatning af urealiserede gevinster og tab - af beviser i udloddende investeringsforeninger. Et

krav om, at alle aktieavancer medtages ved opgørelse af minimumsudlodningen, vil dermed ikke få betydning for disse medlemmer. For personmedlemmer vil et krav om, at alle aktieavancer medtages ved opgørelse af minimumsudlodningen, alene medføre en fremrykning af beskatningen fra salgstidspunktet for beviset til udlodningstidspunktet. Det vurderes imidlertid, at der ikke vil være tale om en voldsom belastning, i og med at rentevirkningen af fremrykningen ikke vurderes at være særlig stor.

Et krav om, at alle aktieavancer skal medtages ved opgørelse af minimumsudlodningen, vil kunne føre til et vist likviditetsdræn for investeringsforeningerne. Dette kan dog ikke i sig selv være bærende for, at aktiegevinster realiseret efter en ejertid på 3 år eller mere, ikke skal udloddes. Det væsentlige må være, at den direkte investering og investering gennem en investeringsforening ligestilles, og dette fordrer et krav om, at alle aktieavancer medtages ved opgørelse af minimumsudlodningen. Hertil kommer, at en række af de tidligere forudsætninger for opfattelsen om belastning (likviditetsdræn) af investeringsforeningerne har ændret sig. Investeringsforeningerne kan således anbringe op til 25 pct. i andre aktiver end aktier. Det er en udvidelse i forhold til tidligere som betyder, at investeringsforeningerne har lettere ved at anbringe realiserede gevinster sikkert, indtil de udloddes.

Endelig skal bemærkes, at med den foreslåede ændring af reglerne for selskabs beskatning af porteføljeaktier - beskatning uanset ejertid og efter lagerprincippet, jf. lovforslagets § 1, nr. 10 og 30, så er placering af aktier i et holdingselskab ikke længere tillagt en fordel. Med kravet om, at alle aktieavancer medtages ved opgørelse af minimumsudlodningen, skabes således ligestilling mellem placering af aktier i et holdingselskab og investering i en udloddende aktiebaseret investeringsforening.

Samlet set er det opfattelsen, at der ikke længere er en tilstrækkelig saglig begrundelse for at undlade at kræve alle aktieavancer medtaget ved opgørelse af minimumsudlodningen.

Til nr. 10

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 25 – ophævelse af aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 2.

Til nr. 11

Bestemmelsen foreslås ophævet som en konsekvens af forslaget om at ophæve 3 års-reglen og indføre lagerbeskatning af porteføljeaktier, jf. lovforslagets § 1, nr. 10 og 30.

Til nr. 12 og 13

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 12, nr. 11.

Til nr. 14

Der er tale om en konsekvensændring, som følge af forslaget om at indføre lagerbeskatning for selskaber af porteføljeaktier og fordringer, jf. lovforslagets § 1, nr. 30 og § 11, nr. 4.

Til nr. 15

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse, der sikrer beskatning, hvis en kapitalfondspartner indskyder et eller flere selskaber mellem sig selv og kapitalfonden. Dette vil formentligt være den typiske situation.

Det foreslås, at der sker en slags CFC-beskatning af kapitalfondspartnerne, hvor partnerne umiddelbart beskattes med selskabsskattesatsen af merafkastet på aktier i det indskudte selskab. Partnernes almindelige afkast fra selskabet beskattes som aktieindkomst, der kan dog skattefrit udloddes et beløb til betaling af partnerens skat. Ved beregningen af partnernes beskatning af indkomsten i det indskudte selskab vil gevinster og tab på aktier blive opgjort efter realisationsprincippet, medmindre partneren vælger lagerprincippet. Ved beskatning af partneren gives der nedslag for selskabets danske eller udenlandske skat.

Til § 16 I, stk. 1

Det foreslås, at skattepligtige omfattes af kildeskattelovens § 1 eller dødsboskattelovens § 1, stk. 2, der direkte eller indirekte kontrollerer et dansk eller et udenlandsk selskab m.v., som direkte erhverver aktier via kapitalfonde, skal medregne selskabets merindkomst af aktierne som CFC-indkomst, når selskabet har en fortrinsstilling i kapitalfonden.

Den skattepligtige anses for at kontrollere selskabet, der kan være enten dansk eller udenlandsk, hvis vedkommende direkte eller indirekte eller i fællesskab med nærtstående ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen i selskabet eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne i selskabet. Ejerandele og stemmerettigheder, som indehaves af selskabsdeltagere, med hvem den skattepligtige har en aftale om udøvelse af kontrol, eller som indehaves af en transparent enhed, hvori den skattepligtige deltager, medregnes ved opgørelsen af kontrol. Ligeledes medregnes ejerandele og stemmerettigheder, der indehaves af fonde eller trusts stiftet af den skattepligtige eller dennes nærtstående eller af fonde eller trusts stiftet af disse.

Den skattepligtige anses endvidere for at kontrollere selskabet m.v., hvis antallet af fysiske personer, der direkte eller indirekte besidder aktier i selskabet er mindre end 8.

Hvis der er indskudt flere selskaber mellem partneren og kapitalfonden, beskattes partneren af aktieindkomsten i det selskab, der direkte investerer via kapitalfonden.

Til § 16 I, stk. 2

Ved fortrinsstilling forstås, at

- 1) selskabets forholdsmæssige andel af resultatet i investeringsenheden overstiger selskabets

forholdsmæssige andel af den indskudte kapital eller

- 2) resultatet fordeles ligeligt i forhold til den indskudte kapital, men den væsentligste andel af den samlede kapital består af lånekapital, som indskydes af andre deltagere.

Der henvises til bemærkningerne til aktieavancebeskatningslovens § 17 A for uddybning af disse to kriterier – se lovforslagets § 1, nr. 13.

Til § 16 I, stk. 3

Ved kapital- og venturefonde i stk. 1 forstås investeringsenheder, der investerer i aktier med henblik på helt eller delvis at erhverve selskaber m.v. med henblik på at deltage i ledelsen og driften af disse. Der henvises til bemærkningerne til aktieavancebeskatningslovens § 17 A.

Til § 16 I, stk. 4

Ved opgørelsen af selskabets aktieindkomst i stk. 1 medregnes gevinst, tab og udbytter fra aktier uanset ejerandelens størrelse. Standardforrentningen, jf. selskabsskattelovens § 11 B, stk. 2, af den indskudte kapital kan fradrages ved opgørelsen af aktieindkomsten.

Der gives ikke fradrag for den del af nettorenteudgifterne, der kan henføres til aktierne, idet der alene sker beskatning af det overnormale afkast.

Til § 16 I, stk. 5

Ved opgørelsen af gevinst og tab anvendes realisationsprincippet, jf. aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 2. Den skattepligtige kan dog vælge at anvende lagerprincippet i stedet. Hvis lagerprincippet vælges, kan opgørelsesmetoden ikke ændres tilbage til realisationsprincippet.

Til § 16 I, stk. 6

Det foreslås, at negativ aktieindkomst efter stk. 3 i et indkomstår kan fremføres til modregning i senere indkomstårs aktieindkomst.

Til § 16 I, stk. 7

Det foreslås, at der ved opgørelsen af den skattepligtiges indkomst medregnes den del af selskabets aktieindkomst, der svarer til den gennemsnitlige direkte eller indirekte andel af selskabets samlede aktiekapital, som den skattepligtige har ejet i indkomståret. Der medregnes dog kun aktieindkomst optjent af selskabet i den del af selskabets indkomstår, hvor den skattepligtige har kontrol over selskabet.

Til § 16 I, stk. 8

Det foreslås, at der gives nedslag for selskabets danske og udenlandske skatter efter ligningslovens § 33, stk. 1 og 6, dvs. creditempelse. Der bør ikke kunne opnås nedslag for den del af selskabets skatter, der ikke vedrører aktieindkomsten. Derfor foreslås det, at nedslaget dog

ikke skal kunne overstige den del af den samlede skat, der forholdsmæssigt falder på selskabets aktieindkomst efter stk. 3.

Til § 16 I, stk. 9

Det foreslås, at den skattepligtige ikke skal medregne udbytte fra selskabet til den skattepligtige indkomst, i det omfang udbyttet ikke overstiger den skat, som den skattepligtige skal betale af indkomsten i selskabet. Bestemmelsen medfører, at der kan udloddes udbytte fra selskabet til den skattepligtige til betaling af den skattepligtiges skat.

Den foreslåede bestemmelse svarer til bestemmelsen i ligningslovens § 16 H, stk. 13, vedrørende almindelig CFC-beskatning af fysiske personer.

Til § 13

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 12, nr. 2 og 3.

Til nr. 2 og 7

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 12, nr. 7 – nyaffattelse af ligningslovens § 16 A.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 21 – nyaffattelse af aktieavancebeskatningslovens § 21, stk. 1 og 2.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 12, nr. 11.

Til nr. 5 og 6

Det foreslås, at aktieindkomst efter aktieavancebeskatningslovens § 17 A, stk. 2, nr. 2, (kapitalfondspartneres merafkast) er personlig indkomst, mens aktieindkomst efter aktieavancebeskatningslovens § 17 A, stk. 2, nr. 1, (kapitalfondspartnerens standardafkast) er aktieindkomst.

Til nr. 8

Det foreslås, at kapitalfondspartnerne umiddelbart beskattes med selskabsskattesatsen af merafkastet på aktier i det indskudte selskab, hvis der indskydes et selskab mellem partneren og kapitalfonden.

Til § 14

Til nr. 1

Der foreslås en præcisering af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 b, således at bestemmelsen utvivlsomt ligeledes omfatter fonde og foreninger, der tidligere har ejet et realkreditselskab.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 19, 24 og 25.

Med den foreslåede nye § 20 A i aktieavancebeskatningsloven skal selskaber altid medregne gevinst og tab på investeringsforeningsbeviser i udloddende investeringsforeninger, herunder de ikke-aktiebaserede investeringsforeninger ved indkomstopgørelsen. Beskatningen af gevinst og tab sker efter lagerprincippet. I forlængelse heraf vil aktieavancebeskatningslovens § 22 om beviser i de udloddende ikke-aktiebaserede investeringsforeninger alene gælde i forhold til personer.

På den baggrund vil der ikke længere være behov for den regulering, der er indeholdt i selskabsskattelovens § 1, stk. 8, 3. pkt.

Til nr. 3

Det foreslås, at skattepligten for udenlandske selskaber, der udøver erhverv med et fast driftssted beliggende i Danmark, ændres for så vidt angår aktier. Det foreslås således, at den begrænsede skattepligt for faste driftssteder udvides til at omfatte alle gevinster, tab og udbytter på selskabets aktier, når afkastet vedrører det faste driftssted.

Efter de gældende regler er der kun begrænset skattepligt af næringsaktier og aktier i selskaber, der har til formål at fremme aktionærernes fælles erhvervmæssige interesser gennem deres deltagelse som aftagere m.m. Med forslaget vil f.eks. også afkast (gevinster, tab og udbytter), af aktier, der indgår i det faste driftsstedes anlægskapital, blive omfattet af den begrænsede skattepligt.

Baggrunden for den foreslåede ændring er ønsket om harmonisering af beskatningen af selskabers aktieafkast. Forslaget skal således bl.a. ses i lyset af forslaget om at indføre fuld beskatning af porteføljeaktier uanset ejertid, jf. lovforslagets § 1, nr. 10. Der ses ikke at være nogen begrundelse for, at udenlandske selskabers faste driftssteder i Danmark skal have en anderledes skattemæssig behandling end fuldt skattepligtige danske selskaber.

Den foreslåede ændring skal endvidere ses i lyset af den ændring af principperne for fordeling af overskud mellem selskabet og dets faste driftssted, der er opnået enighed om i OECD, og som forventes udmøntet i den udgave af OECD's modeloverenskomst, der kommer i 2010.

Til nr. 4 og 11

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 12, nr. 7 – nyaffattelse af ligningslovens § 16 A - og lovforslagets § 1, nr. 25 – ophævelse af aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 2.

Til nr. 5

Det foreslås, at ophæve kravet om, at skattefriheden for datterselskabsudbytter er betinget af, at moderselskabet har ejet aktierne i en sammenhængende periode på mindst 1 år, inden for hvilken periode udbytteudlodningstidspunktet skal ligge. Det vil sige, at begrænset skattepligtige selskaber vil være skattefri af datterselskabsudbytter uanset ejertid for aktierne i datterselskabet.

Derudover foreslås bestemmelsen forenklet, således at de udbytter, der er skattefri, i stedet defineres med en henvisning til den definition af datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier, der foreslås indsat i aktieavancebeskatningsloven jf. lovforslagets § 1, nr. 6. Det er dog en betingelse, at koncernselskabet er hjemmehørende på Færøerne, i Grønland eller en fremmed stat, der er medlem af EU eller EØS og som udveksler oplysninger med Danmark.

Omformuleringen medfører alene mindre realitetsændringer.

Der kan endvidere henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 10 om skattefrihed for avancer på datterselskabsaktier.

4. pkt. i selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, foreslås ophævet, da indholdet ikke længere er aktuelt.

Til nr. 6

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 14, nr. 5.

Til nr. 7 og 8

Der er tale om rettelse af henvisningsfejl.

Til nr. 9 og 10

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 10 og 55.

Til nr. 12

Det foreslås at ophæve bestemmelsen om beskatning af selskabers overførsler af varelager, maskiner, driftsmidler og inventar m.v. samt immaterielle aktiver til benyttelse i udlandet efter selskabsskattelovens § 7 A, stk. 2.

Begrundelsen er, at bestemmelsen er overflødig, da beskatning i de pågældende situationer er

reguleret i selskabsskattelovens § 8, stk. 4. Det følger af bestemmelsen i selskabsskattelovens § 8, stk. 4, at overførsel af aktiver, som efter overførslen ikke længere er omfattet af dansk beskatning, internt i selskabet til et fast driftssted eller et hovedkontor i udlandet sidestilles med salg til koncernforbundet selskab til handelsværdien på overførselstidspunktet.

Til nr. 13

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 12, nr. 7 – nyaffattelse af ligningslovens § 16 A.

Til nr. 14 og 15

Det foreslås, at grundbeløbet i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 1, der reguleres efter personskattelovens § 20, opjusteres til 2010-niveau. Det nye grundbeløb har ifølge forslaget virkning fra indkomståret 2010.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af personskatteloven og andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat), der indebærer, at reguleringstallet i personskattelovens § 20 ”nulstilles”. Samtidig foreslås det som led i indfasningen af skattereformen, at beløbsgrænserne i skatte- og afgiftssystemet ikke reguleres i 2010.

Til nr. 16 og 17

Det foreslås at udfase reglen i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 6, hvorefter der medregnes 20 pct. af købesummen for aktier i koncernforbundne ikke sambeskattede selskaber. Reglen medfører, at der i begrænset omfang gives mulighed for at lånefinansiere opkøb af erhvervsmæssige aktiviteter i udlandet.

Avancer på koncernselskabsaktierne vil med forslaget om harmonisering af selskabsbeskatningen af aktieavancer og -udbytter altid være skattefrie. Det danske skattesystem ville dermed give fradrag for renteudgifterne for investeringer, hvis afkast ikke beskattes i Danmark.

Reglen er desuden en afvigelse fra det ellers grundlæggende princip om, at der ikke gives fradrag for renter på lån til opkøb af aktiver/aktiviteter, som ikke er skattepligtige i Danmark, og om at finansieringsudgifterne bør fradrages der, hvor den indkomstskabende aktivitet er placeret.

Af hensyn til de koncerner, der har gennemført opkøb i tiltro til de gældende regler, foreslås det, at ophævelsen udfases gradvist over en 8-årig periode. Derved får de pågældende koncerner en rimelig tilpasningsperiode. Udfasningen sker ved at nedsætte medregningsprocenten med 2,5 procentpoint om året fra og med indkomståret 2010. Dermed vil reglen være fuldstændig ophævet fra og med indkomståret 2017.

Til nr. 18

Det foreslås at ophæve kravet om, at skattefriheden for datterselskabsudbytter er betinget af, at moderselskabet har ejet aktierne i en sammenhængende periode på mindst 1 år, inden for hvilken periode udbytteudlodningstidspunktet skal ligge. Det vil sige, at selskaber vil være skattefri af datterselskabsudbytter uanset ejertid for aktierne i datterselskabet.

Derudover foreslås bestemmelsen omformuleret, således at de udbytter, der er skattefri, i stedet defineres i overensstemmelse med den definition af datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier, der foreslås indsat i aktieavancebeskatningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 6. Omformuleringen vil kun indebære mindre realitetsændringer.

Omformuleringen indebærer den ændring, at kravet under den gældende formulering er, at selskabet er hjemmehørende, mens den foreslåede formulering bygger på, at selskabet skal være omfattet af moder-/datterselskabsdirektivet eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst. For danske datterselskaber er kravet fortsat, at datterselskabet skal være hjemmehørende i Danmark.

Desuden indebærer omformuleringen den ændring, at alle udbytter fra koncernselskabsaktier bliver skattefrie. I dag kan der ske beskatning i enkelte tilfælde.

Der kan endvidere henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 10 om skattefrihed for avancer på datterselskabsaktier.

3. pkt. i selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2, foreslås ophævet, da indholdet ikke længere er aktuelt.

Endelig foreslås det, at den nuværende bestemmelse i selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2, 4. pkt. som bliver 3. pkt., præciseres.

Til nr. 19, 22-26, 28-29 og 31

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 14, nr. 20.

Til nr. 20

Det foreslås, at udbytte af porteføljeaktier skal beskattes fuldt ud. Efter de gældende regler i selskabsskattelovens § 13, *stk. 3*, skal alene 66 pct. af udbyttebeløbet medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om, at gevinster på porteføljeaktier skal medregnes ved indkomstopgørelsen uanset ejertid, jf. lovforslagets § 1, nr. 10. Det er ofte vilkårligt om en fortjeneste tages ud af et selskab som aktieudbytte eller som en aktiegevinst. Derfor bør de to former for afkast beskattes ens.

Selskabsskattelovens § 13, *stk. 4-6*, foreslås ophævet som en konsekvens af forslaget om ophævelse af 3 års-reglen, dvs. indførelse af fuld beskatning af porteføljeaktier uanset ejertid, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Selskabsskattelovens § 13, *stk. 7*, foreslås ophævet som en konsekvens af den foreslåede ophævelse af selskabsskattelovens § 13, *stk. 3*.

Til nr. 21

Det foreslås, at udbytter og avancer vedrørende egne aktier ikke medregnes til de skattefrie udbytter og avancer, som kan begrænse forsikringssekskabers fradrag for hensættelser.

Til nr. 27

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 12, nr. 7, hvorefter den gældende regel i ligningslovens § 16 A, *stk. 11*, ophæves.

Til nr. 30

Det nuværende 4. pkt. foreslås ophævet, da indholdet ikke længere er aktuelt.

Som nyt 4. og 5. pkt. foreslås indsat en regel, som sikrer ligestilling mellem den situation, hvor udbytte er skattepligtigt for et dansk udbyttmodtagende moderselskab og hvor udbytte er skattepligtigt for et fast driftssted i Danmark af et udenlandsk udbyttmodtagende moderselskab.

Bestemmelsen i selskabsskattelovens § 17, *stk. 2*, omhandler den situation, hvor et dansk moderselskab modtager udbytte, hvori indgår udbytte fra et udenlandsk selskab, og hvor det udbytte, som det danske moderselskab modtager, ikke er skattefrit efter reglen om skattefrit datterselskabsudbytte.

I disse situationer kan det danske moderselskab få credit for skat, der er betalt i udlandet af indkomst, der ligger til grund for udbyttet.

Det foreslås, at et fast driftssted i Danmark af et udbyttmodtagende udenlandsk moderselskab, der skal beskattes af (en del af) moderselskabets udbytte, under de samme betingelser kan opnå credit for skat af underliggende indkomst i den skat, som det faste driftssted skal betale af udbyttet.

Til nr. 32

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om ændring af selskabsskattelovens § 13, *stk. 1*, nr. 2.

Til nr. 33 og 34

Det foreslås, at ophæve kravet om, at skattefriheden for koncerntilskud er betinget af, at moderselskabet har ejet aktier i en sammenhængende periode på mindst 1 år, inden for hvilken periode udbytteudlodningstidspunktet skal ligge. Det vil sige, at der vil være skattefrihed for koncerntilskud uanset ejertid for aktierne i tilskudsyder.

4. og 7. pkt. i selskabsskattelovens § 31 D, stk. 1, foreslås ophævet, da indholdet ikke længere er aktuelt.

Til nr. 35 og 36

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslaget om at indføre lagerbeskatning for selskaber af porteføljeaktier og fordringer, jf. lovforslagets § 1, nr. 30 og § 11, nr. 4.

Ved opgørelsen af CFC-indkomst vedrørende porteføljeaktier og fordringer skal lagerprincippet anvendes på samme måde som ved beskatningen af et fuldt skattepligtigt dansk selskab.

Til nr. 37

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af skattefriheden for koncernselskabsaktier, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Til § 15

Til nr. 1, 5 og 7-8

Det foreslås, at grundbeløbene i skatteforvaltningsloven, der reguleres efter personskattelovens § 20, opjusteres til 2010-niveau. De nye grundbeløb har ifølge forslaget virkning fra indkomståret 2010.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af personskatteloven og andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat), der indebærer, at reguleringstallet i personskattelovens § 20 "nulstilles". Samtidig foreslås det som led i indfasningen af skattereformen, at beløbsgrænserne i skatte- og afgiftssystemet ikke reguleres i 2010.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring, som følge af lovforslagets § 14, nr. 20.

Til nr. 3 og 6

Der foreslås, at begrænset skattepligtige selskaber m.v. bliver omfattet af den forlængede ansættelsesfrist på 6 år efter skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5, når det vedrører begrænset skattepligt af koncerninterne udbytter, renter (inkl. visse kursgevinster) eller royalties.

Efter skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5, gælder der en forlænget frist for skattemyndighedernes mulighed for at forhøje den skattepligtige indkomst for skattepligtige omfattet af skattekontrollovens § 3 B for så vidt angår de kontrollerede transaktioner (transfer pricing sager). Fristforlængelsen giver tilsvarende skatteyderen en forlænget mulighed for at fremlægge oplysninger, der kan begrunde en ansættelsesændring. Den forlængede frist er 6 år mod normalt 4 år.

Den foreslåede udvidelse af anvendelsesområdet for skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5, betyder, at også sager om begrænset skattepligtigt af udbytter, renter og royalties omfattes af den forlængede ansættelsesfrist, når modtageren oppebærer renterne m.v. fra koncernforbundne selskaber, jf. skattekontrollovens § 3 B. I disse sager kan der være behov for indhentelse af oplysninger fra fremmed stater, hvorfor der på samme måde som i transfer pricing sager kan være behov for den forlængede ansættelsesfrist, idet det er tidskrævende at indhente oplysninger fra andre lande.

Det foreslås desuden, at forældelsesfristen for krav afledt af ansættelsen vedrørende begrænset skattepligt af renter m.v. skal være 5 år. Dette svarer til forældelsesfristen for krav afledt af en transfer pricing korrektion, jf. skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 3.

Til nr. 4

Bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 26, stk. 8, udvider den almindelige ansættelsesfrist, så fristen først udløber i det 6. år efter indkomstårets udløb for skattepligtige for så vidt angår overdragelse af aktier, aktiver og passiver, der er sket som led i en aktieombytning, spaltning eller tilførsel af aktiver uden tilladelse fra SKAT. Den udvidede ansættelsesfrist gælder kun i relation til de særlige regler om begrænsninger i adgangen til at udlodde skattefrit i 3 år efter omstruktureringen.

De nævnte værnsregler om udbyttebegrænsning er afløst af et krav om, at vederlagsaktierne i en række tilfælde ikke afstås inden 3 år efter omstruktureringen, jf. lovforslagets § 1, nr. 48, og § 7, nr. 6 og 11. Som en konsekvens heraf foreslås det, at den udvidede ansættelsesfrist i stedet skal gælde for disse tilfælde. Det indebærer, at beskatningen i forbindelse med omstruktureringen kan ændres indtil den 1. maj i det 6. år efter udløbet af det indkomstår, hvor omstruktureringen er gennemført. Det gælder dog kun i de tilfælde, hvor ”3 års-betingelsen” ikke er opfyldt. I relation til andre betingelser gælder den almindelige ansættelsesfrist.

Til nr. 9

§ 53 indeholder regler om, hvilke personer der er berettigede til omkostningsgodtgørelse efter skatteforvaltningslovens kapitel 19. Som nævnt i de almindelige bemærkninger, afsnit 3.5., omfatter omkostningsgodtgørelsesordningen efter gældende regler alle fysiske og juridiske personer. Bestemmelsen foreslås omformuleret, således at det fremgår, at skattepligtige efter

selskabsskattelovens §§ 1-2 eller fondsbeskatningslovens § 1 ikke længere skal være berettiget til omkostningsgodtgørelse.

Forslaget medfører, at selskaber og fonde fremover heller ikke vil kunne få omkostningsgodtgørelse til syn og skøn efter skatteforvaltningslovens § 52, stk. 3.

Skattepligtige efter selskabsskattelovens §§ 1-2 er aktieselskaber, anpartsselskaber og en række nærmere opregnede typer af erhvervsdrivende foreninger, forsyningsvirksomheder m.v. samt begrænset skattepligtige selskaber. Skattepligtige efter fondsbeskatningslovens § 1 er hovedsagelig fonde omfattet af lov om fonde og visse foreninger eller af lov om erhvervsdrivende fonde.

Omkostningsgodtgørelsesordningen vil fortsat være gældende for fysiske personer, dødsboer og for andre juridiske personer, der hverken er omfattet af selskabsskattelovens §§ 1-2 eller fondsbeskatningslovens § 1, herunder bl.a. staten, kommunerne, anerkendte trossamfund, havne m.v., der er undtaget fra skattepligt efter selskabsskatteloven i medfør af dennes § 3.

Til nr. 10

Ifølge § 55, stk. 1, nr. 5, ydes der godtgørelse i klagesager, hvor den godtgørelsesberettigede er part, om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (EF-voldgiftskonventionen).

Baggrunden for disse voldgiftssager er armslængdeprincippet, der i dansk ret findes i ligningslovens § 2: Ved transaktioner mellem forbundne foretagender skal anvendes priser og vilkår i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter. Dette princip nyder almen international anerkendelse og understøttes af EF-voldgiftskonventionen (Konvention om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud, 90/436/EØF).

Konventionen finder anvendelse, når der opstår en økonomisk dobbeltbeskatning som følge af, at en skattepligtig (i en stat, som har tiltrådt konventionen) får forhøjet sin skattepligtige indkomst ved en korrektion, der skyldes en manglende overholdelse af armslængdeprincippet, og der ikke umiddelbart gennemføres en korresponderende nedsættelse af indkomsten for det forbundne foretagende i en anden stat (som også har tiltrådt konventionen). Konventionen regulerer da, hvordan de to stater skal gennemføre en aftale- og voldgiftsprocedure med det formål at undgå, at de to forbundne foretagender set under ét udsættes for dobbeltbeskatning.

En sag efter EF-voldgiftskonventionen, der berører danske interesser, kan være startet på tre måder:

For det første kan sagen været startet på baggrund af, at de danske skattemyndigheder har gennemført en forhøjelse af et dansk foretagendes skattepligtige indkomst, som det danske foretagende har påklaget. Efterfølgende har det ikke været muligt for de danske skattemyndigheder og skattemyndighederne i den anden stat, hvor det forbundne foretagende er hjemmehørende, at blive enige om en korrektion. Herved opstår en sag efter konventionen.

For det andet kan sagen være startet på baggrund af, at de danske skattemyndigheder har gennemført en forhøjelse af et dansk foretagendes skattepligtige indkomst, som dette foretagende umiddelbart har valgt *ikke* at påklage. I stedet har det koncernforbundne foretagende i den anden stat henvendt sig til skattemyndighederne i den anden stat og anmodet om en korresponderende regulering. Efterfølgende har det ikke været muligt for skattemyndighederne i den anden stat og de danske skattemyndigheder at blive enige om en korrektion. Herved opstår en sag efter konventionen.

Endelig kan sagen være startet på baggrund af, at skattemyndighederne i det land, hvor det koncernforbundne foretagende er hjemmehørende, har forhøjet det koncernforbundne foretagendes skattepligtige indkomst med den begrundelse, at armslængdeprincippet ikke er overholdt. Herefter har det danske koncernforbundne foretagende henvendt sig til de danske skattemyndigheder og anmodet om en korresponderende nedsættelse af sin skattepligtige indkomst, men denne anmodning har de danske skattemyndigheder ikke villet efterkomme. Herved opstår en sag efter konventionen.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 55, stk. 1, nr. 5, omformuleres, således at det fremgår, at omkostningsgodtgørelse efter danske regler forudsætter, at det er de danske skattemyndigheder, der har forhøjet det danske koncernforbundne foretagendes skattepligtige indkomst. Herefter er der fortsat adgang til omkostningsgodtgørelse i de to først beskrevne situationer ovenfor, mens der ikke længere er adgang til omkostningsgodtgørelse i den sidst beskrevne situation, hvor det er skattemyndighederne i det andet land, der har taget initiativet. Det er fundet rimeligt, at det i disse tilfælde er reglerne i det pågældende land, der regulerer den skattemæssige behandling af omkostningerne til voldgiftssagen.

Det foreslås, at den nye formulering ikke stiller udtrykkeligt krav om, at det godtgørelsesberettigede foretagende skal være part i sagen, idet den omstændighed, at foretagendet er inddraget under en voldgiftssag, efter almindelige partsbegreber også gør foretagendet til part i voldgiftssagen. Ligeledes undgås udtrykket ”klagesag” anvendt om selve voldgiftssagen.

Det bemærkes, at ændringen kun forventes at få marginal betydning ved siden af forslaget under nr. 1 om, at selskaber, fonde m.v. fremover ikke har adgang til omkostningsgodtgørelse.

Til § 16

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 12, nr. 7 – nyaffattelse af ligningslovens § 16 A.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 10.

Til nr. 3

Der er tale om rettelse af en henvisningsfejl.

Til nr. 4-6

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 11, nr. 4.

Til nr. 7

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 12, nr. 7 – nyaffattelse af ligningslovens § 16 A. Det bemærkes, at den nuværende henvisning til ligningslovens § 16 A, stk. 10 under de gældende regler rettelig skulle have været en henvisning til ligningslovens § 16 A, stk. 9.

Til § 17

Til nr. 1

Grundlaget for beskatning af den del af indkomsten i et rederi, der kan beskattes efter tonnageskatteordningen, er ikke indtægt minus udgift, men derimod størrelsen af den tonnage, som er omfattet af ordningen. Den skattepligtige indkomst beregnes efter nedenstående skala pr. 100 nettoton (NT) pr. påbegyndt døgn, uanset om de enkelte skibe er i drift eller ej.

5. Til og med 1.000 NT – 7,8 kr. pr. 100 NT.
6. Fra 1.001 NT til og med 10.000 NT – 5,6 kr. pr. 100 NT.
7. Fra 10.001 NT til og med 25.000 NT – 3,35 kr. pr. 100 NT.
8. Mere end 25.000 NT – 2,2 kr. pr. 100 NT.

Der foreslås, at engangsforhøje satserne i tonnageskatteordningen svarende til udviklingen i forbrugerpriserne siden tonnageskatteordningens indførelse, dvs. en forhøjelse med 15 pct. Skalaen får derefter følgende udseende:

1. Til og med 1.000 NT – 8,97 kr. pr. 100 NT.
2. Fra 1.001 NT til og med 10.000 NT – 6,44 kr. pr. 100 NT.
3. Fra 10.001 NT til og med 25.000 NT – 3,85 kr. pr. 100 NT.
4. Mere end 25.000 NT – 2,53 kr. pr. 100 NT.

Til § 18

Til nr. 1

Der foreslås en regulering af den situation, hvor opgørelse af gevinst og tab på aktiver og passiver som følge af virksomhedsomdannelsen skifter fra realisationsprincip til lagerprincip.

Baggrunden er forslaget om, at selskaber skal anvende lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på porteføljeaktier, jf. lovforslagets § 1, nr. 10 og 30. Da personer typisk anvender realisationsprincippet ved opgørelse af gevinst og tab på aktier, må det forventes, at der ved fremtidige virksomhedsomdannelser ofte vil opstå en situation, hvor den hidtidige ejer har anvendt realisationsprincippet i forhold til (portefølje)aktierne, mens selskabet skal anvende lagerprincippet.

Efter de gældende regler skal selskabet behandle aktiver og passiver, der overtages i forbindelse med omdannelsen, som om de var erhvervet af dette på de tidspunkter, hvor de er erhvervet af den hidtidige ejer og for de anskaffelsessummer, hvortil aktiverne og passiverne er erhvervet af denne.

Hvor selskabet skal anvende lagerprincippet, giver en succession i den hidtidige ejers anskaffelsestidspunkter imidlertid ikke mening. Det foreslås derfor, at i den situation, hvor omdannelsen medfører et skift fra realisationsprincippet til lagerprincippet, så skal selskabet anses for at have erhvervet henholdsvis påtaget sig de pågældende aktiver og passiver på omdannelsesdatoen. Der ændres ikke på, at selskabet succederer i den hidtidige ejers anskaffelsessummer.

Selv om den konkrete baggrund for den foreslåede ændring er forslaget om indførelse af lagerbeskatning af selskabers porteføljeaktier, foreslås det, at der sker en generel regulering, således at der også er taget højde for andre overdragelser, hvor problemstillingen måtte opstå.

Ved omdannelse af en personligt drevet virksomhed til et selskab efter reglerne om skattefri virksomhedsomdannelse skal alle virksomhedens aktiver indgå i omdannelsen. Dette indebærer, at aktier, der er erhvervet som led i næring skal indgå, men det omfatter også aktier, der uden for næringsituationen må anses for erhvervet som følge af personens erhvervsmæssige virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil kunne være aktuel for næringsaktier, hvor personen ikke anvender lagerprincippet. For så vidt angår de øvrige aktier med erhvervsmæssig tilknytning, skal bemærkes, at det foreslås, at selskaber skal anvende realisationsprincippet på denne type aktier, jf. lovforslagets § 1, nr. 30. Der vil således ikke være tale om et skift fra realisationsbeskatning til lagerbeskatning, hvorfor bestemmelsen ikke er relevant.

Efter virksomhedsomdannelseslovens § 6, stk. 1, 3. pkt. anses fordringer, som ved en afhændelse af til kursværdi på omdannelsestidspunktet ikke ville have udløst beskatning eller fradrag hos den tidligere ejer, for erhvervet af selskabet på omdannelsestidspunktet til kursværdien på dette tidspunkt.

Obligationer skal indgå i omdannelsen, hvis de må anses for tilknyttet den erhvervsmæssige virksomhed. Forslaget om, at selskaber skal anvende lagerprincippet på obligationer, jf. lovforslagets § 11, nr. 4, kan betyde, at der for obligationer sker et skift fra skattefrihed til lagerprincip. Et sådant skift vil være omfattet af reglen i virksomhedsomdannelseslovens § 6, stk. 1, 3. pkt.

Til § 19

Til nr. 1-5

Det foreslås, at grundbeløbene i virksomhedsskatteoven, der reguleres efter personskattelovens § 20, opjusteres til 2010-niveau. De nye grundbeløb har ifølge forslaget virkning fra indkomståret 2010.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af personskatteloven og andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat), der indebærer, at reguleringstallet i personskattelovens § 20 ”nulstilles”. Samtidig foreslås det som led i indfasningen af skattereformen, at beløbsgrænserne i skatte- og afgiftssystemet ikke reguleres i 2010.

Til § 20

Til nr. 1

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 12, nr. 11.

Til nr. 2

Det foreslås, at grundbeløbet i vurderingslovens § 33 A, stk. 5, der reguleres efter personskattelovens § 20, opjusteres til 2010-niveau. Det nye grundbeløb har ifølge forslaget virkning fra indkomståret 2010.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af personskatteloven og andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat), der indebærer, at reguleringstallet i personskattelovens § 20 ”nulstilles”. Samtidig foreslås det som led i indfasningen af skattereformen, at beløbsgrænserne i skatte- og afgiftssystemet ikke reguleres i 2010.

Til § 21

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af indførslen af lagerbeskatning af porteføljeaktier, jf. lovforslagets § 1, nr. 10. Det sikres, at ikke-erhvervsdrivende fonde har mulighed for at mindske beskatningen ved at anvende aktieavancer til uddeling.

Til § 22

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende, idet den skal have virkning fra indkomståret 2010, som for selskaber med forskudt indkomstår kan påbegyndes inden kalenderåret 2010.

Til stk. 2

Det foreslås, at loven som udgangspunkt får virkning fra og med indkomståret 2010. Der foreslås dog enkelte undtagelser herfra, jf. stk. 3-5.

Til stk. 3

Det foreslås i stk. 3, at den ændrede beskatning af udbytter og tilskud og indeholdelse af kildeskat heraf tillægges virkning for udbytter og tilskud, der udloddes henholdsvis ydes i kalenderåret 2010 og senere. Det er i overensstemmelse med den almindelige fremgangsmåde, at ændringer af udbyttebeskatningen tillægges virkning fra en bestemt dato og ikke et indkomstår. Derved undgås, at det udloddende selskab skal indeholde skat efter forskellige regler, der afhænger af, hvilket indkomstår det udbyttemodtagende selskab befinder sig i.

Til stk. 4

Det foreslås, at den foreslåede forlængede ansættelsesfrist for selskaber, der er begrænset skattepligtige af koncerninterne udbytter, renter og royalties, har virkning for de indkomstår, hvor varslingsfristen ikke er udløbet på tidspunktet den 1. maj 2009. Der foreslås et tilsvarende virkningstidspunkt for krav afledt af ansættelserne.

Overgangsreglen svarer til den overgangsregel, der blev gennemført ved indførelsen af reglen om den forlængede ansættelsesfrist i transfer pricing sager, jf. § 3, stk. 4 i lov nr. 131 af 25. februar 1998.

Til stk. 5

Ved § 15, nr. 9, foreslås skatteforvaltningslovens § 53 ændret, således at selskaber, fonde, foreninger m.v., der er skattepligtige efter selskabsskattelovens §§ 1-2 eller

fondsbeskatningslovens § 1, fremover ikke er skal være berettiget til omkostningsgodtgørelse efter godtgørelsesordningen i skatteforvaltningslovens kapitel 19. Det foreslås, at dette skal gælde fra 1. januar 2010. Omkostninger, der er godtgørelsesberettigede efter de hidtil gældende regler, og som afholdes inden den 1. januar 2010, kan således dækkes efter de hidtil gældende regler, hvis den juridiske person indsender en ansøgning om godtgørelse for udgifterne inden den 1. januar 2010. Udgifterne skal være afholdt, men ikke nødvendigvis betalt før den 1. januar 2010. Godtgørelse sker i overensstemmelse med de hidtil gældende regler, når sagen er afgjort og medholdsprocenten dermed er kendt.

Til stk. 6

Forslaget medfører, at porteføljeaktier skal lagerbeskattes fra og med indkomståret 2010. Ved lagerbeskatningen beskattes den værdiændring, der er sket i løbet af indkomståret, dvs. værdien ved indkomstårets udløb fratrukket værdien ved indkomstårets begyndelse.

Porteføljeaktier, der har været ejet i mindre end 3 år, vil være skattepligtige på tidspunktet for de nye reglers virkningstidspunkt. Hvis aktierne blev afstået ved begyndelsen af indkomståret 2010, ville den skattepligtige avance blive beregnet i forhold til den faktiske anskaffelsessum. Det foreslås derfor, at disse porteføljeaktier ved indkomstårets begyndelse skal anses for at have en værdi svarende til den faktiske anskaffelsessum.

Hvis handelsværdien ved begyndelsen af indkomståret 2010 er mindre end den skattemæssige anskaffelsessum, foreslås det dog, at anskaffelsessummen skal nedsættes med skattefri udbytter og tilskud m.v. til koncernforbundne selskaber, jf. selskabsskattelovens § 31 C. Indgangsværdien kan dog aldrig blive lavere end handelsværdien. Reglen svarer til den gældende regel i aktieavancebeskatningslovens § 8, stk. 2, og har til formål at forhindre, at der gives fradrag for tab, som modsvares af skattefrie udbytter m.v., som er modtaget fra det pågældende selskab. Situationen kan bl.a. opstå, hvis selskabet på et tidspunkt har ejet mere end 10 pct. af det pågældende selskab og inden begyndelsen af indkomståret 2010 har nedbragt ejerandelen til mindre end 10 pct.

Porteføljeaktier, der har været ejet i 3 år eller mere, ville derimod være skattefrie, hvis de blev afstået ved overgangen til lagerbeskatningen. Det foreslås derfor, at disse aktier skal anses for at være anskaffet til handelsværdien ved begyndelsen af indkomståret 2010. Herved sker der ikke beskatning af avancer, der kunne være realiseret skattefrit.

Det foreslås, at indgangsværdierne anvendes tilsvarende ved beskatningen af kapitalfondspartners selskaber, jf. ligningslovens § 16 I, som foreslået i lovforslagets § 12, nr. 15.

Til stk. 7

Den foreslåede bestemmelse fastsætter den værdi, som skal anvendes for investeringsforeningsbeviser i udloddende ikke aktiebaserede investeringsforeninger ved begyndelsen af indkomståret 2010.

Disse investeringsforeningsbeviser beskattes i dag efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 22, men vil fra og med indkomståret 2010 blive (lager)beskattet efter den nye regel i aktieavancebeskatningslovens § 20 A, jf. lovforslagets § 1, nr. 19. Både efter de gældende og de foreslåede regler beskattes fortjeneste på sådanne investeringsforeningsbeviser uanset ejertid.

Det foreslås, at værdien ved begyndelsen af indkomståret 2010 som udgangspunkt fastsættes til den skattemæssige anskaffelsessum. Det vil være den skattemæssige anskaffelsessum, som skulle anvendes ved beskatning efter den gældende regel i aktieavancebeskatningslovens § 22, hvis investeringsforeningsbeviset var afstået ved udgangen af indkomståret 2009. Det bemærkes, at den gældende bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 43, stk. 4, om anskaffelsessummen for investeringsforeningsbeviser erhvervet før 19. januar 1994 finder anvendelse. Bestemmelsen i § 43, stk. 4, ophæves fra og med indkomståret 2010, jf. lovforslagets § 1, nr. 55.

Det foreslås dog, at der ikke som følge af overgangen til lagerbeskatning fra og med indkomståret 2010 skal gives fradrag for tab, som ikke ville kunne fradrages efter de gældende regler i aktieavancebeskatningslovens § 22.

På den baggrund foreslås det, at handelsværdien anvendes, hvis den skattemæssige anskaffelsessum overstiger handelsværdien ved begyndelsen af indkomståret 2010 og

1. investeringsforeningen ikke udelukkende investerer i fordringer omfattet af kursgevinstloven, eller
2. investeringsforeningen er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 8, og foreningen investerer i fordringer, med hvilke et medlem af investeringsforeningen er koncernforbundet efter kursgevinstlovens § 4, stk. 2.

Til stk. 8

Fra og med indkomståret 2010 skal alle selskaber anvende lagerprincippet ved opgørelse af gevinst og tab på næringsaktier. Det foreslås, at de selskaber, som for indkomståret 2009 anvender realisationsprincippet, ved anvendelsen af lagerprincippet i indkomståret 2010, skal anvende anskaffelsessummen som værdien ved indkomstårets begyndelse.

Det bemærkes, at fradrag for eventuelle tab under lagerprincippet vil være begrænset af skattefri udbytter m.v., som er opnået i tidligere indkomstår, jf. reglen i aktieavancebeskatningslovens § 17, stk. 2.

Til stk. 9

Det foreslås, at handelsværdien på aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, ved overgangen til lagerbeskatning, jf. lovforslagets § 22, stk. 6, nr. 2, opgøres til aktiernes forholdsmæssige andel af selskabets indre værdi. Er aktierne i selskabet tillagt forskellige rettigheder, skal der korrigeres herfor ved opgørelsen af selskabets indre værdi pr. aktie, hvis de forskellige rettigheder har betydning for disses værdi.

Det er en forudsætning for anvendelse af bestemmelsen, at der årligt aflægges regnskab i porteføljeselskabet. Aflægges der ikke årsregnskab, skal aktierne værdiansættes til handelsværdien (evt. skønnet).

Ved opgørelsen i selskaber, der årligt aflægges regnskab, anvendes det senest aflagte årsregnskab inden udløbet af den skattepligtiges selvangivelsesfrist for indkomståret 2009.

Det foreslås, at hvis regnskabsåret afsluttes inden 1. januar 2010, nedsættes værdien af aktierne, i det omfang selskabet har været fritaget for at medregne modtagne udbytter i perioden fra regnskabsårets afslutning til den 1. januar 2010 ved indkomstopgørelsen. Herved sikres, at porteføljeaktiernes værdi ikke er udhulet via delvist skattefrie udbytter i perioden fra regnskabsårets afslutning til virkningstidspunktet for ophævelsen af selskabsskattelovens § 13, stk. 3, som indeholder reglen om, at udbytter af porteføljeaktier alene medregnes i den skattepligtige indkomst med 66 pct.

Til stk. 10

De foreslåede ændringer af aktie- og udbyttebeskatningen har ikke stor betydning for beskatningen af livsforsikringsselskaber. Det skyldes, at livsforsikringsselskaberne reelt allerede bliver lagerbeskattet af aktierne som følge af fradragsbegrænsningsreglerne i selskabsskattelovens § 13, stk. 8-14 (der med lovforslaget bliver stk. 3-9).

Fradragsbegrænsningsreglerne skal forhindre, at der opstår systematiske skattetekniske underskud som følge af, at der foretages fradrag for hensættelser til dækning af de forsikringsmæssige forpligtelser over for de forsikrede på baggrund af indtægter, som ikke er skattepligtige.

For livsforsikringsselskaber udgør fradragsbegrænsningen et beløb svarende til den skattefrie del af selskabets og eventuelle datterselskabers udbytter og ejendoms- og aktieavancer. Beregningen af ejendoms- og aktieavancer i relation til fradragsbegrænsningen sker efter lagerprincippet.

Anvendelsen af lagerprincippet i fradragsbegrænsningen betyder i dag, at der skal korrigeres i fradragsbegrænsningen, hvis gevinst (eller tab) er skattepligtig, når aktier eller ejendomme sælges. Opstår der en skattepligtig gevinst, når aktier eller ejendomme afstås, reducerer gevinsten derfor fradragsbegrænsningen i afståelsesåret. Tilsvarende tillægges fradragsbegrænsningen et

fradragsberettiget tab i det indkomstår, hvor tabet anvendes til modregning. Derved undgås, at der sker beskatning/gives fradrag ved salget for beløb, som allerede er beskattet/fradraget gennem lagerprincippet.

Livsforsikringselskabet fører til brug for opgørelse af fradragsbegrænsningen en konto over det skattefrie aktieafkast (finanskontoen). Indførelsen af lagerbeskatning af porteføljeaktier betyder, at værdiændringer på disse aktier ikke længere vil påvirke finanskontoen, idet beskatningen af gevinst og tab sker løbende. Gevinst og tab vedrørende datterselskabsaktier og koncernaktier medregnes som udgangspunkt fuldt ud finanskontoen.

Ved opgørelsen af finanskontoen ses dog bort fra udbytter og avancer af aktier i datterselskaber, som er sambeskattet med livsforsikringselskabet eller som livsforsikringselskabet i hele indkomståret har ejet mere end 25 pct. af. I disse tilfælde gælder et transparensprincip, så aktieafkast i disse selskaber medregnes hos livsforsikringselskabet ved opgørelsen af finanskontoen på samme måde, som hvis aktierne var ejet af livsforsikringselskabet selv. Der medregnes dog alene den del af de skattefrie avancer, der svarer til moderselskabets gennemsnitlige ejerandel.

Fradragsbegrænsningsreglerne kan således videreføres med samme struktur. Samtidig bliver det enklere at opgøre finanskontoen, fordi der som udgangspunkt ikke skal foretages korrektioner, når aktierne sælges. Værdien af aktierne ved opgørelsen af fradragsbegrænsningen ultimo indkomståret 2009 videreføres således primo indkomståret 2010.

Overgangsreglerne skal således udelukkende sikre, at der korrigeres for gevinst og tab på aktier, som har påvirket fradragsbegrænsningen i indkomståret 2009 eller tidligere, og som påvirker indkomstopgørelsen under de nye regler. Det er tilfældet i to situationer.

Det drejer sig for det første om de realiserede uudnyttede tab efter den gældende aktieavancebeskatningslovens § 8, stk. 3, som efter den foreslåede bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 43, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 55, kan modregnes i fremtidige gevinster på porteføljeaktier. Disse tab skal tillægges fradragsbegrænsningen i takt med, at de udnyttes til modregning. Den gældende regel i selskabsskattelovens § 13, stk. 8, der efter forslaget bliver § 13, stk. 3, indeholder den fornødne hjemmel hertil.

For det andet giver overgangsreglen for porteføljeaktier, der har været ejet i mindre end 3 år, anledning til en korrektion. Den værdiændring fra anskaffelsestidspunktet indtil overgangen til lagerbeskatning, der er sket på disse aktier, vil have påvirket fradragsbegrænsningen, og vil via indgangsværdien påvirke indkomstopgørelsen i 2010.

Det foreslås på den baggrund, at livsforsikringselskaber ved opgørelsen af finanskontoen for

indkomståret 2010 skal medregne gevinst og tab, som ville være opstået, hvis de porteføljeaktier, der har været ejet i mindre end 3 år, var afstået til handelsværdien ved udgangen af indkomståret 2009. Der er hermed gjort endeligt op med disse porteføljeaktier i livsforsikringselskabets fradragsbegrænsning.

Skadesforsikringselskaber omfattes også af fradragsbegrænsningsreglerne, men rammes kun af begrænsningen, hvis selve skadesforsikringsvirksomheden giver underskud. Det afgøres af den såkaldte driftskonto, som udtrykker forskellen mellem udgifter (udbetalinger og hensættelser m.v.) og indtægter (præmieindtægter m.v.). Saldoen på kontoen ved årets udløb overføres til næste år. Så længe de akkumulerede indtægter overstiger de akkumulerede udgifter ved forsikringsvirksomheden, vil skadesforsikringselskabet kunne have skattefri udbytter og ejendoms- og aktieavance.

Skadesforsikringselskaber fører imidlertid en finanskonto på samme måde som livsforsikringselskaber. Derfor er der ikke behov for overgangsregler for skadesforsikringselskaber – ud over de overgangsregler, der også foreslås for livsforsikringselskaber.

Til stk. 11

Det foreslås, at selskaber, der overgår fra anvendelse af realisationsprincippet til lagerprincippet på fordringer omfattet af kursgevinstloven, skal anvende fordringens anskaffelsessum, jf. dog kursgevinstlovens § 41, stk. 14-17, som værdien ved begyndelsen af indkomståret 2010. Det svarer til, hvad der gælder i andre tilfælde, hvor et selskab overgår fra opgørelse af gevinst og tab efter realisationsprincippet til anvendelse af lagerprincippet, jf. kursgevinstlovens § 41, stk. 10, 2. pkt.

Bilag

Bilag 1 – Høringsnotat

Bilag 2 – (Evt.) Andre bilag (EU-direktiver, forordninger, tekniske redegørelser)

Bilag 3 – Parallelttekster

(Oversigter skal ikke med i lovforslaget)

Hørings svar og kommentarer hertil

Organisationer	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til bemærkninger
Organisation A		
Organisation B		
Organisation C		

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I x-lov om(populærtitel), jf.
lovbekendtgørelse nr., som
ændret ved ...og senest ved,
foretages følgende ændringer:

§ X. ---

1.

2.